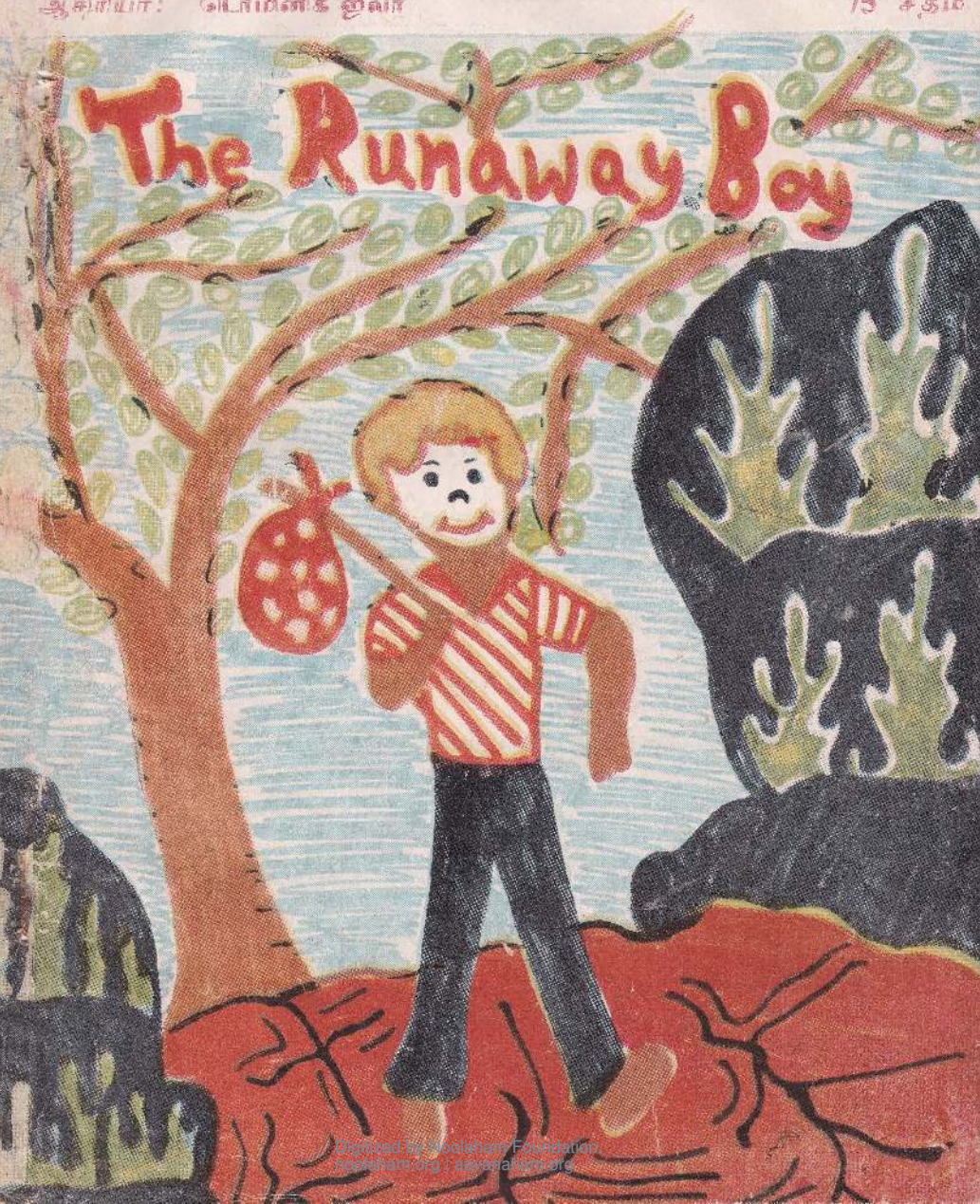

பெரிய செய்தி

ஆசிரியர்: பெரிய செய்தி

75 + 50

The Runaway Boy

புத்தம் புதிய நாகரிக வீடுகளுக்கு

- ★ நவீன தளபாடங்கள்
- ★ உள்ளடக்கம் கொண்ட அலுமாரிகள்
- ★ பளிங்கென திகழும் கண்ணாடி மேசைகள்
- ★ கம்பீரமும் நளிணமும் கொண்ட சோபா செட்டுகள்
- ★ காரியாலயங்களுக்கு ஏற்ற டிப்லோமட் மேசைகள்

இவைகளுக்கு யாழ்நகரில் ஒரே இடம்:

STANLEY

ஸ்ரான்லி ஃபேனிசிங் மார்ட்
Stanley Furnishing Mart

- ★ எங்களது ஒவ்வொரு பொருளும் தனித்துவம் கொண்டவை
- ★ ஒவ்வொரு பொருட்களுக்கும் உத்தரவாதம் அளிக்கிறோம்
- ★ உங்களது திருப்தியே எமது குறிக்கோள்

5, 7, ஸ்ரான்லி வீதி,
யாழ்ப்பாணம்.

பதினேராவுது ஆண்டு

டிசம்பர்
1975 92

புத்தாண்டைப் புது நம்பிக்கையுடன்
எதிர் கொள்ளுகின்றோம்!

எமது அடுத்த இதழ் 1976 - புத்தாண்டில் வெளிவர இருக்
கின்றது. நடந்து முடிந்து வரும் இந்த ஆண்டை நாம் திருப்பிப்
பார்க்கும்போது நாம் இந்த வருஷத்தில் செய்த இலக்கிய இயக்க
வேலை நம்மை மகிழ்ச்சிப் படுத்தும் அதே வேளையில் நாம் திடீ
டம் போட்ட சகல வேலைகளையும் ஒப்பேற்ற முடியவில்லையே என்ற
அதிருப்தியும் நம்முள் நிழலாடுகின்றது.

ஆரம்பிக்கப்போகும் புத்தாண்டில் நம்மால் இயன்ற வரைக்
கும் பல புதுமைகளை மல்விகையில் கையாள எண்ணியுள்ளோம்.

அதை இங்கு விபரித்துச் சொல்வதை விட, அதைச் செயல்
முறையில் செய்து காட்டுவதையே நாம் பெரிதும் விரும்புகிறோம்.

அடுத்த ஜனவரி இதழில் சமீபத்தில் தமிழகத்துக்கும் டில்லிக்
கும் சென்று வந்த நண்பர் க. கைலாசபதி தமது சுற்றுப் பயணத்
தில் இலக்கியக் கவனிப்புகள் பற்றி எழுதுகின்றார்.

புத்தாண்டில் பல பழம்பெரும் எழுத்தாளர்கள் மல்விகை
யில் தொடர்ந்து எழுதுவதாக ஒப்புக் கொண்டுள்ளனர்.

பிறக்கப் போகும் புதிய ஆண்டை நம்பிக்கையுடனும் ஆர்
வத்துடனும் வரவேற்கக் காத்திருக்கின்றோம்.

- ஆசிரியர்

மணக்கும் 'மல்விகை'
கிதை, ஸெயர்,
கிவ்வை, கிடீரை,
கிடுகதி,
எல்லாம் ஆக்கியோர்
தினித்துவம்,
பொருப்பும் சிவனே.

மலர்
ஆசிரியர் டொமினிக் ஜீவா
234-A கே.கே.எஸ் வீதி
யாழ்ப்பாணம்
(இலங்கை)

ஓவியக் குழந்தை ஷார்மினி அரியரத்தினம்

பதினொரு வயதுள்ள குழந்தை ஓவியர் செல்வி ஷார்மினி அரியரத்தினம் தீட்டிய ஓர் ஓவியத்தையே நீங்கள் இம்முறை மல்லிகை இதழ் அட்டையை அலங்கரிப்பதைக் காண்கிறீர்கள்.

இவர் குழந்தையானாலும், இவரது ஓவியங்களைக் காட்சிகளில் நேரில் கண்டவர்கள் பிரமித்துப் போகின்றனர், இவரது சித்திரங்கள் உள்ளத்து முதிர்ச்சியை விளம்புகின்றன. குழந்தை ஓவியருக்கே உரிய பாணியில் வண்ணங்கள் சுதந்திரமாகக் கையாளப்பட்டிருக்கின்றன.

சென். பிரிஜிட் கொன்வென்டில் கல்வி கற்ற பின்னர் மெல்போன் ஓவியக் கல்லூரியில் ஓவியம் பயின்றவரான இவர், ஓவியங்கள் வரைவதுடன், தனது நாளாந்த அனுபவங்களைப் பற்றிய புத்தகம் ஒன்றையும் இவர் ஆங்கிலத்தில் எழுதியுள்ளார். கண்ணை அள்ளும் சித்திரங்களையும் அதற்கென வரைந்துள்ளார். இப் புத்தகம் அண்மையில் பிரசுரிக்கப்பட்டுள்ளது.

இந்த நாட்டில் தமிழ்க் குழந்தைக் கலைஞர்களை போஷிப்பதும் ஊக்குவிப்பதும் அருகியே காணப்படுகிறது. இது வளர்ந்து எதிர்காலத்தில் நன்கு பிரகாசிக்கக் கூடிய இளம் மேதைகளுக்கு இடைஞ்சலான ஒரு சூழ்நிலையைத் தோற்றுவிப்பதுடன், அவர்களினது வளர்ச்சியையும் மனோநிலையையும் பெரிதும் பாதித்து விடுகின்றது.

இதற்கு மாறாக ஷார்மினிக்கு வாய்ப்பு ஏற்பட்டுள்ளதை கலை உலகம் பாராட்டக் கடமைப்பட்டுள்ளது. இவரது தந்தையாரான டாக்டர் கே. அரியரத்தினம் அவர்கள் இவரது முன்னேற்றத்தில் மிகுந்த ஈடுபாடு காட்டி வருகின்றார். இவரது சுற்றத்தவர்களும் ஷார்மினியின் திறமையை வளர்த்தெடுக்க அரும்பாடுபட்டு உழைக்கின்றனர்.

இவரது கை வண்ணத்தால் உருவாகிய அழகிய ஓவியங்களின் கண்காட்சி இலங்கை உல்லாசப் பிரயாணிகள் சபையின் ஆதரவில் சில மாதங்களுக்கு முன்னர் 'சமுத்திரா' கலைக் கூடத்தில் காட்சிக்கு வைக்கப்பட்டது. இதைப் பலரும் பாராட்டினர்.

இதைப் பாராட்டி ஆங்கில நாளேடுகளும் 'தினகரன்' போன்ற தினசரிகளும் புகைப்படத்துடன் செய்திகள் வெளியிட்டிருந்தன.

— ஆசிரியர்

இலக்கியக் கருத்துக்களின் ஒருங்கிணைவும் செயலாக்க உறவுகளின் நெறிமுறைகளும்

சமீப காலமாக ஒன்றை நாம் அவதானித்து வருகின்றோம். இதை உணர்ந்த பலரும் எமக்குச் சொல்லியிருக்கின்றனர்.

இலக்கியக் கூட்டங்களுக்கு— நூல் வெளியீட்டு விழாக்களுக்கு— கலந்துரையாடல்களுக்கு வருபவர்கள் கணிசமான அளவு குறைந்துள்ளனரே; ஏன் இந்த அவல நிலை?

பொது சனங்கள், ரனிகர்கள் வந்து கலந்து கொள்ளாதது ஒரு பக்கம் இருக்கட்டும்; இலக்கிய உலகில் தொடர்பும் நாட்டமும் கொண்டவர்களே அக்கறையற்று அலட்சியமாக ஒதுங்கிக் கொள்ளுகின்றனரே இவர்களைப் பற்றி நாம் சற்று யோசித்துப் பார்க்க வேண்டும்.

இப்படியானவர்கள் உண்மையாகவே இலக்கிய ஆர்வமும் ஈழத்து இலக்கியம் வளர வேண்டும் என்ற இதயபூர்வமான நம்பிக்கையும் கொண்டவர்கள் தானா என நாம் உண்மையாகவே சந்தேகப் படுகின்றோம்.

இப்படியாக இவர்கள் ஒதுங்கிப் போனால் புதிய வேகத்துடன் வளர்ந்து வரும் நவீன இலக்கியப் பரப்பில் இவர்களது நாமமே இல்லாமல் ஒடுங்கிப் போய் விடும் என்பதையும் இவர்களுக்கு ஞாபகப்படுத்த நாம் கடமைப்பட்டவர்களாக இருக்கின்றோம்.

இலக்கியக் கூட்டமொன்றை ஒழுங்கு செய்வதென்றால் இன்றைய கட்டத்தில் எத்தனை எத்தனை சிரமம்; அதைத் தவிர பொருளாதார ரீதியில் எவ்வளவு கஷ்டம்!

இலக்கிய ஆர்வலருக்கு அழைப்பொன்றை அனுப்ப இருபது சதம் அந்த அழைப்பாளருக்குச் செலவிடப் படுகின்றது. இவற்றை நடாத்துவது பெரிய நிறுவனங்களோ அல்லது உணவு செரிக்காமல் சிரமப்படும் பொழுதுபாக்குப் பெரிய மனிதர்களோ அல்லது அழைப்புக் கிடைப்பவர்களின் பொருளாதார நிலையில் உள்ளவரே

கள்தான் தமக்கு இந்தத் துறையில் உள்ள ஈடுபாடு காரணமாக, தம்மால் ஏதோ செய்ய முடிகின்றதே என்ற மன ஆர்வத் தூண் இதலில் இத்தனை சிரமங்களையும் பொறுப்பேற்றுக் கொண்டு, இக் கூட்டங்களை ஒழுங்கு செய்து அழைப்பை அனுப்புகின்றனர்.

கூட்டங்கள் அரைமணி நேரம் பிந்தியே ஆரம்பிக்கப்படுகிறது. வந்திருப்பவர்களோ பத்துப் பன்னிரண்டு பேர்தான்!

அத்தனை சிரமங்களையும் ஏற்றுக் கொண்டு கூட்டத்தை ஏற்பாடு செய்தவருக்கு எப்படி இருக்கும்?

இதில் இலக்கியப் பிரம்மாக்கள் வந்து கலந்து கொள்ள மாட்டார்கள். காரணம் கௌரவப் பிரச்சினை! பேச்சாளர் பட்டியலில் இவர்களது பெயர் இடம் பெற்றிருக்காது. விசேஷமாக அழைக்கப்படாத கூட்டங்களில் இவர்கள் வந்து கலந்து கொள்வது இவர்களினது கௌரவத்துக்கே இழுக்காம்!

அப்படித்தான் எழுதிக் கேட்டுப் பெயர் பொறித்து அழைப்பிதழ் அனுப்பினாலும் கடைசி நேரத்தில் கடிதத்தில் மன்னிப்புக் கேட்டுத் தப்பித்துக் கொண்டு விடுகின்றனர்.

உண்மையாகவே நமது மண்ணில் ஆரோக்கியமான இலக்கியம் வளர்ச்சியடைய வேண்டும் என நம்பும் சகலரும் இதைப் பற்றிச் சற்று யோசித்துப் பார்க்க வேண்டும்.

இப்படியே போனால் நாம் எங்கே போய்ச் சேரப் போகிறோம்?

அடுத்து அழைப்பு அனுப்பி வரச் சொல்பவர்கள் நடந்து கொள்ளும் முறை:

அழைக்கப்பட்டவர்களை நேருக்கு நேர் வைத்துக் கொண்டே பெயர் சொல்லித் தனிப்பட்ட முறையில் தாக்குவதுமுண்டு. விருந்தினரை அழைக்கப்பட்டவர்களினது முகத்தில் சாணி அபிஷேகம் செய்வதை ஒத்தது போன்று சில சமயங்களில் இது தோன்றும்.

எனவே பிரச்சினைப் படுவதினின்றி தப்ப வேறு சிலர் ஒதுங்கிப் போக முற்படுகின்றனர்.

அதற்காகக் கருத்துப் போராட்டங்களே வேண்டாம் என்பது நமது கருத்தல்ல.

நல்லெண்ணம் படைத்த இலக்கிய நெஞ்சங்களின் கவனத்துக்கு இதை நாம் வைக்கின்றோம்.

இலக்கிய உலகில் பல எண்ண முரண்பாடுகள், கருத்தோட்டங்கள் இருப்பது உண்மை. தேசத்தில் இருப்பதுதான் எழுத்தாளரிடமும் எதிரொலிக்கின்றது.

இதை நாம் கௌரவமான முறையில் விவாதிப்போம்; தர்க்கிப்போம்; கலந்துரையாடுவோம்; சேர்ந்து வேலை செய்யக் கூடிய கூட்டங்களில் நமது தேசத்தின் பொது நன்மை கருதி ஒன்று சேர்வோம்; கருத்துப் போராட்டம் வந்தால் ஈடாடாத மனத் தெம்புடன் துணிந்து தத்துவப் போராட்டத்தை நடாத்திச் செல்வோம். இதில் தனிமனிதத் தாக்குதல்களுக்கு இடமேயில்லை!

தொடர்ந்து இலக்கிய அழைப்புக்களை அவலட்சியம் செய்பவர்களை அழைக்காமலே இருந்துவிட வேண்டும். அவர்களுக்கும் இப்படி அழைக்க ஒரு சந்தர்ப்பம் வரும். நாமும் கட்டுப்பாடாகப் போகாமலே இருந்து விடலாம்.

இலக்கியமும் இலக்கிய விரோதமும்

ஒலெக் தொப்ரோவொஸ்சிக்

கீழ்த்தரமான அம்சங்களைப் பரந்துபட்டளவில் கொண்டுள்ள வெகுஜன இலக்கியமானது முதலாளித்துவ நாடுகளின் இலக்கியத்தில் பெரும் பகுதியாக இடம் பெற்றுள்ளது என்பதைப் பூர்ஷுவா இலக்கிய விமர்சகர்கள், சமூகவியலாளர்கள் உட்பட அனைவரும் இன்று ஒப்புக்கொள்கிறார்கள். கலைச்சுவை விரோதமான, தார்மீக விரோதமான குணம்சங்களை வலியுறுத்தும் இப்போக்கு 'இலக்கிய விரோதம்' என்றும் 'இலக்கியத்தன்மையற்றது' என்றும் 'அரை குறை இலக்கியம்' என்றும் அழைக்கப்படுகிறது.

வெகுஜன இலக்கியம் என்பது அது வெளியிடப்படும் லட்சோப லட்சம் பிரதிகளின் எண்ணிக்கையில் அமைந்துள்ளதே தவிர உண்மையில் அது உள்ளடக்கத்திலும் தார்மீக தரத்திலும் வெகுஜன விரோதமான இலக்கியமே.

சோவியத் மக்கள் இலக்கியமானது, மக்களுக்கான இலக்கியமாக முற்றிலும் வேறுபட்ட அடித்தளத்தில் வளர்ச்சியடைந்துள்ளது. தொடர்ந்து வளர்ந்து வருகிறது; முற்றிலும் வேறுபட்ட பாதையில் செல்கிறது என்பது உண்மையே. மாஸ்கோ விலுள்ள 'ஸ்தாலினியே' பிரசுராலயம் அண்மையில் வெளியிட்டிருக்கும் இலக்கிய விமர்சகரும் வரலாற்றாசிரியருமான மிக்கஹெ

யல் குஸ்தெட்ஸோவ் எழுதிய 'இலக்கியமும் இலக்கிய விரோதமும்' என்ற நூல் மாறுபட்ட இந்த இரு இலக்கியப் போக்குகள் குறித்து — சோவியத் வெகுஜன இலக்கியப்போக்கு, பூர்ஷுவா வெகுஜன இலக்கியப் போக்கு ஆகியவை குறித்து எழுதப்பட்டுள்ளது.

இலக்கியத்தை ஜனநாயகப் படுத்தும் செயற்பாங்கு அதன் விரிவான, சிக்கலான, பல்வகைப்பட்ட தன்மைகளைக் கொண்டது. புத்தக விநியோகம் அதிகரிப்பும் வாசகர் தொகையின் மிகப் பெரிய அளவிலான விஸ்தரிப்பும் சோவியத் யூனியனில் மட்டுமல்ல அனைத்துலகிலும் நடைபெறும் பொதுவான குறிப்பிடத்தக்க நிகழ்வே, கலாசாரத்தையும் இலக்கியத்தையும் ஜனநாயகப்படுத்தும் பொதுவான அடக்கி வைக்க முடியாத செயற்பாங்களைக் கொண்ட இன்றைய சகாப்தத்தின் குணம் சமாக மனிதகுலம் முழுவதையும் கூறலாம்.

ஆயினும், சோஷலிஸ்ட் முகாம் முதலாளித்துவ முகாம் என்று உலகம் இரண்டாகப் பிரிக்கப்பட்டுள்ள இன்றைய கட்டத்தில் நிகழும் இச் செயற்பாங்கின் அதிபிரதான வடிவத்தின்பால் கவனம் செலுத்த வேண்டியது அவசியம். ஜனநாயகப் படுத்தும் செயற்பாங்கானது சோவியத் சமுதாயத்திலும்

முதலாளித்துவ நாடுகளிலும் வெவ்வேறு பாதைகளில் நடைபெறுகின்றன. இலக்கியத்தை ஜனநாயகப்படுத்தும் செயற்பாங்கு இன்றைய நூற்றாண்டிற்கு வெகு காலத்துக்கு முன்னரே ஆரம்பமாகி விட்டது. இன்று அது இடையரூது முனைப்படுத்தப்பட்டு வருகிறது. இதற்குக் காரணங்களாக உள்ளவை சோஷலிஸ் மாற்றங்கள், கல்வித் தகமைமிக்க தொழிலாளரைக் கோரும் நவீன உற்பத்தி மாரக்கம், தமது உரிமைகளுக்காகவும் தமது வரலாற்றுப் பாத்திரத்தைப் புரிந்துகொள்வதற்காகவும் உழைக்கும் மக்கள் கொடுத்துள்ள புரட்சிகரப் போராட்டம். 1917 அக்டோபரில் ரஷ்யாவின் தொழிலாளர்களும் விவசாயிகளும் அடைந்த வெற்றி ஏற்படுத்திய பிரமாண்டமான பாய்ச்சல் ஆகியவையே. இங்கே தான் புத்தகங்களைத் தமது ஜீவாதாரமிக்க அவசியமாகக் கொண்டுள்ள லட்சோப லட்சம் தீவிரமான நவீன வாசகர்களின் மூலத்தை அவதானிக்க வேண்டும்.

முதலாளித்துவ நாடுகளில் வாசகர்களின் தொகை அதிகரித்து வருகிறது. உண்மையான, மிகத் திறமை வாய்ந்த எழுத்தாளர்களுடன் முற்போக்கு, எதார்த்த இலக்கியம் அபிவிருத்தியடைந்துள்ளது. அதே வேளையில் கீழ்த்தரமான, மலிவு இலக்கியங்களும் சாக்கடை இலக்கியம் என்று கூறப்படுபவைகளும் வளர்ச்சி பெற்று வருகின்றன.

மேற்கூலவில் புனைகதையென்பது கொள்ளை லாபமீட்டும் ஒரு சந்தைப் பொருளாகி விட்டது. புத்தகங்கள், திரைப்படங்கள் என்பவைகளும் நவீன பூர்ஷுவா உலகின் லாபந்தரும் உற்பத்திப் பொருள்களாகி விட்

டன. மூன்றாந்தர இலக்கியம் எக்கச்சக்கமான லாபங்களைத் தருகிறது என்பது கணக்கிடப்பட்டு வருகிறது.

நச்சு இலக்கியங்களினால் சீரழிக்கப்பட்டுள்ள லட்சோப லட்சம் வாசகர்களுக்கு அது ஒரு ஆன்மீக உணவாக மட்டுமே தென்படுகிறது. 12 கோடி அமெரிக்கர்கள் மலிவு இலக்கியங்களை மட்டுமே படிக்கின்றனர். வேறொன்றிலும் அவர்கள் நாட்டம் செல்வதில்லை என்பது அமெரிக்க சமூக வியலாளர்களது கணிப்பீடு.

இத்தகைய இலக்கியம் நவீன பூர்ஷுவா உலகில் உயர்மட்டப் போக்கை அபிவிருத்தி செய்துள்ளது. கலைத்துறையில் இந்த உயர்மட்டக் கருத்துக்களை ஜனநாயக—விரோதப் போக்குகளை, வெகுஜனங்கள் மீது மேட்டிமையான இகழ்ச்சியை வெகுஜனங்களது புரட்சிகரப் போராட்டத்தின் மீது அச்சத்தையும் பெரு வெறுப்பையும் சில வேளைகளில் ஏற்படுத்துகிறது. அதே வேளையில் பூர்ஷுவா சமுதாயத்தின் கலைத்துவப் பெறுமதிகளில் மதிப்புக் குறைப்புக்கு மாறாக, தார்மீகப் பெறுமதிகளின் மதிப்புக் குறைப்புக்கு மாறாக, அற்பத்தனமான, கீழ்த்தரமான சுவைகளுக்கு மாறாகக் கிளர்த்தெழும் எதிர்ப்புக்களிலும் இந்த உயர்மட்டப் போக்கைக் காணலாம். உயர்மட்ட இலக்கியம் கோட்பாடு ரீதியாக அகன்ற வாசகனால் புரிந்துகொள்ள முடியாதது. அது பரிபாஷையில் எழுதப்பட்டுள்ளதை ஓத்தது. இத்தகைய இலக்கியப் படைப்புகள் இறுமாப்புடன் வாசகர்களை மக்களிடமிருந்து பிரித்து வைக்கின்றன. கலைத்துறையின் இத்தகைய இறுமாப்புமிக்க மேட்டிமை வடிவத்தை அகன்ற வாசகனால் எரிச்

சலின்றிப் படிக்க முடியாது. ஜனநாயக விரோதப் போக்கு, மனிதாபிமான விரோதப் போக்கு, எதார்த்த விரோதப் போக்கு இவைதான் உயர்மட்ட இலக்கியக் கருத்துக்களின் அடித்தளமாகும்.

இந்த வேளையில் 'வெகுஜன' இலக்கியம் என்று அழைக்கப்படுவதானது மக்களது சிந்தனையிலிருந்து உண்மையான கலைத்துவ பெறுமதிகளை அகற்றி அதற்குப் பதிலாகப் போலிகளை இடம் பெறச் செய்யும் வகையில் இயங்கி வருகிறது. இவ்வகையில் தான் ஐ. ஃபிளெமிங்கின் நாவல்களின் பிரதான கதாபாத்திரமான அப்பட்டமான பூர்ஷுவா கதாநாயகனும் 'மகா - வீர' னும், கெடுபிடியுட்க சகாப்தத்தின் குழந்தையுமான ஜேம்ஸ் பாண்ட் ஐம்பதுக்களினதும் அறுபதுக்களினதும் காவத்தின் சின்னத்தைப் போன்று 'வெகுஜன' இலக்கியத்தில் தோற்றமெடுத்தான்.

முரண்பாடு நிறைந்த நவீன சமூகத்தின் குற்றச்செயல்கள் எவ்வாறு அதிமூக்கிய சம்பவங்களாக இடம் பெற்றுள்ளனவோ அவ்வாறே லட்சோபாலட்சம் பிரதிகளில் வெளியாகும் வெகுஜன இலக்கியத்தில் துப்பறியும் கதை பிரதான இடத்தைப் பெற்றுள்ளது ஒன்றும் தற்செயலானதல்ல. நவீன துப்பறியும் கதைகள் நாவல்களைத்திலும் துப்பறியாளனுக்குப் பதிலாக குற்றவாளிதான் முன்னணி இடத்தைப் பெறுகின்றான். அதே போல் குற்றம் எவ்வாறு வெளிப்படுத்தப்படுகிறது என்பதற்குப் பதிலாக குற்றம் எவ்வாறு நடைபெறுகிறது என்பது உரைக்கப்படுகிறது.

இறுதியாக, இயிப்பொருள் இலக்கியம்: இது வாசகனின்

கீழ்த்தரமான உணர்வுகளைத் திருப்திப்படுத்தி அவனது சிந்தனையைக் கொச்சைப்படுத்துகிறது.

சோவியத் இலக்கியத்தின் அனுபவமானது, மேற்காலகின் மக்கள் விரோத வெகுஜன இலக்கியத்திற்கு முற்றிலும் எதிரிடையானது. சோவியத் சமூகத்தின் இலக்கிய செயற்பாங்கு முற்றிலும் வேறுபட்ட அடிப்படையில் வளர்ச்சி பெற்றுள்ளது. தொடர்ந்து வளர்ச்சி பெற்று வருகிறது. இன்றைய நூற்றாண்டின் ஆரம்பத்திற்கு முன்னர், சோஷலிஸ்ட் இலக்கியம் குறித்து வி. ஐ. லெனின் தீர்க்கதரிசனத்துடன் வருமாறு எழுதினார்: 'புதிய சோஷலிஸ்ட் இலக்கியமானது சுதந்திர இலக்கியமாகவே இருக்கும். ஏனெனில் அது சுயநலமற்றது, தொழில் ரீதியற்றது. ஆனால் சோஷலிச கருத்தும் உழைக்கும் மக்களின் பாலான பரிவுணர்வும் புதிய சக்திகளை ஈர்த்தெடுப்பதாக விருக்கும்' அது சுதந்திரமான இலக்கியம். ஏனெனில் அது அருவருப்பூட்டும் கதாநாயகிக்கு சேவை செய்வதாக இருக்காது. கொழுப்பினால் அவஸ்தைப்படும் 'உயர்மட்ட பத்தாயிரக்கணக்கான' வர்களுக்கு ரசனையூட்டாது. பதிலாக நாட்டிற்கு மலர்ச்சியூட்டிய, அதன் சக்தியாக, அதன் எதிர்காலமாக விளங்கும் கோடிக்கணக்கான உழைக்கும் மக்களுக்குச் சேவை செய்யும், ரசனையூட்டும்.'

இந்த வார்த்தைகள், ஒரு சிறு கூட்டத்தின் திருப்தியைப் பூர்த்தி செய்வதாக அல்லாத, சந்தை இலக்கியமாக அல்லாத, சுயநலத்தையும் பணம் சம்பாதிப்பதையும் இயக்க சக்தியாகக் கொண்டிராத ஒரு புதிய இலக்கியத்தின் முழு வேலைத்திட்டத்

தையும் கொண்டுள்ளது. இது தான் லட்சோபா லட்சம் வாசகர்களின் உண்மையான மக்கள் இலக்கியமாக, உண்மையான மனித நேயமிக்க இலக்கியமாக இன்றைய சகாப்தத்தின் விழுமிய கருத்துக்களைக் கொண்ட ஒரு இலக்கியமாக இருக்கும். மாபெரும் அக்டோபரில் பிறந்த சோவியத் இலக்கியம் இந்தப் பாதையைத் தெரிவு செய்தது.

இன்று சோவியத் யூனியனில் வெவ்வேறு தரங்களைக் கொண்ட எழுத்தாளர்கள் இருப்பது உண்மைதான். இன்றுகூட ஒருபகுதி வாசகனிடம் ஒரு குறிப்பிட்ட தகுதி நிலையை எதிர்பார்க்கும் இலக்கியப் படைப்புகள் உள்ளன. இன்றுகூட, உயர்கலை இலக்கியங்களுக்கும் பயனற்ற புகைகதைப் படைப்புகளுக்கு மிடையே கணிசமான வேறுபாடுகள் உள்ளன. இவ்வாறே திறமைக்கும் சாதாரண நிலைக்கு மிடையே வித்தியாசம் உள்ளது. அகன்ற வாசகனை வென்றெடுப்பதிலான சொந்தச் சிரமங்களை சோவியத் இலக்கியத்தின் வரலாறு இன்னமும் தாண்ட வேண்டியுள்ளது என்பதும் உண்மைதான்.

அனைத்து மக்களினமும் கலாசாரத்தின் தீவிர வளர்ச்சிக்கான பரஸ்பரம் கிரியைகளும் மக்களது வாழ்க்கையுடன் இலக்கியம் மேற்கொள்ளும் மறுசீரினையும் மேலும் விருத்தியடைந்து வருகிறது என்பது வலியுறுத்தப்பட வேண்டியது மிக அவசியம். இவை சோவியத் சமுதாயத்தின் சமூக வரலாற்றினால் தோற்றுவிக்கப்பட்டவை. மக்கள் நெஞ்சார நேசித்து வரும் சிந்தனைகளையும் நம்பிக்கைகளையும் தமது படைப்புக்களில் வெளிக்கொணருவதற்கான புதிய வழிகளை சோவியத் எழுத்தாளர்கள்

தேடிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். பரந்துபட்ட வாசகர்களுக்காக வேண்டி நவீனமானதும் புரிந்து கொள்ளக் கூடியதுமான கலாபூர்வமான ஒரு மொழியை அவர்கள் தேடிக்கொண்டிருக்கிறார்கள்.

1941 — 1945-ம் ஆண்டுகளின் தேசபக்த யுத்தம் சகல சோவியத் எழுத்தாளர்களையும் கவிஞர்களையும் கிளர்ந்தெழுச் செய்தது. அவர்கள் அகன்ற மக்கள் கூட்டத்தினருக்காக எழுதினார்கள்.

அகன்ற வாசகனுக்காக எழுதப்படும் சோவியத் இலக்கியம் அந்த வாசகனிடத்தில் அன்புணர்வையும் சித்தாந்த செல்வத்தையும் தார்மீகம், கலாசாரம், அனைத்துக்கும் மேலாக நிஜத்தைத் தேடும் வேட்கை ஆகியவற்றை ஏற்படுத்துவதையும் இலட்சிய வாழ்க்கையின் உண்மையாக விளங்கும் இந்த உன்னத உணர்வுகளை ஒவ்வொரு வாசகனிடத்தில் வளர்ப்பதையும் தலையாய போக்காகக் கொண்டிருந்தன.

இப்போக்குகள் மார்க்ஸிசு கார்த்திக், அலெக்ஸி டால்ஸ்டாய், மிக்ஹையல் ஷொல்கோவ், அலக்ஸாண்டர் த்வார்டோல்ஸ்கி ஆகியவர்களினதும் இதர தலையாய சோவியத் எழுத்தாளர்களினது படைப்புக்களில் தெட்டத்தெளிவாகப் பிரதிபலிப்பதைக் காணலாம்.

சோவியத் இலக்கியம் என்பது, மக்களை நோக்கிய, மக்களுக்காக எழுதப்படும் இலக்கியம், பரந்துபட்ட வாசகனுக்கும் உண்மையான எழுத்தாளனுக்கும் உள்ள இடைவெளியைத் தாண்டி வருவதும் தன்னமம் றதும் ஆன்மீகம் மிக்கதும் தார்மீக, அழகியல் வேட்கை மிக்க துமான இலக்கியமாகும். ★

வகுப்பேற்றம்

தொடர்கிறது!

சுட்டு விரலால்
சுழிக்கத் தெரியாமல்
தட்டுப்பட்டுத் தேதோ
தரையில் வரைந்தவர் நாம்.
வட்டம் வரைதல் வழுவாது,
இன்று வலு
கெட்டித் தனமாய்க்
'கிசுக்' கென்று கிறுகிறோம்!

ஆனாப் படிக்க
அரிச்சுவடி தாக்கிய நாம்
பேனாப் பிடித்து.....
பிறமொழியும் பேசுகிறோம்!
மேல்வகுப்புக் கற்க
வெளிநூலைத் தேடிய நாம்
நூலெழுதி வையம்
நுகரப் படைக்கின்றோம்.....

எங்கள் வகுப்பேற்றம்
இன்னும் நிகழ்கிறது.
தொங்கல் இலாத
பயிற்சி தொடர்கிறது.....!
தொங்கல் இலாத
பயிற்சி தொடர்வதனால்,
எங்கள் வகுப்பேற்றம்
இன்னும் நிகழ்கிறது!

செங்கதிர் எங்கள்
சிறுமூளைக் குள்ளாதித்து,
எங்கும் படர்ந்த
இருளைப் புசிக்கிறது!
எங்கள் புயத்தில்
இரும்பு விளைவதனால்,
எங்கெங்கும் தோளின்
இணைப்பு வலுக்கிறது!
எங்கள் விழியில்
எழுமீன் வலு, உலகை

எங்கும் இணைத்து.....
இயக்கம் பெருக்குவது!

முன்னங்கைக் குள்ளே
முறுக்கு விளைவதனால்
பென்னம் பெரிய
முதலை பிழக்கிறது!
ஓர் சான் வயிற்றில்
உறங்காத தீமூண்டு
பாட்டாளி வர்க்க
அடுப்பை எரிக்கிறது.

வா! வா! துணிவே
மருண்டு ஒதுங்காதே!
சாகாது உந்தன்
சரித்திரமும் சாதனையும்
வா! வா! துணிவே
மருண்டு ஒதுங்காதே!

எங்கள் வகுப்பேற்றம்
இன்னும் நிகழ்கிறது
தொங்கல் இலாத
பயிற்சி தொடர்கிறது!

நாலுவரிப் பாட்டொன்றை
நாவுருட்டிச் சொல்லுதற்கு
ஏலாமல் தோலுரிய
எமவாதைப் பட்டவர் நாம்!
பாலர் முதல்..... பாட்டர்வரை
பாட்டாளி வர்க்கத்தின்
நூலாகி, யாரும்
நுகரமுதம் ஆகிவிட்டோம்!
சாவும் பிறப்பும்
சமமே நம் தோள்களுக்கு!
ஏவல் புரியோம்,
இணைப்பால் அணைதகர்ப்போம்!
சூரியன் உதிக்கும்
திசையைத் திசைமாற்றும்
கூரெயிற்றுப் பேழ்வாய்க்
கரடிக் குலையறுப்போம்!
வா! வா! துணிவே
மருண்டு ஒதுங்காதே!
சாகாது உந்தன்
சரித்திரமும் சாதனையும்!
எங்கள் வகுப்பேற்றம்
இன்னும் நிகழ்கிறது,
தொங்கல் இலாத
பயிற்சி தொடர்வதனால்

எங்கள் வகுப்பேற்றம்
இன்னும் நிகழ்கிறது!
பள்ளியில், ஆசிரியர்
பாடத்துக் கேற்றபடி
புள்ளிகளை இட்டு
புதிய வகுப் பேற்றிவைத்தார்!
உள்ளத் துணர்வலையை
ஊக்கம் அளவிட்டுப்
புள்ளிகளை இட்டு
புனியில் வகுப்பேற்றும்!

தன்னைத்தான் பேணும்
தனியுடமைப் பாலகனாய்
முன்னேறல் என்ற
முனைப்பு மடைமாறி.....
மன்னர்களும் கொட்டில்
வசிப்போரும் தோழரெனும்
பென்னம் பெரிய
பொழிலாகப் பூத்துள்ளோம்!
எங்கள் வகுப்பேற்றம்
இன்னும் நிகழ்கின்றது!
தொங்கல் இலாத
பயிற்சி தொடர்கிறது!
தொங்கல் இலாத
பயிற்சி தொடர்வதனால்

எங்கள் வகுப்பேற்றம்
இன்னும் நிகழ்கிறது!
வா! வா! துணியே
மருண்டு ஒதுங்காதே!
சாகாது உந்தன்
சரித்திரமும் சாதனையும்
வாகு புனை வாயுலகில் வா!

மலலகை

சந்தா விபரம்

ஆண்டுச் சந்தா	10 — 00
தனிப்பிரதி	— 75
இந்தியா, மலேசியா	12 — 00

(தபாற் செலவு உட்பட)

பார்வையாளர்களும் ஈழத்துத் தமிழ் நாடகங்களும்

கோபாலபிள்ளை மகாதேவா

விடய அறிமுகம்

ஈழத்துத் தமிழ்ப் பார்வையாளர்களும் ரசிகர்களும் தங்கள் பொழுது போக்குக்காகவும் கலாசார ஈடுபாட்டுக்காகவும், நாடகங்களை மட்டும் பார்வையிடுவதில்லை. அவர்கள் திரைப்படம், நாடகம், சங்கீதம். மெல்லிசை, கதாகாலட்சேபம், கவியரங்கு முதலிய நிகழ்ச்சிகளையும் பாரீத்துக் கேட்டுப் பங்கு கொள்கின்றனர். இவைகளில் திரைப்படங்களே பார்வையாளர்கள் மிகவும் விரும்பிச் செல்லும் நிகழ்ச்சி எனக் கருதலாம். பார்வையாளர்களின் விருப்பு வெறுப்புக்களையும் பிரச்சினைகளையும் நாம் ஆராயும் போது விஞ்ஞான முறையில் திரட்டப்பட்ட கணக்கீடுகளுடன் புள்ளியியல் ரீதியில் ஆராய்வதுதான் மிகச் சிறந்தது. அதுதான் உண்மைகளின் அடிப்படையில் சரியான கருத்துப் பரிமாற்றலுக்கு வழிவகுக்கக்கூடிய முறை. ஆனால், இப்படியான கணக்கீடுகள் ஈழத்தில் மிகவும் குறைவு. சில ஆண்டுகளுக்கு முன் ஒரு கதம்ப நிகழ்ச்சியின் பின் அங்கு பிரசன்னமாயிருந்த பார்வையாளர்களுக்கு கேள்விப் பத்திரங்கள் வழங்கிக் கொழும்பிதுள்ள அரங்குகளின்

கலை மன்றம் நடாத்திய மதிப்பீட்டின் ஆய்வுப் புள்ளி விபரங்கள், பொதுவாக ஈழத்துத் தமிழ்ப் பார்வையாளர்களின் மனோநிலையை ஓரளவு தத்ரூபமாக எடுத்துக் காட்டக்கூடியன.

நாடகத்தின் முக்கியத்துவம்

பொதுமக்கள் பணஞ்செலுத்திப் பார்க்கும் நிகழ்ச்சிகளில், திரைப்படங்களுக்கு அடுத்ததாக நாடகங்களே மிகவும் விரும்பிப் பார்க்கப்படும் நிகழ்ச்சியாகும். ஆனால், அதிர்ஷ்டவசமாக, திரைப்படத்தைப் போலல்லாமல், நாடகத்தைக் குறைந்த செலவில் வெவ்வேறு பாணிகளில் தயாரிக்க முடியும். அத்துடன் ஒரு நாடகத்தை அடுத்தடுத்து மேடையேற்றிக் கொண்டே அதற்குப் புதுப் புது மெருகேற்றிப் புத்துயிர் அளித்து அதனில் உள்ள குற்றம் குறைகளை நீக்கிப் பூரணத்துவம் அடையச் செய்வது சாத்தியமர்கின்றது. ஒரு நாடகத்தில் பல நடிகர்கள் பங்கு கொண்டு ஒரே நாடகத்தைப் பல குழுவினரால் நடடிப்பது சாத்தியமாகின்றது. நடிகர்களே நாம் வேறொரு கோணத்திலிருந்து

அவர்களை நோக்கும்போது பார்வையாளர்களாகின்றனர். ஒரே நாடகம் வெவ்வேறு நாடுகளில் வெவ்வேறு காலங்களில் வெவ்வேறு சூழ்நிலைகளில் வெவ்வேறு விதமாக நடிக்கப்படுவதைக் காண்கின்றோம். இப்படியாக வெவ்வேறு கருத்துக்கள் ஒரே நாடகத்தினால் பரப்பப்படுவதையும் அறிவோம். நாடகங்களை வெவ்வேறு கல்வி மட்டங்களிலுள்ள மக்கள் பார்த்து விளங்கிப் பலனடையவும் தயாரித்து நடித்து இன்புறவும் பொழுது போக்கவும் முடிகின்றது. நாடகம் பள்ளிப் பிள்ளைகளுக்கும், மாணவர்களுக்கும் சொற்ப செலவில், பிரயாசைப்பட்டால் பணச் செலவை இல்லாமல், கிட்டக்கூடிய ஒரு பயிற்சிச் சாதனமாக அமைகின்றது. நடைமுறை அரசியல், சமூக, வாழ்க்கைப் பிரச்சினைகளைத் தத்ருபமாகக் காட்டி அலசி ஆராய்ந்து உணர்ச்சி என்னும் பூதக் கண்ணாடி இல்லாமல் அப்பிரச்சினைகளைப் பார்வையிட்டு அவைகளின் உண்மையான அளவுகளையும் உருவங்களையும் உள் அடங்கு சக்திகளையும் தத்ருபரீதியில் கண்டு வேடிக்கையாகச் சிரித்தே அப்பிரச்சினைகளின் பழுவைக் குறைத்துக் கொள்ள முடிகின்றது. நாடகங்களின் உபயோகத்தினால். எந்த நாட்டையும் எந்தக் கலாசாரப் பிரிவையும் சேர்ந்தவர்களாயினும் மனிதர் எவரும் ஒரே மாதிரியான உணர்ச்சிகள் ஆசைகள் சக்திகள் பலவீனங்களைக் கொண்டவர்கள் என்னும் உண்மையை மற்றைய கலாசார நிகழ்ச்சிகளிலும் பார்க்க நடனங்களே எங்களுக்குத் திரும்பத் திரும்பச் சிறந்த முறையில் எடுத்துக் காட்டுகின்றன. பொழுது போக்கை நாடிச் செல்பவர்கள் புவியின் போக்கையும் அறிந்து

பலன் பெற ஏதுவாக இருக்கின்றன. நாடகங்கள். மேற்கூறிய காரணங்கள் பொருளாதாரத்திலும் கலாசாரத்திலும் விருத்தியடைந்து வரும் நாடாகிய ஈழத்திலே மட்டுமல்ல வெளி உலகிலேயும் நாடகங்களின் முக்கியத்துவத்தையும் அதன் உள் அடங்கிய சக்தியையும் விளக்கப் போதமானவை என்று நம்புகிறேன். நாடகத்தின் சக்தியை உலகுக்கு எடுத்துக் காட்டிய பிரபல நாடகாசிரியர்கள் தயாரிப்பாளர்களாகிய அரிஸ்டோட்டல், சோபோகிவில்ஸ், ஷேக்ஸ்பியர், பேனாட்ஷோ, ஸ்டனிஸ்லாவ்ஸ்கி, ரோட்டோவ்ஸ்கி, பேடேல்ட் பெர்சுட்டாகூர், காளிதாசன், செக்கோவ், கிறெய்க், எலியட், கோர்க்கி, ஹியூகோ, இன்பென் ஓநெயில், பிரீஸ்ட்லி, டியுமாஸ், ரெகாயின், ரிச்சாட்சன், ரெட்கிறேல், ஸ்டிரீன்பேக், வைல்ட், வில்லியம்ஸ், மீட்ஸ் முதலியவர்களின் மதிப்புக்குரிய நாமங்களையும் இங்கு குறிப்பிடுவது பொருந்தும்.

பார்வையாளர் பிரச்சினைகள்

ஈழத்துத் தமிழ் நாடகத்தின் பிதாவாகிய கலையரசு காலம் தொடக்கம் இன்றுவரை தமிழ் நாடகங்கள் இந்நாட்டிலே, தரத்திலே இல்லாவிடினும் தொகையிலாவது விருத்தியடைந்து வந்திருக்கின்றன. என்பதை எடுத்துக்காட்ட எத்தனையோ சான்றுகள் உள்ளன. 'தரத்திலே இல்லாவிட்டாலும்' என்று ஒரு சந்தேகத்தைக் கிளப்பி இருக்கிறேன். இது என்னுடைய மனதில் உற்பத்தியாகிய ஒரு கற்பனைச் சந்தேகமல்ல. இந்தச் சந்தேகம் உண்மையிலேயே பார்வையாளர்களிடையேயும் விமர்சகர்களிடையே

யும் நிலவுகின்றது. அண்மையிலே சிங்கள நாடகங்களாகிய அசாத மந்தரே, பெக்கட், ஹிங் நத்திலொவ, தகனம் தேசே, நது ஹட்டக்காரி, முகுன நத்தியக்கா முதலிய சிறந்த படைப்புக்களைப் பார்வையிட்டபோது இன்றைய ஈழத்துத் தமிழ் நாடகங்களின் தரத்தைப் பற்றிய சந்தேகம் என்னுடைய மனத்திலே மேலும் வலுத்திருக்கின்றது. தமிழ் நாடகத் தயாரிப்பாளரிடம் இந்தச் சந்தேகத்தைக் கிளம்பச் செய்திருக்கும் காரணங்களைப் பற்றிக்கேட்டால் அவர்கள் பழி முழுவதையும் பார்வையாளர்களின் தலையிலேயே கமத்திப் பார்வையாளர்கள் கொடுக்கும் ஊக்கம் போதாது என்று சொல்லித் தப்ப எத்தனிக்கின்றனர். இந்தப் பின்னணியில் பார்வையாளர்களின் பிரச்சினையை ஆராயப் புகுந்தால் அவர்களோ தங்களின் முதற் பிரச்சினையாக 'ஈழத்தில் தரமான தமிழ் நாடகங்கள், விசேடமாக நவரசம், நகைச்சுவையுள்ள சமூக நாடகங்கள் இல்லையே நாம் பார்வையிடுவதற்கு என்னும் விடையைத் தருகின்றனர். எனவே இந்த ஆராய்ச்சிப் பாதை எங்கே முடிவில்லாத ஓர் வார் ஓட்டத்தில் கொண்டுபோய் விடக்கூடும். ஆனபடியினால் பார்வையாளர்களின் இந்த அடிப்படைப் பிரச்சினையை ஒரு பக்கத்தில் விட்டு மற்றைய முக்கிய பிரச்சினைகளை ஆராய்வோம். எனினும் இவ்வகைக் கலாசாரப் பேரவையின் அண்மைய வருடாந்த நாடக விழாக்களுக்கு வந்திருக்கும் 'போட்டி' நாடகங்களின் கணிப்பின் ரீதியில் தமிழ் நாடகங்களும் தரத்தில் படிப்படியாக முன்னேறி உண்மையில் மக்கள் அரங்குகளாகி வருகின்றன என்னும் ஊக்கம் தரும்

நற்செய்தியைக் கூறுதலும் என் கடமையாகின்றது.

(அ) பொருளாதாரப் பிரச்சினை

இந்தப் பிரச்சினையைச் சிலர் தமிழ் மக்களின் உலோபித் தனம் என்றும் வர்ணிப்பதுண்டு. ஆனால் குறைந்த ஊதியம் பெறும் கமக்காரர்களும் தொழிலாளர்களும் அவர்களிடையேயும் விசேடமாக இளைஞர்களும் அவர்களின் மனைவியர் சகோதரிகளும், புதிதாக வந்துள்ள தென்னிந்திய திரைப்படங்களைப் பார்ப்பதற்கு முதல் காட்சிக்கே மாடி ஆசனங்களுக்கும், வாடகை மேட்டாருக்குமாகத் தலைக்குச் சராசரி ஐந்து தொடக்கம் பத்து ரூபாவரையில் செலவழித்து இடிபட்டுச் செல்வதைப் பார்த்தும் பொழுது பொருளாதாரப் பிரச்சினைகள் வாழ்க்கையில் பொதுவாக இருந்திடிலும் கலாசார ஈடுபாட்டைப் பொறுத்தளவில் ஈழத் தமிழ் மக்களிடையே உலோபித்தனம் உண்டாவதில்லை என்னும் முடிவுக்கு வரலாம். இந்த முடிவுக்கு ஆதாரமாக ஈழத் தமிழர்களின் கவியாணவீடுகளிலும் கோவீற் பண்டிகைகளிலும் சாமத்தியச் சடங்குகளிலும் மரணக் கிரியைகளிலும் அவர்கள் தம் சக்திக்கு மீறிய அளவில் பணம் செலவு செய்வதையும் குறிப்பிடலாம். மேலும் பொருளாதாரப் பிரச்சினைகள் கூடக் கூடத் தாம்பத்திய உறவிலும், கலாசாரத்திலுமே பாமர மக்கள் நிவாரணம் காண்கின்றனர் என்னும் மேற்கூறியவற்றிற்கு ஓரளவு எதிரிடையான கருத்தையும் நாம் உண்மையற்றதென்று இலேசில் தள்ளிவைத்து விட முடியாது. இதே தர்க்க ரீதியில் உன்னர் அன்றட வாழ்க்கை

பிரச்சினைகளை, மாறிக்கொண்டேயிருக்கும் சூழலில் வெவ்வேறு விதமாக எடுத்துக் காட்டிப் பழுவைக் குறைக்கும் சக்தியும், இலவசமாகவோ அல்லது கூறைந்த செலவிலோ பார்க்கக்கூடிய அளவில் உள்ளபடியால் பார்வையாளர்களின் பொருளாதாரப் பிரச்சினைகளில் தமிழ் நாடகங்கள் விருத்தியடையவில்லை, தரம் பெறவில்லை என்று கூற முடியாது. அத்துடன் வெவ்வேறு நாடுகளில் வேவேறு காலங்களில் பொருளாதாரப் பிரச்சினைகளின் மத்தியிலேயே நாடகங்களின் சமூக முக்கியத்துவமும் அவைகளின் உள்ளடக்கிய சக்தியும் தெளிவாகத் தென்படுத்தப்பட்டிருக்கின்றன, என்பதை எடுத்துக் காட்டும் நோக்கத்துடனேயே நாம் முன்னர் நாடகங்களின் முக்கியத்துவத்தைப் பற்றியும் சரித்திரம் கண்ட நாடகாசிரியர்களின் நாம நிரலையும் ஓரளவு விரிவாகத் தந்தோம்.

(ஆ) நேரப் பிரச்சினை

தற்கால வாழ்க்கையிலே பார்வையாளர்களுக்கு நேரப் பிரச்சினை இருப்பது உண்மையென்றே கொள்ள வேண்டும். ஈழத்துத் தமிழ்ப் பார்வையாளர்களுள்ளே 50 வீகிதத்தினர் போட்டி போட்டுக் கொண்டு பரீட்சைகளுக்கும் வாழ்க்கைத் தொழில்களுக்கும் படித்துக் கொண்டிருக்கும் இளைஞர்களாகிய மாணவர் எனலாம். மற்றைய வசதிகள் கிடைப்பின் இவர்களுக்கு இத்தகைய நாடகங்கள் பார்ப்பதற்குக் கிடைக்கும் நாட்கள் சனி, ஞாயிறும், விடுதலை தினங்களுமேயாகும். அத்துடன் ஈழத் தமிழர் சமூகத்திலே 25 வீகிதத்தினர் நினைக்கலைகளிலே அதிக ஆர்வமில்

லாத வயோதிபர் எனக் கொள்ளலாம். எஞ்சியிருக்கும் 25 வீகிதத்தினரிலே மாலை நேரங்களிலும் தங்கள் தொழில்கள் உத்தியோகங்கள் சம்பந்தமாக வேலை செய்ய வேண்டிய நிர்ப்பந்தமுள்ள விவசாயிகள், அரசாங்க உத்தியோகத்தர், வைத்தியர்கள் ஆசிரியர்கள், வர்த்தகக் கைத்தொழில் அதிபர்கள் ஒரு கணிசமான விகிதத்தினர் என மதிப்பிடலாம். ஆகவே மாலை நேரங்களில் மட்டுமே நடத்தப்படும் நாடகங்களைப் பார்வையிடுவதற்கு, பெருந்தொகையான ஈழத் தமிழ் மக்களுக்குப் பகல், பின்னிரவு நேரங்களையும் காட்டப்படும் வசிகரமான பல நாட்டுப் பொது அறிவை வளர்க்கவல்ல நவரசப் பூரணத்துவம் பெற்ற வர்ணப்படங்களுடன் ஒத்திட்டுப் பார்த்தால், வசதியான நேரம் கிடைப்பது அரிது என்னும் முடிவுக்கு வரலாம். இந்தப் பிரச்சினைவாடுவி நாடகங்களினாலும் அண்மையில் ஈழத்துக்கு வரவிருக்கும் தொலைக்காட்சிக் கருவிகளினாலும் மேலும் தீவிரமாகக் கப்படும் என எதிர்பார்க்கலாம். இந்தப் பயங்கரமான பிரச்சினையினால் ஈழத் தமிழர் குழுவில் மட்டுமல்ல மற்றைய நாடுகளிலும் கூட, வருங்காலத்தில் ஒவ்வொரு குழுவினரின் நாடகங்களையும் மற்றைய நபிகள், தயாரிப்பாளர்கள், உதவியாளர்கள், நாடகாசிரியர்கள் மட்டுமே மாறி மாறிப் பார்க்க வேண்டிய இக்கட்டான நிலைவந்தே தீரும் என்பது என்னுடைய கருத்து. இந்தப் பிரச்சினையைத் தீர்ப்பதற்கு நாடக ரசிகர்களாகிய நாம் எங்கள் கலாசார வாழ்க்கை முறைகளை வழமையிலிருந்து ஓரளவு மாற்றியமைக்க முன்வந்தால்தான் முடியும் என்றும் கருதுகின்றேன்.

(இ) போக்குவரத்து கஷ்டங்கள்

ஈழத் தமிழ் நாடகங்களை மேடையேற்றுவோர் அனுபவித்து வரும் ஒரு அதி உன்னத கஷ்டம் என்னவென்றால், அவர்களின் நாடகங்களை மேடையேற்றுவதற்கு மண்டபங்கள் கிடைப்பது அரிதாக இருப்பதே. கிடைக்கும் மண்டபங்கள் பார்வையாளர்கள் வசிக்கும் இடங்களின் மத்தியஸ்தானங்களில் அமைந்திராமல் தாரத்திலும் மூலை முடுக்குகளிலும் இருக்கின்றன. இதனால் பார்வையாளர்கள் தாங்கள் வழக்கமாக அனுபவிக்கும் போக்குவரத்துக் கஷ்டங்களுடன் நாடகம் பார்க்கச் செல்லும்போதும் பார்த்து விட்டு வீடு திரும்பும் போதும், கூடுதலான போக்குவரத்துக் கஷ்டங்களுக்கு உள்ளாகின்றனர். பஸ் வண்டிகளுக்குக் கணீர்சமான நேரம் காத்திருந்துவிட்டுக் கால்நடையாகவோ அல்லது தங்கள் வல்லமைக்கு மீறிய அளவு பணம் செலவு செய்து வாடகை மோட்டார்களிலோ வீடு திரும்பும் பார்வையாளர்கள் பலர் உண்டு. பெண் பார்வையாளர்களும் பள்ளிச் சிறுவர்களும் கள்ளர் காழகர்கள் காவாலிகள் மலிந்த இந்த நாட்களில் அதிக தூரம் நடந்து செல்வது ஆபத்தானது. இந்தப் பிரச்சினையைத் தீர்ப்பதற்கு தனவந்தர்களான நாடக ரசிகர்களும் தயாரிப்பாளர்களும் ஒன்று சேர்ந்து பார்வையாளர்கள் கூடி வசிக்கும் இடங்களின் மத்தியஸ்தானங்களில் தமிழ் நாடகங்களுக்கென வசதியான மண்டபங்களைக் கட்டித் தர முன்வரவேண்டும். இந்தக் கோரிக்கை நடைமுறைக்கு வருமட்டும் நாடகம் நடத்துபவர்கள் இலங்கைப் போக்குவரத்துச் சபை முதலிய நிறுவனங்களுடன் தொடர்பு கொண்டு

நாடக மண்டபங்களுக்கு விசேட போக்குவரத்து வசதிகளைப் பெற்று பார்வையாளர்களின் அசௌகரியத்தைக் குறைத்துக் கொள்ளலாம்.

(ஈ) மண்டப வசதிகள்

ஈழத் தமிழ் நாடகங்களை மேடையேற்றுவதற்கு அரிதாகக்கிடைக்கும் மண்டபங்களிலே உட்புகுந்த பின்னர், பார்வையாளர்கள் எத்தனையோ சங்கடங்களுக்கு உள்ளாகின்றனர். பல மண்டபங்களில் போடப்பட்டிருக்கும் உயர்ந்த கட்டண ஆசனங்கள் கூட, கடினமான கரடு முரடான மரங்களினால் செளகரிய வளைவுகள் ஒன்று மில்லாமல் செங்கோணங்களில் தட்டையாகச் செய்யப்பட்டுக் காணப்படுகின்றன. அத்துடன் அவைகள் சாதாரணமாகக் காணப்படும் மூட்டைப் பூச்சிக்குடும்பங்களின் தொல்லையும் சேர்ந்து பார்வையாளர்களின் பிட்டங்களில் ஆண்டவன் முதலைத் தோலை அமைத்திருந்தால் எவ்வளவு நன்றாக இருந்திருக்கும் என்று எண்ணத் தூண்டு கின்றன. அடுத்து, ஈழத் தமிழ் நாடகங்களின் பார்வையாளர்கள் அமைதியான சத்தமற்ற குழ்நிலையில் நடிக்களின் நடிப்பைப் பார்த்தும் வசனங்களைக் கேட்டும் இன்புற முடிவதில்லை. இதற்காகிய காரணங்களில் சில பார்வையாளர்கள் தாங்களே மண்டபங்களுக்குள் தூங்கி வரும் பிரச்சினைகள் — அதாவது அவர்களின் பால் மணம் மாறாத கைக்குழந்தைகள், குழந்தைகள் பால் அருந்தும் நேரம் வந்து பசியெடுத்து அழும்பொழுது அவர்களை அடக்கி அடித்து அமைதியாகத் தெண்டித்து வெற்றி காணாமல் நடிக்களின் வசனத்திற்குப் பின்னணியாக அக்குழந்தைகளை அலற வைக்கும் அம்மாக்கள் பலர் உண்டு.

குழந்தைகள் கேட்ட உடனேயே நாடகத்தின் நடுவில் மண்டபத்தின் மத்தியில் தங்கள் பொதிகளைப் பிரித்துப் பிள்ளைகளுக்குப் பாலூட்டி மேடையை நோக்கிய கண்களெல்லாம் தம்மை நோக்கச் செய்து பார்வையாளர்களின் கவனத்தைக் குறைக்கும் கட்டங்களைச் சிருஷ்டித்துக் கொள்ளும் தாய்மார்களும் உண்டு. அத்துடன் பார்வையாளருக்கும் நடிகர்களுக்கும் மத்தியில் குறுக்கும் மறுக்கும் பலமுறை நெஞ்சை நிமிர்த்திக் கொண்டு நடமாடிச் செல்லும் 'பிரதான நபர்களின்' பிரச்சினையையும் நடிகர்களையும் மேடையையும் நோக்கிச் செவிசாய்ப்பதை விட்டுப் பார்வையாளர்கள் தங்களைத் திரும்பிப் பார்த்துத் தங்கள் கூக்குரல் சங்கீதங்களையும் அநாகரீகமான ஹால்ய வெடிகளையும் ரசிக்க வேண்டுமென்று விரும்பும் பிந்தங்கிய இளைஞர்கூட்டம் கொடுக்கும் பிரச்சினைகளையும், குறிப்பிடலாம். மேலும் சமூத்திலுள்ள நாடக மண்டபங்கள், விருத்தியடைந்த மேல் நாடுகளில் பாவிக்கப்படும் நவீன நாடக சாதனங்களைக் கொண்டவையாக இல்லை. உதாரணமாக இலங்கையிலுள்ள மிகவும் நவீன நாடக மண்டபமெனக் கருதப்படும் 'ஸயனல் வென்ட்' மண்டபத்தில் கூட அண்மையிற் பூட்டப்பட்ட ஒளிச் சாதனங்கள் மேல் நாட்டில் முப்பது வருடங்களுக்கு முன்பு பாவிக்கப்பட்ட ரகத்தைச் சேர்ந்தவையே. மேல் நாட்டில் இன்று ஒளியமைப்பு மட்டுமல்ல நாடகக் கட்டுப்பாடு முழுவதுமே நுண்மின் கருவிகளின் — அதாவது கம்பியூட்டர்களின் உதவியாலேயே செய்யப்படுகின்றது என்பதை ரசிகர்கள் அறிந்திருக்கலாம். சமூத்திலுள்ள மற்றைய

மண்டபங்களுள் பலவற்றில் காற்று வசதி, குளிர்மைச்சாதனங்கள், ஒளியமைப்பு, நிலச்சரிவு — அமைப்பு, திரையமைப்புகள், ஒப்பனை அறை வசதிகள், ஒத்திகை அறை வசதிகள், நிழற்பட பின்னணி வசதிகள், விசேட ஒலி உற்பத்திச் சாதனங்கள், நுழைவாயில் — வெளிவாயில்கள், ஆசன அடையாள வசதிகள், மலசல கூடங்கள் முதலியன நவீன நாடக மண்டபக் கட்டிடச் சிற்ப முறையில் அமைக்கப்படாமல் இருப்பது பார்வையாளர்களின் பிரச்சினைகளைப் பெருமளவில் கூட்டுகின்றது என்று கருதுகின்றேன். இலங்கையில் ஒரு மண்டபத்திலேனும் பார்வையாளர் நடிகர்களின் முகபாவங்களைக் கவனிப்பதற்குப் பாவிக்கும் தூரம் பார்க்கும் கண்ணாடி வசதிகள் கொடுக்கப்படுவதில்லை, என்னும் அவதானத்தையும் குறிப்பிடலாம். இக்குறைகளை நிவர்த்தி செய்யத் தொழில்நுட்பம், எந்நிரிகம், முதலிய கற்ற விற்பன்னர்கள் சமூத்தமிழ் நாடகங்களில் கூடிய அக்கறை எடுக்க வேண்டும். அப்படியானவர்களுக்குத்தான் இயற்கையாகத் தமிழ் நாடகங்களில் ஆர்வமில்லாவிட்டாலும் நாடகத் தயாரிப்பாளர்கள் அவர்களைத் தேடிப் பிடித்துப் பணம் செலுத்தியேனும் தமிழ் நாடக வளர்ச்சிக்காக அவர்களின் சேவையைப் பெறவேண்டும் என்பது என்னுடைய கருத்து.

முடிவு

சமூத்துத் தமிழ் நாடகங்கள் உண்மையிலே முன்னேற வேண்டுமானால் பார்வையாளர்களின் பிரச்சினைகளை முதலிலே நாம் குறைக்க வேண்டும்.

மினிவன். பீ. திலகரத்னவின் புதிய கவிதைத்தொகுதி

வேக — ஆவேக

எஸ். எம். ஜே. பைஸ்தீன்

காலம் ஓர் அருஞ் செல்வம். மீளப் பெற முடியாவொருசில வற்றுள் அதுவுமொன்று. காலத்தின் பெறுமதியை உணர்ந்தே கார்ல்மார்க்கின் 'உழைப்பின் மிகைக் கொள்கை' அமைந்தது. 'ஒரு குறித்த கால எல்லைக்குள் உழைப்பின் பெறுபேறு அதற் குரிய விலையைப் பெறுவியில் அது உழைப்பின் சுரண்டலாகும்' என மார்க்ஸ் கூறினார். மினிவன். பீ. திலகரத்னவின் புதிய கவிதைத் தொகுதியான 'வேக — ஆவேக' காலத்தின் பெறுமதியையே பாடுகின்றது.

இது 205 கவிதைகளைக் கொண்ட ஒரு தொகுதியேயெனினும், உண்மையில் இது ஒரு காவியமே. தண்டியலங்கார வரன் முறைக்கமையாத போதும் ஒரு தலைவனையாதல் பாடுகிறது. அந்தலைவனும் அவனின் முரண் தலைவனாக அவனது உள்மனத்தால் விஞ்சப் பெறுகிறான். நான்கைந்தடிக்க கவிதைக் கோப்புக்குள் ளேயே கவிஞர்கள் தண்டாடும் இந் நாட்களில் 205 கவிதைகளில் அடங்கிய 820 அடிகளில் சீர்மை குன்றாமல் ஒரு கருவினை வளர்த்திச் செல்தல் முதலாவது சிறப்பாகும். ஒவ்வொரு நந் நான்கு சந்தங்களும் எதுகைமோனை அணி அமைதிகள் பிறழாமற் செல்கின்றமை பாராட்டுக்குரிய மற்றொரு பண்பாகும். சந்தங்களை மீறிக் கவிஞர்கள், பாடலாம்தான். அதற்காகச் சந்தத்திற் பாடுவது பாதகமான குற்றமன்று' என்ற கருத்தையுடைய இக்கவிஞரின் தொகுதி 'சந்த நிர்ச்சந்த' (சந்தல் — நிலந்தல்) மோதல்கட்கு நடுவே ஒரு நல்ல முரண்வினைவே.

தொகுதியின் நாயகன் வேகத்துடன் போராடிச் செல்கிறான். வேகமானது காலத்துடன் தொடர்புறுத்தியே கணிக்கப்பெறும். எனவே காலமும் — வேகமும் இணைந்த இக்கதையின் கருவாக, யான் மிகவும் மதிக்கின்ற ஒரு பெர்ன்மொழியைச் சட்ட விழைகிறேன். 'காலந்தப்பாமை என்னைத் தனிமைப்படுத்துகிறது. எனினும்கூட நான் அதனையே மதிக்கிறேன்' இதை ஒத்த கருத்தை உடையவனே திலகரத்னவின் சுதாநாயகன் தேவசேன. தேவசேன என்ற இக் சுதாபாத்திரத்தை நான் இத்தொகுப்பில் மட்டுமேயன்றி இதே ஆசிரியரின் 'அத ஹுங்கத் திக தவசம்' (இன்றைய தினம் மிக நீண்டது) என்ற முதலாவது சிறுகதைத்

தொகுதியிலே தலைப்புக் கதையின் ஜினசேனவிலோ, 'வழிகாட்டி' என்ற கதையில் (பாரதியின்னோ) வரும் மனேஜரிலோ கூடக் காணலாம். எனவே வேக - ஆவேகத்திலே தேவசேனவை முறுக்குகின்ற முடிச்சும் சுவையானது. 'தேவசேன ஒரு கொழும்பு வாசி. அவன் காலை ஒன்பது மணிக்கு கொழும்பிலிருந்து பதினாறு மைல் தூரத்தைக் கடந்து கண்டி வீதியிலே பொது வைபவ மொன்றில் கலந்து உரைநிகழ்த்துமாறு வேண்டப்பட்டுள்ளான். காலை 8 - 20 - க்கே அவன் கண்விழித்தான். ஆயத்தமாக 20 நிமிடங் கடந்தது. எனவே மிகுதி 20 நிமிடத்துள்ளும் விழுந்தடித்துக் கொண்டு போய் அங்கே சேர்கிறான். 'ஒன்பது பத்தாகி, பத்து, பதினென்றாகி, மேலும் இருபது நிமிடங்கள்' சென்றும் வைபவத்துக்குரிய ஏனையோர் சமுகமளிக்கவில்லை. அதன் பின்பே ஒருவாறு கூட்டம் தொடங்கி நிறைவு பெறுகிறது. காலை கண் விழித்த முதல், கூட்டம் முடியும்வரை உள்ள காலத்தில் தேவசேன அனுபவித்த அவஸ்தைகள் மன உளைச்சல்கள் தொகுதியில் விவரிக்கப்பெறுகின்றன. ஒரு நேர்மையாளன் எதிர்கொள்ளும் நேர்மையினச் சூழல் ஆசிரியருக்கு காலோசிதமான ஒரு சமுக விமரிசனத்தைச் செய்ய ஒரு நல்ல வாய்ப்பை அளிக்கிறது. சமுகத்தின் பல்வேறு கூறுகளை அலசியுள்ளார் ஆசிரியர். நாட்டின் வளர்ச்சிக்குரிய அறிவுக் கருவூலங்களான பல்கலைக் கழகத்தினரை 'அறையில் நான்கு சுவர்களுக்குள் உறையும் பரம்பரை' என்கிறார். உயர்ச்சிக்கு வழியாக, பந்தம் பிடித்ததொரு, வந்தனை செய்து, மாட்டுக்கும் குத்தினார் சரி என நிலைமையை உணர்த்துகிறார். இவ்வாறெல்லாம் அவர் அவலங்களைச் சுட்டுவது

'குடியரசு காமகழனியில்
செல்வ ஊற்றுக்கணிதிறக்க
ஆற்றொணை கூட்டத்தார்
கட்டிடும் தடுப்பு வேலி'

குண்டு படும் கவிதா வேதனையே என்பதை இவற்றை ஊன்றிப் படிப்போர் புரிந்து கொள்ளலாம்.

கதையின் நாயகன் தேவசேன என்ற போதும் இடைநடுவில்லேயே அவனது உள்மனம் (எத்துறை ஹதா) அவ்விடத்தை ஆக்கிரமித்துக் கொள்கிறது. தேவசேன கண்மூடி வேகத்தில் காரை ஓட்டுகிறான். அவனை 'தேவசேன' என யாரோ விளிக்கிறார். அதைத் தொடர்ந்து வெளிப்பட்ட சொற்றுவியல்கட்குள் 'கொஞ்சம் மெதுவாக' என்ற இரு சொற்கள் மட்டும் தெளிவாக ஒலிக்கின்றன. அவற்றுக்குரியவர் தனதுமனத்தாரே என தேவசேன உணர்கிறான். அதன் பின் உள்மனம் இறுதிவரை அவனுடன் போராடி வருகிறது. உண்மன ஆக்கிரமிப்பால் தேவசேன ஆக்திரமுற்று

நீயே என் வளர்ச்சியை கொண்டு
சதா என்னைப் பின்தள்ளி விடுகிறாய்.
எனைப் பற்றி இத்துணை அக்கறை
கொள வுனக் குள வுரிமை யாது?

என, நீ இன்றேல் நாடுனங்கே?
நா னின்றேல் நீ யெங்கே?

ஒரு நாளேனும் பிரிகிலாத
இரட்டைப் பிறவியலரே நாம்?

எனத் தனதுரிமையை நிலைநாட்டுகிறது. எனவே

'தேசத்தை போற்றான் பாசை'
எனக் கேட்டிலையோ?
நேரத்துக்கு வேலைசெய்தாலும்
பலனுண்டோ இந்நாட்டில்?

ஆகையால்,

'நீ மட்டும் ஏன் இப்படி
சாக்கொள்ளப் பாக்குறாய்?'

என்று தட்டிக் கேட்கிறது. இப்படி அபாய அறிவித்தலையும்
செய்கிறது

'எனக்கு இப்போவேதெரியுது
எங்கோ ஒரு பத்திரிகைமூலையில்
அதிகநாட் செலமுன்னமே
வரப்போற கரும அறிவித்தல்'

'.....சந்தி விபத்தால்
... ..ஆனதால்'

இவ்வாறு மரணிக்க நேர்ந்தால் அவனது கல்லறையிற் பொறிக்க
ஒரு நல்ல கவிதையையும் பாடிக் காட்டுகிறது:-

'பசுமரத்தாணி போல
பணிபுரிய நினைத்த அவன்
உயிர் பிரிந்ததுஅந் தரத்தில்
எவருக்கும் இதுநல்ல பாடம்'

தேவசேனவுக்கும், உள்மனதுக்கும் போராட்டத்தைக் கண்டு
எமக்கு நகைப்பு வருவதில்லை. எமது குறைகளைக் கண்டு எமக்கு
நாமே சிரித்துக் கொள்வது மட்டுமன்றி, தேவசேனவின் பால்
இரக்கமும், அனுதாபமும் பிறக்கின்றன.

இறுதியில் தேவசேன தெளிவு பெறுகிறான்.

'காலந்தப்பாது வந்த பாவத்தால்
நீ கம்மா வீணாகப் போனாய்
காலந்தப்பி வந்த புண்ணியத்தால்
வீரர் என விருதுபெற்றார் அவர்'

என்ற மொழிகளை ஏற்கும் தேவசேன உள்மனந்தாரின் பொன்
மொழிகளை சத்தியவாசகமாக ஏற்றுக் கொள்ளத் துணிகிறான்.
இனிமேல் எங்கும் வேளைக்குப் போவதில்லை என்ற முடிவுக்கு
வருகிறான். 'ஆகையினால் மகாஜனங்களே. காலம் பொன்னானது
என்ற படிப்பினையை இதிலிருந்து கற்றுக் கொள்ளுங்கள்' எனத்
திலகரத்ன பிரச்சாரஞ் செய்யவில்லை. கதையோட்டத்தின் இயல்
பான நெறியிலே சென்று, ஒரு முரண் விளைவை உண்டு பண்
ணவே முயன்றுள்ளார். எனவே அவர் ஒரு கலைஞராக இயங்கி
யுள்ளார்.

'கதையின் பிரிநிலைகட்கமைய அதை வாசிப்போரின் எளிமை
கருதி 25 பகுதிகளாகப் பிரித்துள்ளார்' என்று அவர் முகவுரை

யிற் குறிப்பிட்டிருக்கிறார். இவ்விருபத்தைந்து பகுதிகளும் அவ்வப் பகுதியின் கருவினை உணர்த்தும் அடிகளாற் தலைப்பிடப்பட்டுள்ளமையும் குறிப்பிடத்தக்கது. புலரிக் கதிரில் கண் அயர் போதில், பதினாறு மைல் பயணத்துக்கு இருபது நிமிடங்கள் உள், பழக்கத் தோஷமல்ல இது. இங்கே கடவுங்கள், பச்சையும், சிவப்பும், இடது பக்க ஓட்டம் என்பன இதற்கு உதாரணங்கள்.

எளிதும், இப்பகுதிப் பிரிப்புக்கள் ஒரோர் பக்கங்களில் நிறைய இடைவெளிகளை விட்டுச் செல்கின்றன. மொத்த 56 பக்கங்களைக் கொண்ட நூலில் இவ்விடைவெளிகளைச் சேர்த்தால் சுமார் 20 பக்கங்கள் தோன்றுகின்றன. கடதாசிப் பஞ்சப் பற்றிப் பேசப்படும் இந்நாட்களில் இது கண்ணை உறுத்தவ செய்கிறது. இடைவெளிகளில் படங்களைப் போடுவதென்றாலும் கூட அதற்குரிய செலவைக் கூறவேண்டியதில்லை. ஆனால் கவிதைத் தொகுதிகளைப் பொறுத்தவரை, இப்படி ஒரு முழுப் பக்கத்தில் ஒரு மூலையிலே நாலைந்து வரிகளைப் போட்டு நிரப்புவது ஒரு நவீன பாணியாக இருக்கிறதோ என்னவோ.

தொகுப்புக்கான அட்டை ஓவியத்தைக் கவிஞரே வரைந்துள்ளார், நூலின் உட்பொருளை அது நன்கு காட்சிப்படுத்துகிறது. 'இங்கே கடக்கும்' மஞ்சட் கோடுகளிலும் மஞ்சள், பச்சை ஒளி விளக்குகளைச் சுட்டும் வட்டங்களிலும் நீலநிறம் விழுந்துள்ளமைக்கு ஓவியரைக் குறை சொல்ல முடியாது.

மொத்தத்தில், 'வேக — ஆவேச' ஆசிரியர் இதுவரை வெளியீட்டுள்ள கவிதைத் தொகுதிகளில் மட்டுமல்ல, சிங்களத்தில் அண்மைக்காலங்களில் வெளியான கவிதைத் தொகுதிகளுள்ளும் ஒரு சிறந்த சிருஷ்டி முயற்சியாகும் என்பதில் சந்தேகமில்லை.

தனித்துவம் மிக்க—

மாதஇதழ்

தரமான கலைப்
படைப்பு

ஆரம்பித்து 10 ஆண்டுகளில் மிகப் பெரிய இலக்கியத் தாக்கத்

தை ஏற்படுத்தியுள்ள மாத சஞ்சிகை, தொடர்ந்து வெளிவருவது.

இந்த நாட்டின் இலக்கியச் சரித்திரத்தையே மாற்றி அமைத்துக் காட்டும் வல்லமை இச் சஞ்சிகைக்கு உண்டு. எதிர்காலத்தை மகோன்னதமான நம்பிக்கையுடனும் புதிய கம்பீரத்துடனும் உற்சாகத்துடனும் இடையறாத உழைப்புடனும் நோக்கும் மாசிகை.

புதிய யுகம் படைக்கும் இந்தச் சத்திய வேள்வியில் நம்முடன் இணைய விரும்புவோர் மாதீதிரம் தொடர்ந்து படிக்கலாம்.

ஆந்திரி ஸக்ஹாரோவுடன் ஒரு பேட்டி

விவாடிமீர் லொமெய்கே

1975-ம் ஆண்டின் சமாதானத்துக்கான நோபல் பரிசு ஆந்திரி ஸக்ஹாரோவுக்குக் கிடைத்துள்ளது. சமாதானத்துக்கான போராட்டத்தில் ஸக்ஹாரோவ் மேற்கொண்ட தனிப்பட்ட, அச்சமற்ற முயற்சிகள் பூமியில் சமாதானத்தை மேம்படுத்தும் உண்மையான பிரயத்தனங்கள் அனைத்துக்கும் சக்திமிக்க தூண்டுதலாக அமைந்துள்ளன என்று நோபல் கமிட்டியின் தீர்மானம் கூறுகிறது.

ஸக்ஹாரோவுக்கு நோபல் பரிசு கிடைத்துள்ளது என்ற செய்தியை அறிந்ததும் அவரது வீட்டிற்குப் போன் செய்தேன். மாஸ்கோவிலிருந்து 30 கிலோமீட்டர்கள் தூரத்திலுள்ள அவரது இரண்டு தட்டு மனையிலிருந்து பதில் கிடைக்கவில்லை. பொதுவாக ஸக்ஹாரோவின் மனைவியின் குரல்தான் முதலில் கேட்கும். இது பத்திரிகையாளரிடமிருந்து தமது கணவரைப் பாதுகாக்க அவர் எடுக்கும் தந்திரம். ஆனால் திருமதி ஸக்ஹாரோவ் தற்சமயம் இத்தாலியில் இருப்பதினால் அவரது குரல் கேட்கவில்லை. இறுதியில் ஸக்ஹாரோவின் குரல் கேட்டது. நான் எனது பேட்டியை ஆரம்பித்தேன்.

நான் கேட்ட கேள்விகளுக்கு ஸக்ஹாரோவ் அளித்த பதில்கள்

ஏற்கனவே மேற்கூலகப் பத்திரிகைகளில் வெளியாகிய அவரது அறிக்கைகளிலிருந்தவைதாம்.

'உலகில் தற்போது ஏற்பட்டுள்ள போர் ஓய்வுப் போக்குக்குறித்து உங்கள் கருத்தைக் கூறுவீர்களா'

'இந்தப் போர் ஓய்வுப் போக்கு உலக சமாதானத்துக்கு விடுக்கப்பட்டுள்ள கடுமையான அச்சுறுத்தலாகும்' என்று பதிலளித்த ஸக்ஹாரோவ், 1973 நவம்பர் 4-ந் திகதிய நியூ யோர்க் டைம்ஸ் சஞ்சிகையில் இக்கருத்து வெளிவந்துள்ளது என்பதைச் சுட்டிக் காட்டினார்.

'போர்க்கோலம் பூண்டுள்ள சோவியத் யூனியனுக்கு முகம் கொடுக்க வேண்டிய ஆபத்து மேற்கூலக நாடுகளுக்கு ஏற்பட்டுள்ளது. கிரமீளின் கூறுகின்ற சமாதான சகவாழ்வுக் கோட்பாடுகளை இவை ஏற்றுக் கொள்ளுமானால் சோவியத் யூனியன் தனது அண்டை நாடுகளுக்கு ஓர் அச்சுறுத்தலாக விளங்கும்' என்று ஸக்ஹாரோவ் தெரிவித்தார். இதையே 1973 ஆகஸ்டில் மாஸ்கோவில் சில வெளிநாட்டுப் பத்திரிகையாளரிடமும் அவர் தெரிவித்தார்.

'அண்மையில் ஹெல்சின்கியில் நடைபெற்ற ஐரோப்பிய பந்தோபஸ்து, ஒத்துழைப்புக்

கான் மாநாடு குறித்து உங்கள் நிலை என்ன?

‘நான் இந்த மகாநாடு குறித்த கருத்தை ஏற்கனவே ‘எனது நாடும் உலகமும்’ என்ற என் கட்டுரை ஒன்றில் தெரிவித்துள்ளேன். நீங்கள் பி. பி. சி. ஒலிபரப்பைக் கேட்டீர்களா? ஆகஸ்ட் 2-ந் திகதி பிற்பகல் 5-45 க்கு ரஷ்ய மொழியிலான ஒலிபரப்பில் இது குறிப்பிடப்பட்டிருந்தது”

‘உங்கள் அபிப்பிராயப்படி வியட்நாம் மக்கள் அடைந்த வெற்றி உலக சமாதானத்தை உத்தரவாதப்படுத்துவதில் என்ன பங்கினை ஆற்றும்?

‘இது கம்யூனிஸ்த்துக்கு முன்னால் ஏற்பட்ட ஒரு பின்வாங்குதலாகும்’ என்று கூறிய ஸக்ஹாரோவ் இது பற்றிய விவரத்துக்கு மேலே கூறிய கட்டுரையைப் பார்க்கும்படி தெரிவித்தார்.

‘இராணுவமயக் களைப்புக் கான போராட்டத்தில் உங்கள் லட்சியம் சகல நாடுகளிலும் ஜனநாயகத்தை நிலை நிறுத்துவதும் சமூக முன்னேற்றத்தைத் துரிதப்படுத்துவதும் என்று நோபல் பரிசுக் கமிட்டியின் தீர்மானம் கூறுகிறது. இந்தப் பணைப் புலத்தின் போர்த்துக் கல் புரட்சியும் கம்யூனிஸ்த்துக்கு முன்னால் ஏற்பட்ட ஒரு பின்வாங்கலாகும்.

சோவியத் யூனியனிலிருந்து வெளியேறியவர்கள் நடத்தும் ‘பொலஸெ’ என்ற பத்திரிகை ‘சமாதானத்துக்கான போராட்டத்தில் ஏ. ஸக்ஹாரோவ்’ என்ற தலைப்பில் வெளியிட்ட கட்டுரையில் மனிதகுலத்துக்கு பயன்படும் விடையிற்ற கருத்துக்களின் விரிவுரையாளர்

தான் நீங்கள் என்று கூறப்பட்டுள்ளது. மேற்கூல்கிலும் ஏராளமானவர்கள் மனித உரிமைகளுக்கான இயக்கத்தில் உங்கள் பாத்திரத்தை வலியுறுத்தி வருகிறார்கள். எனவே சில நிகழ்வுகளை, சட்டபூர்வமாக தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட ஜனாதிபதியை படுகொலை செய்தது, கம்யூனிஸ சோஷலிஸ்ட் கட்சிகளைத் தடை செய்தது, வெகுஜனங்களைக் கைது செய்தது, சுட்டுத் தள்ளியது போன்ற பிடுங்கெடுத்த ராணுவ சர்வாதிகாரத்தின் செயல்களை எவ்வாறு மதிப்பிடுகிறீர்கள்?’

‘சில தொலை தூரத்திலுள்ளது. எனவே இது குறித்து எனது சொந்த உணர்வுகளை வெளியிட முடியாது. ஆனால் கவிஞர் பாப்லோ நெருடாவின் மீது கைவையாதே என்று ராணுவ ஆட்சியிடம் கோரிக்கை விடுத்தேன். இந்த மாபெரும் மனிதனின் இழப்பு நீங்கள் அறிவித்துள்ள மறுமலர்ச்சி, ஸ்திரீம் ஆசியவற்றை கொண்ட சகாப்தத்துக்கு நீண்டகால வருவாக அமையும் என்று பிடுங்கெடுத்த ராணுவ ஆட்சியிடம் தெரிவித்தேன்’

‘கடைசிக்கேள்வி. நோபல் பரிசுக் கமிட்டியின் பெரும் பான்மை உறுப்பினர்கள் உங்களை ஆதரிக்காதிருந்தும். நாளி ஜெர்மனியின் ராணுவ உணவுப் படையில் அதிகாரியாக விருந்த ஹான்ஸ் ஒஸ்டெருக்கு சாதாரணத்துக்கான நோபல் பரிசு கிடைத்திருப்பதால் உங்கள் கருத்து எவ்வளவாக இருக்கும்?’

துர் அதிர்ஷ்ட வசமாகக் கடைசிக் கேள்வி இன்னமும் பதிலளிக்கப்படாமலேயே உள்ளது.

இலங்கையர்கோன்

எனது தந்தை

சந்திரலேகா இலங்கையர்கோன்

‘மகன்ள்ள்.....!’ என்று பாசம்பொங்கு பரிவுடன் அழைக்கும் என் தந்தையை இழந்து பதின்மூன்று வருடங்கள் சென்று விட்டன. இதை நினைக்க எனக்கு மலைப்பாக இருக்கிறது. ஓ! என் தந்தை இவ்வுலகை விட்டு மறைந்து இவ்வளவு நீண்ட காலமா போயிருக்கிறது? பாசம்பொங்கு அவர் என்னை அழைக்கும் குரல் இன்னும் என் செவிகளில் ஒலித்துக் கொண்டிருப்பதுபோல என்னுள் ஒரு பிரமை! வீரலிடுக்கில் புகையும் சிகரெட்டுடன், உள்ளத்திலே குபுகுபுவென்று பெங்குகின்ற கற்பனைகளின் வேகம் கண்களில் மின்ன, ஒருவித ஆவேசத்துடன் எழுதிக்கொண்டிருக்கிற ஒரு தோற்றம் தான் — தந்தையை நினைத்துக் கொள்கையில் என்னுள் எழுந்து நிற்கிறது. எழுத்து... எழுத்து... அதுவே என் தந்தையின் உயிர் மூச்சாக, வாழ்வின் இலட்சியமாக இருந்தது. எழுதவேண்டும் என்ற வெறி அவருள் ஏற்பட்டு விட்டால் உணவு, உறக்கம் எல்லாமே அவருக்கு இரண்டாம் பட்சந்தான்! நான் சிறு பெண்

கை இருக்கையில் இதைக் கண்டு பலதடவைகள் வியப்படைந்திருக்கிறேன். விடிய விடியத் தந்தையின் ஆறையில் விளக்கெரிகிறது என்றால் அன்று அவருடைய கையில் ஒரு புதிய புத்தகம் அகப்பட்டிருக்கிறது அல்லது அவர் உள்ளத்திலே ஒரு புதிய கற்பனை தோற்றம் பெற்றிருக்கிறது என்றுதான் அர்த்தம். படிப்பதிலும் எழுதுவதிலும் அவருக்கு அலுப்பே ஏற்பட்டதில்லை. பதினெட்டு வயதில் எழுத்துலகில் காலடியெடுத்து வைத்த அவர் இறுதிவரை — அதாவது நாற்பத்தாறுவது வயதில் அகால மரணமடையும்வரை — எழுதிக்கொண்டேயிருந்தார். சிறுகதைகள், நாடகங்கள், மொழிபெயர்ப்புக்கதைகள், கட்டுரைகள் என்று அவர் எழுதிக்குவித்தவைதான் எவ்வளவு?

நான் தந்தையுடன் நேரடியாகப் பழகி அவரை உணர்ந்ததை விட, அவரைப்பற்றிப் படித்துக் கேட்டு அறிந்ததை அதிகம். ஏனெனில் அவர் இறந்த

தபோது நான் சிறு பெண்ணாக இருந்தேன். என் தந்தை ஒரு காரியாதிக்காரி மட்டுமல்ல ஒரு எழுத்தாளரும் கூட என்பதை நான் அப்போது அறிந்திருந்தேன். இருந்தபோதிலும் அவருடைய எழுத்தாற்றலை யோ, சிறுகதை, நாடகத் துறையில் அவருடைய சாதனைகள் எவ்வளவு என்பதையோ நான் அப்போது அறிந்திருக்கவில்லை. அவர் இறந்து சில ஆண்டுகள் சென்ற பின்னர்தான் அவருடைய படைப்புகள் எல்லாவற்றையும் படித்து அவருடைய பெருமையை நான் உணர்ந்து கொண்டேன். தந்தையிடமிருந்து நேரடியாக, எழுத்துத் துறை பற்றி அவர் கொண்டிருந்த கருத்துக்களை அறிந்து கொள்ள முடியாத மிகச் சிறுவயதிலேயே அவரை இழந்தேன். நேர்ந்தது எனது துரதிஷ்டமே என்று நான் அடிக்கடி நினைத்துக் கொள்வதுண்டு.

‘தமிழ்’ மீது அவர் அளப்பரிய காதல் கொண்டிருந்தார். பழந்தமிழ் இலக்கியங்களை தந்தை ரசித்து ரசித்துப் படிப்பதை நான் பலதடவை அவதானித்திருக்கிறேன்; அதே வேளையில் பிறநாட்டு, பிறமொழி இலக்கியங்களையும் அவர் ரசிக்கத் தவறியதில்லை. தான் ரசித்துப் படித்த இலக்கியங்களைத் தன் பிள்ளைகளும் ரசித்துப் படித்து மகிழ்வேண்டும் என்ற விருப்பிலேயே என்னவோ சிறுவயதிலேயே எங்களுக்கு வாசிக்கும் பழக்கத்தை உருவாக்குவதற்காக அதிக முயற்சி எடுத்துக் கொண்டார். தமிழிலும் ஆங்கிலத்திலும் அவர் எங்களுக்காக வாங்கிக் குவித்த நூல்கள் கொஞ்சமல்ல. ஆனால் எழுதும் பணியை உயிராய் நேடித்த அவர், அப்பணியில் தன் பிள்

னைகளும் பங்கு கொள்ள வேண்டும் என்பதில் அதிக ஆர்வம் காட்டவில்லை என்றே நினைக்கிறேன். இதற்கு நாம் அப்போது மிகச் சிறியவர்களாய் இருந்தமை காரணமாயிருக்கலாம் தெரியவில்லை. தன் பிள்ளைகள் நன்கு படித்து, கல்வித்துறையில் நன்கு பிரகாசிக்க வேண்டுமென்பதிலேயே அவர் மிகுந்த கவனம் செலுத்தினார். கல்வியைப் பொறுத்தளவில் எங்களுடைய மிகவும் கண்டிப்பான நடந்து கொண்டார். அவருடைய அந்தக் கண்டிப்புத்தான் எங்களை ஓரளவிற்காவது சிறந்த நிலைக்கு உயர்த்தியுள்ளது என்று நான் திடமாக நம்புகிறேன்.

ஆரம்பத்தில் சிறுகதை எழுதுவதிலேயே தன் முழுக் கவனத்தையும் செலுத்தியவர் பிற்காலத்தில் நாடகத்துறையில் அளவில்லாத ஈடுபாடு கொண்டு அதிலேயே மூழ்கிப் போய்விட்டார். இலங்கை வானொலியில் அவருடைய பல ஒற்றையங்க நாடகங்களும் தொடர் நாடகங்களும் ஒலிபரப்பாகின. விதானையாள் வீட்டில், லண்டன் கந்தையா ஆய்வு தொடர் நாடகங்கள் ரசிகர்கள் மத்தியில் பெரும் வரவேற்பைப் பெற்றன. ‘லண்டன் கந்தையா’ என்ற நாடகத்தை எழுதிக்கொண்டிருந்த காலத்தில் நொன்செஞ்சு, மைகோஸ்ட் ஆகிய வார்த்தைகள் அடிக்கடி அவர் பேச்சில் இடம் பெற்றன. லண்டன் கந்தையா பாணியிலே தமாஷாக எங்களுடன் உரையாடி எங்களைச் சிரிப்பிலாழ்த்துவார். தமாஷாகப் பேசிச் சூழ இருப்பவர்களைச் சிரிக்க வைப்பதில் என் தந்தை கைதேர்ந்தவர். இரவில் சாப்பிடும் போது அவர் சொல்லும் வேடிக்கைக் கதைகளை நாங்கள் கேட்டு ரசித்துச்

சிரீத்தது இன்னும் என் நினைவில் பசுமையாயிருக்கிறது.

என் தந்தையின் கதைகளில் பெரும்பாலானவை கிராமத்துச் சூழலில் பின்னணியாகக் கொண்டு கிராமத்தில் வாழ்கின்ற மிகச் சாதாரண மக்களைப் பாத்திரங்களாக்கி அவர்களின் வாழ்க்கைப் பிரச்சினைகளைச் சித்தரிப்பனவாகவே அமைந்துள்ளன. இதற்கு அவர் வசித்த காரியாதிகாரிப் பதவியும் அப்பதவியில் சாதாரண மக்களுடன் அவருக்கிருந்த தொடர்பும் காரணமாக இருக்கலாம். அத்துடன் இப்பதவியின் காரணமாக அவர் ஈழத்தின் பல பாகங்களிலும் வசிக்க வேண்டி நேரிட்டது. இதனால் வெவ்வேறு பேச்சு மொழிகளையும் வெவ்வேறு இன மக்களின் வாழ்க்கை முறைகளையும் தன் கதைகளில் அவரால் எழுதமுடிந்தது. கல்முனையில் கடமையாற்றியபோது முஸ்லீம் மக்களின் பேச்சுமொழியைக் கலந்து 'தாழை நிழலிலே' என்ற கதையை எழுதினார். கல்முனையில் நாங்களிருந்த வீட்டுக்கருகில் இருந்த கடலும் அதன் கரையோரத்தில் மண்டிக்கிடந்த தாமழ்புதர்களும் ஆங்காங்கே காணப்பட்ட மீனவரின் குடிசைகளும் அக்கதை உருவாகக் காரணமாய் அமைந்தன.

என் தந்தையின் அடிமனதில் நிலைத்திருந்த சில ஆசைகள் அவருடைய சில கதைகளில் பிரதிபலித்திருப்பதை நான் அவதானித்திருக்கிறேன். பெண் குழந்தைகள் என்றால் அவருக்கு ஒரு தனி விருப்பம். அவருடைய ஒரே சகோதரி மிக இளம் வயதிலேயே இறந்துபோனதும், முதற் பெண்குழந்தை பிறந்தவுடனேயே இறந்ததும் நான்

மட்டும் ஒரேயொரு பெண்ணையாய்த்ததுவும் அவருக்கு பெண் குழந்தைகள் மேல் இருந்த ஆசையை வளர்த்திருக்க வேண்டும். 'எனக்குப் பத்துப் பெண் குழந்தைகள் பிறந்திருந்தாலும் நான் மகிழ்ச்சியோடு ஏற்றிருப்பன்' என்று கடைசிக் காலத்தில் அவர் தன் ஆசையை வெளிப்படையாகச் சொல்வதை நான் கேட்டிருக்கின்றேன். அவருடைய இந்த ஆசை, கடைசியாக அவரொழுதிய 'செங்காந்தள்' என்ற கதையிலே பிரதிபலித்திருக்கிறது.

தந்தை தன் வாழ்வில் எதிர்ப்பட்ட சில மறக்கமுடியாத நிகழ்ச்சிகளுக்குச் சிறுகதையுருவம் கொடுத்துள்ளார். தன் மனத்திற்குப் பிடிக்காத நிகழ்ச்சியாயின் அதைத் தன் உள்ளத்திற்குத் திருப்தி அளிக்கும் வகையில் மாற்றி எழுதித் தன் மனதைத் திருப்திப்படுத்த முயன்றிருப்பதை அவரொழுதிய சில கதைகள் நிரூபிக்கின்றன. உதாரணதிற்கு அனாதை என்ற கதையைக் குறிப்பிடலாம். அது தந்தையின் உத்தியோக வாழ்வில் இடம்பெற்ற நிகழ்ச்சியொன்றை அடிப்படையாக வைத்து எழுதப்பட்டது. நிகழ்ச்சி இதுதான். ஒரு பெண் முறைதவறிப் பாற்ற குழந்தையை ஒரு தாய்த்தப்பட்ட சாதியைச் சேர்ந்த முதிய பெண்ணிடம் வளர்க்கும்படி கொடுத்து விட்டு எங்கேயோ போய்விட்டாள் குழந்தையை ஏற்றவள் காய்கறி விற்று வரும் தன் சொற்ப வருவாயில் அதை அன்புடன் அரவணைத்து வளர்த்து வந்தாள். இந்த முதிய பெண் என் தந்தையின் உத்தியோக அதிகாரத்துக்குட்பட்ட பகுதியில் வசித்து வந்ததுடன் எங்கள் வீட்டிற்கும் தன் வியாபார

விஷயமாக அடிக்கடி வந்து போவான். அப்படி வரும்போதெல்லாம் தன் வளர்ப்புக் குழந்தையின்மேல் தான் கொண்டிருந்த அளப்பரிய பாசத்தை எங்களுக்குச் சொல்ல மறந்ததில்லை. அவள் ஒன்பது வருடங்கள் அக் குழந்தையைத் தன் குழந்தையாய் எண்ணி வளர்த்த பின் திடீரென்று ஒரு நாள் பெற்ற தாய் குழந்தையை அழைத்துப் போக வந்து நின்றாள். ஆனால் வளர்ப்புத் தாய் குழந்தையைக் கொடுக்க மறுத்தாள். பிரச்சினை என் தந்தையிடம் வந்தது. சட்டப்படி குழந்தை பெற்ற தாய்க்குரியது. என்றாலும் பாசத்தைக் கொட்டி வளர்த்த அந்த முதிய பெண்ணுக்காக என் தந்தையின் மனம் இரங்கியிருக்க வேண்டும். ஆனாலும் அவர் சட்டத்தை அனுசரித்துக் குழந்தையைப் பெற்ற தாயிடம் ஒப்படைக்கும் படி கூறினர். ஆனால் முதியவள் குழந்தையைப் பிரிய மறுத்தாள். எனவே வழக்கு நீதிமன்றத்துக்குச் சென்றது. அங்கே பெற்ற தாய்க்குச் சார்பாகவே தீர்ப்பளிக்கப்பட்டது. தாய் குழந்தையுடன் போய்விட்டாள். ஆனால் வளர்த்ததாய் பாசத்தை மறக்கமுடியாமல் நாள்தோறும் எங்கள் வீட்டு வாசலில் வந்து அழுதுவிட்டுப் போனாள். அந்த முதியவளின் வேதனை தந்தையின் உள்ளத்தைச் சித்திரவதை செய்திருக்க வேண்டும். அந்த மன அவஸ்தையின் பயனாகப் பிறந்ததுதான் 'அனாதை' என்ற சிறுகதை. அக்கதையில் தன் மனம் விரும்பிய தீர்ப்பை அதாவது முதியவளிடமே குழந்தை வளருவதாக எழுதி அல்லலுற்ற தன் உள்ளத்திற்கு தந்தை அமைதியைத் தேடிக்கொண்டதாகவே எனக்குப் படுகிறது.

ஈழத்து நவீன இலக்கியத்

தொடர்பு கொள்ள

மல்விசை ஆசிரியரைக் கொழும்பில் சந்திக்க விரும்புபவர்கள் ஒவ்வொரு மாதத்தினுடைய கடைசி வாரத்திலும் 137, மலிபன் வீதி, 182, முதலாம் குறுக்குத் தெரு, 24, ஸ்ரீ கதிரேசன் வீதி ஆகிய முகவரிகளில் சந்திக்கலாம்.

தொலைபேசி: 20712

துறையின் முன்னோடி, எழுத்துலகின் முடிசூடா மன்னன் என்றெல்லாம் இலக்கிய விமர்சகரால் பாராட்டப் பெறும் என் தந்தையின் சிறுகதைகள் மிக ஆரம்பகாலத்திலேயே தமிழ்நாட்டுப் பத்திரிகைகளான கலைமகள், சூரவளி, கிராம ஊழியன், சக்தி, பாரதத்தாய் முதலியவற்றில் பிரசுரமாகின. 'தந்தை மனம்' என்ற கதை தமிழ்நாட்டுக் கதைக் கோவையிலும் 'அனாதை' என்ற கதை சென்னை வாசகர் வட்டம் வெளியிட்டுள்ள அக்கரை இலக்கியத்திலும், கடற்கரைக் கிளிஞ்சில் என்ற கதை ஈழநாட்டுச் சிறுகதைத் தொகுதியிலும் இடம் பெற்றுள்ளன. தந்தையின் பதினைந்து சிறுகதைகள் அடங்கிய 'வெள்ளிப் பாசரம்' என்ற சிறுகதைத் தொகுதியை எனது தாயார் வெளியிட்டுள்ளார். இது யாழ் வளாகத்தில் தமிழழை ஒரு பாடமாகப் பயிலும் முதலாண்டு மாணவர்களுக்கு ஒரு பாட நூலாக அமைந்துள்ளது. தந்தை எழுதிய பல சிறுகதைகளும் நாடகங்களும் இன்னும் நூல் வடிவம் பெறாதிருக்கின்றன. அவற்றையும் நூல்வடிவில் வெளியிட வேண்டும் என்ற எமது ஆசை நிறைவேற காலம் வழிவகுக்கும் என்று நம்புகிறேன். ★

Mr. Moon

மிஸ்டர் மூன்

தமிழ்ப்பெயர்ச்சி:

ராஜ ஸ்ரீகாந்தன்

டெமிற்றியஸ் பப்படா
பௌலஸ் அவரை எனக்கு அறி
முகம் செய்தார், 'ஹரி மேச்
சன்', இவர்தான் ஹரல்ட்
மூன்

ஹரல்ட் மூன் என்னுடன்
கைகுலுக்கவில்லை, எதுவுமே
பேசிக்கொள்ளவுமில்லை. பதிலாக
தனது கூரிய விழிகளால் வெறு
மனே என்னை ஊடுருவி நோக்
கினார்.

ஹரல்ட்மூனின் ஓவியங்களை
டெமிற்றியஸ் பெரிதும் விரும்பி
னார். எதையுமே புரிந்துகொள்ள
முடியாதவாறு தாறுமாறாகக்
கிறுக்கப்பட்ட வண்ணக் கலவை
கள்தான் அவரின் ஓவியங்கள்.
டெமிற்றியஸ் அந்த ஓவியங்க
ளைப் பிரசுரித்து அவற்றிற்கான
சன்மானங்களை ஹரல்ட்மூனுக்கு
வழங்கினார். அவரைத் தனது
நண்பர்கள் யாவருக்கும் அறிமுக
ம்செய்து வைத்தார். இவ்வாறு
தான் ஹரல்ட்மூன் எனக்கு
அறிமுகமானார்.

ஒரு சனிக்கிழமை நானும்
ஹரல்ட்மூனும் சேர்ந்து குடித்
துக் கொண்டிருந்தோம். அப்
போது அந்தக் கார்வண்ண
அழகி ஹெலன் நம்மிடையே
வந்தாள். சுருண்டு அலைபாய்ந்த
கூந்தல், காமவுணர்வு கொப்ப
ளிக்கும் மெதித்திரேனியக் கண்
கள் ஆகியவற்றுடன் அவள்
மிகக் கவர்ச்சியாகக் காட்சிய
ளித்தாள்.

'ஹரல்ட்மூன், நீங்கள் இவ
ளைப்பார்த்து ஓவியம் தீட்ட
லாமே; ஓவியத்திற்கேற்ற அரு
மையான உடலமைவு' என்றேன்.

'நான் மனிதர்களைப்பார்த்து
ஓவியங்கள் தீட்டுவதில்லை' என்று
மறுதலித்துவிட்டு என்னைக்
கூர்ந்து நோக்கினார். நான்
அவரை வற்புறுத்தவில்லை.

ஆனால் அவர் ஹெலனுடன்
சகசமாகப் பழகினார். அவளுடன்
அன்பாகப் பேசினார். குடிவகை
கள் வாங்கிக் கொடுத்தார்.
அவளுக்குச் சிகரெட் வேண்டி

யிருந்தபோது உரிமையுடன் அவளுடைய ஓவர்கோட்டினுள் கைவத்து தானே அதனை எடுத்துக் கொடுத்தார். ஹரல்ட் மூன் ஒரு முதிர்ந்த அறிவாளியென்பதை சுவாரஸ்யமான அவருடைய உரையாடல் எனக்கு உணர்த்திற்று. குனிந்து காது கொடுத்துக் கேட்குமளவிற்கு மெதுவான குரலில் பேசினார். நான் அவருடைய உரையாடலைக் கூர்ந்து கவனித்துக்கொண்டு 'ஊம்' என்றும் 'ஆம்' என்றும் அடிக்கடி கூறியவாறிருந்தேன். குனிந்திருந்த என்னை எனது கோட்டின் கழுத்துப் பட்டையில் பிடித்துத் தூக்கி நிமிர்த்தியவாறு.

"நான் சொல்பவற்றை அவதானிக்கிறீர்களா?" என்று கேட்டுவிட்டு அந்தக் கூரிய விழிகளால் என்னை ஊடுருவினர். நான் தலைகுனிந்தேன்.

பஸ்நிலையத்திற்குச் செல்லும் போது ஹெலனைக் கவரும் பொருட்டு அவளுக்குப் பூக்கள் வாங்கிக் கொடுத்து அன்பாக நடந்துகொண்டார். பஸ் புறப் பட்டுச் சிறிது தூரம் சென்ற போது நாங்கள் திரும்பி நோக்கினோம், எமது பஸ்சையே வைத்த கண் வாங்காது பார்த்துக் கொண்டிருந்தார். ஹெலன் சிரித்தாள், ஏக்கத்துடன் என்னை நோக்கியவாறு எனது கைகளை இறுகப் பற்றிக்கொண்டாள். அவளுடைய உடல் பனிக்கட்டியாய்க் குளிர்ந்தது. என்னைவிட ஹரல்ட் நல்ல பழக்கங்கள் உடையவரென்றும், அவர் முன்னே தான் செயலிழந்து போவதாகவும் கூறினார்.

திங்கட்கிழமை காலை ஹரல்ட்மூன் சில ஓவியங்களையும் எடுத்துக்கொண்டு என்னைப் பார்ப்பதற்காக எனது கடைக்கு

வந்தார். அவற்றிலொன்று 'கிராமத்தின் முடிவு' எனத் தலைப்பிடப்பட்டிருந்தது. ஆனால் அதில் கிராமத்தையோ இன்றேல் மக்களையோ காணமுடியவில்லை. ஆனால் ஹரல்ட்மூன் அதுபற்றி என்னிடம் விளக்கமாகச் சொன்னபின்பு அந்த ஓவியம் ஓரளவு எனக்குப் புரிந்தது. இன்னுமோர் ஓவியச் சேலையை எனக்குக் காட்டினார். சிவப்பு வர்ணம் கொட்டிச் சிதறியிருந்தது. அதற்கு ஓய்ந்திருக்கும் நீக்கிரோ' என்று தலைப்பட்டிருந்தார். தன்னைத்தானே வரைந்து கொண்ட அந்த ஓவியம் இரத்தத்தால் தீட்டியது போலிருந்தது. அதற்கும் அந்த ஓவியருக்கும் சிறிதேனும் ஒற்றுமையிருப்பதாக எனக்குப் படவில்லை. முகம் ஒருபுறத்தை நோக்கியிருந்தது. திரைச் சீலையைவிட்டுத் தெறித்துவிழும் கண்களோ வேறெங்கோ கோடிடப்பட்டிருந்தன. நான் அந்த ஓவியத்தை சாளரத்தினருகே எடுத்துச் சென்று உற்று நோக்கினேன். 'பிரமிப்படையும் ஹரல்ட்மூன்' என்ற தலைப்புத்தான் அந்த ஓவியத்திற்குச் சரியான தலைப்புப் போல எனக்குத் தோன்றியது.

செயலகங்களிலிருந்து மதிய போசனத்திற்குச் செல்லும் பெண்கள் அந்த ஓவியத்தைப் பார்த்துப் பயந்து கொண்டே ஒருவரின் கரத்தை மற்றவர் பற்றிக்கொண்டு செல்வதை அவதானித்தேன். ஓவியங்களை விலை பேசும் ஒருவரை அழைத்துவந்த போது ஹரல்ட்மூன் எனது கடையின் பின்புற அறையிலிருந்தார். பலருடைய ஓவியங்களை அவருக்குக் காட்டினேன். ஆனால் அவரோ அவற்றையெல்லாம் ஒதுக்கிவிட்டு சாளரத்தருகே தொங்கிய ஹரல்ட்மூனின் ஓவியத்தைச் சென்று பார்த்தார்.

‘ஆஹா! அற்புதம், அருமையான ஓவியம் யாரிந்த ஓவியர்?’ என்று வியப்புடன் என்னைக் கேட்டார்.

ஹரல்ட் மூன் என்று பதிலளித்தேன்.

‘என்னை ஒருமுறை வந்து பார்க்கும்படி அவரைக் கேட்க முடியுமா? அவருக்கு ஏதாவது உதவிசெய்ய வேண்டும்போலிருக்கிறது’ என்றார்.

நான் பின்புற அறையை மறைத்துப் போடப்பட்டிருந்த தடுப்பின் மேலாக ஹரல்ட்மூனை நோக்கினேன். தான் இருப்பதை அவருக்குக் கூறவேண்டாமென்று சைகை செய்துவிட்டுத் தடுப்பின் பின்னே ஒளிந்துகொண்டார்.

‘நீங்கள் இவற்றை வாங்க மாட்டீர்களா?’ என்று கேட்டேன்.

‘ஓ! கட்டாயம் வாங்குவேன். சிறிதுநேரம் என்னுடன் பேசாமலிருங்கள்’ என்று கூறி விட்டு அந்த ஓவியத்திலேயே ஒன்றிவிட்டார்.

நான் திரும்பிப் பார்த்தேன். பின்புற அறையிலிருந்த தடுப்பினுள் மூனின் கண்கள் ஒளிர்ந்தன. நான் நின்றிருந்த இடத்திலிருந்து அலைபாயும் அவருடைய கண்கள் தெளிவாகத் தெரிந்தன. அந்த வியாபாரி அதனைக் கண்டுகொள்ளவில்லை.

‘எனக்கு இந்த ஓவியம் வேண்டும். எனது கண்ணாடியைக் கொண்டுவர மறந்துவிட்டேன். அதனால் இதனை என்னைத் தெளிவாகப் பார்க்கமுடியவில்லை. இது என்னவென்று கூறுவீர்களா?’

‘ஒரு கிராமத்தின் முடிவு’ என்றேன்.

‘இதற்கு எவ்வளவு தொகை கேட்கிறீர்கள்?’

‘இருபத்தைந்து கினிகள்’

‘விசர்த்தனமாகப் பேசாதீர்கள். நான் இதனை ஏன் எடுத்துச் செல்கிறேனென்று உங்களுக்குத் தெரியாதா? நான் இதனை வேடிக்கையாக வாங்கவில்லை, விற்பதற்காக வாங்குகிறேன். நீங்கள் ஒரு புத்தக வியாபாரி, நாளை ஓர் ஓவிய வியாபாரி, நாமிருவருமே வியாபாரிகள்தான். ஆனால் விலைகளில் வித்தியாசமிருக்க வேண்டும்.

‘நீங்கள் எவ்வளவு கொடுப்பீர்கள்?’ என்று கேட்டேன்.

‘ஐந்து கினிகள். இதற்கு மேல் ஒரு பென்னிகூடத் தர மாட்டேன். இது ஓர் அருமையான ஓவியமென்பதில் எந்தவிதச் சந்தேகமும் இல்லை. ஆனால் இந்த ஓவியர் பிரபலமானவரல்ல. மக்கள் பிரபலமான ஓவியர்களின் படைப்புக்களைத்தான் விரும்புவார்கள். உமது நண்பரைப் பிரபலப்படுத்த என்னால் முடியும். என்னை ஒருமுறை வந்து சந்திக்கச் சொல்லுங்கள். அது சரி இந்த ஓவியத்தை ஐந்து கினிகளுக்குத்தான் வாங்குவேன். மேற்கொண்டு எதுவுமே கேட்க வேண்டாம்’

‘கடையைச் சுற்றிப்பாருங்கள் ஒரு நிமிடத்தில் வந்துவிடுகிறேன்’ அந்த வியாபாரி ஹரல்ட் மூனின் ஓவியத்தில் லயித்திருக்கும்போது நான் எனது அறைக்குச் சென்று ஓவியரைக் கலந்தாலோசித்தேன்.

‘அதனை எப்படியாவது விற்றுவிடுங்கள்; நான் பணமுடையால் உடைந்துபோயிருக்கிறேன். உடனடியாக எனக்குப் பணம் வேண்டும். அந்த ஓவியம் இன்னும் கூடியவிலைக்கு விற்பனையாகும். ஆனால் இப்போது எதுவுமே செய்யமுடியாது; நான் இங்கி

ருப்பது அவருக்குத் தெரியவேண்டாம். அந்த வியாபாரி ஒரு வஞ்சகன். எல்லா வியாபாரிகளுமே நயவஞ்சகர்கள். அவன் இங்கு வந்தால் சுழுத்தை தெரித்துக் கொன்றுவிடுவேன்'

'நீங்கள் வெளியே தலை காட்ட வேண்டாம். உங்கள் கண்களை மூடிக்கொண்டு அமைதியாகத் தங்கியிருங்கள் வருகிறேன்' என்று கூறிவிட்டு வியாபாரியிடம் திரும்பிச் சென்றேன்.

'நான் அந்த ஓவியத்தை விற்கவில்லை. அது மிகக் கூடிய விலைக்கு விலைபோகக்கூடியது' என்று கூறிவிட்டு எனது அலுவல்களில் மூழ்கினேன்.

அவர் எதுவும் பேசவில்லை. தனது கோட்டினுள் கைவிட்டு நோட்டுக் கற்றையொன்றை எடுத்தார், பெருவிரலை நானிலை ஈரப்படுத்திவிட்டு ஐந்து நோட்டுக்களை எண்ணி உருவியெடுத்தார். ஐந்து சிலிங்குகள் நோட்டுக்களை என்னிடம் நீட்டும் பொழுது அந்த ஓவியரைத்தான் ஒருமுறை சந்திக்கவேண்டுமென்ற விருப்பத்தைத் தெரிவித்தார்.

வியாபாரி சென்றதும் பணத்தை ஹரல்ட்முனிதம் கொடுத்தேன்.

'நீங்கள் உங்கள் தரகுக் கூலியை எடுங்கள்' என்று கூறினார்.

'ஒருபோதும் அப்படிச் செய்ய மாட்டேன், நீங்கள் மிகவும் நொடித்துப்போயிருக்கிறீர்கள் என்று தெரிந்து கொண்டும் அப்படிச் செய்ய நான் இதயமில்லாதவனல்ல' என்றேன்.

'எனது ஓவியங்களெல்லாவற்றையும் விற்றபின்னர் உங்கள் தரகுக்கூலியைத் தருகிறேன். ஒரு கிராமத்தின் மூடிவு' என்ற

அந்த ஓவியம் மிகக் கூடிய தொகைக்கு விலைபோகுமென எண்ணுகிறேன்; அப்படித்தானே'

'ஆம்'

'நான் உங்களுக்கும், ஹெலனுக்கும் இன்று ஒரு விருந்து கொடுக்கப்போகிறேன்' என்றார்.

'இது வரவுக்குமீறிய செலவு'

'பரவாயில்லை வாருங்கள்' என்றார்.

திருமதி பிறவுண் வந்தாள். அவளிடம் கடையைப் பார்க்கச் சொல்லிவிட்டு ஹரல்ட்டுடன் வெளியேறினேன். ஹரல்ட்முன் பஸ்வண்டியில் நடத்துனருடன் ஏதோ தகராறு செய்தார். நான் என்னவென்று கேட்டேன்.

'என்னிடமிருந்து அவன் பணம்வாங்க மறுக்கிறான். நான் ஏதோ சிறைக் கைதியென அவன் நினைக்கிறான் போலிருக்கிறது. மற்றையோரிடம் பணம் வாங்குபவனுக்கு எனது பணம்மட்டும் தீட்டாகிறதோ?' என்று கோபத்துடன் கேட்டார்.

'என்னிடம் யாராவது இப்படி நடந்துகொண்டால் மகிழ்ச்சியடைவேன்' என்றேன்.

'நீங்கள் என்ன சொல்கிறீர்கள்?'

'இலவசமாகப் பிரயாணம் செய்வதைச் சொல்கிறேன்' என்றேன்.

'நீங்கள் வித்தியாசமானவர். அவர்கள் உங்களைப் பார்க்கும் கண்களுடன் என்னைப் பார்ப்பதில்லை. ஏதோ பயங்கர மிருகத்தைப், வஞ்சகப்பிராணியைப் பார்ப்பதுபோலப் பார்க்கிறார்கள். கொடியவர்கள்'

'அவர்கள் அப்படியெல்லாம் நினைப்பதாக எனக்குப் படவில்லை. எழுந்திருங்கள் நாங்கள்

இறங்கவேண்டிய இடம் வந்து விட்டது'

நடுவீதியில் நின்றுகொண்டு கோட்டைக் கழற்றினார். பஸ் எம்மைவிட்டுச் சிறிது தூரம் போய்விட்டது.

'ஏன் கோட்டைக் கழற்று கிறீர்கள்?' என்று கேட்டேன்.

'அந்த நாய்ப்பயலைக் கொல் லப்போகிறேன்'

'அலட்டிக் கொள்ளாமல் வாருங்கள்' என்று அவரைச் சாந்தப்படுத்தினேன்.

'என்னைத் தனியே விடுங்கள். அந்த நாய்ப்பயல் என்னை யாரென்று நினைத்தான். நான் அவளைக் கொல்லப்போகிறேன்'

'இப்போ நீங்கள் அவனைக் கொல்ல முடியாது. அவனுடைய பஸ் வெகுதூரம் போய்விட்டது.

'உங்களெல்லோருக்கும் சலுகைகாட்டும் இவர்கள் என்னை எதற்காக அலட்சியப்படுத்த வேண்டும்?'

'அதனை மறந்துவிடுங்கள். டெமிற்றியஸ் எமக்காகக் காத்திருப்பார். வாருங்கள் போவோம்'

'இதனை ஏன் முன்பே என்னிடம் கூறவில்லை?' என்று கோபமாகக் கேட்டார்.

'எதனை?'

'டெமிற்றியஸ் இங்கு வருவதை. நான் அந்த நாய்ப்பயலைப் பார்க்க விரும்பவில்லை'

'ஏன் இங்கு அவருடன் ஏதாவது சச்சரவா?'

'அவனுடன் எனக்கிருந்த தொடர்புகளெல்லாம் துண்டித்துவிட்டேன். அவனுடைய பின்

அறையில் நான் தங்கியிருந்த போது நடந்தது தெரியுமா?'

'இல்லை'

'எனது ஓவியமொன்றிற்குப் பதினைந்து கினிகள் கிடைத்தது உங்களுக்கு நினைவிருக்கிறதா?'

'ஆம் நினைவிருக்கிறது'

'அந்தப் பணத்திற்கு என்ன நடந்ததென்று தெரியுமா?'

'இல்லை. நீங்கள் செலவு செய்திருப்பீர்களென நினைக்கிறேன்'

'செலவு செய்தேனென்று சொல்வதைவிட செலவு செய்யப்பட்டதென்று சொல்வதுதான் சரி. நான் அதனைச் செலவு செய்யவில்லை, எனக்காக அது செலவு செய்யப்படவில்லை. டெமிற்றியஸ் முழுப்பணத்தையும் எடுத்துக்கொண்டு, 'ஹரல்ட் நீ இங்கேயே தங்கியிருந்து உனது வேலைகளைச் செய். பிறருக்காக உனது பணத்தை மதுச்சாலைகளிலே செலவு செய்யாதே. நான் உனக்காக இப்பணத்தைச் சேமித்து வைக்கிறேன்' என்று கூறினான்' என்று கோபத்துடன் சொன்னார்.

'உங்களுடைய சொத்தைப் பாதுகாத்துத் தருவது நல்ல செயல்தானே?'

'எனது சொத்துக்கள் எல்லாவற்றையுமா? தனது பின்புற அறையில் என்னைப் பூட்டிவிட்டு அங்கிருந்து ஓவியங்கள் தீட்டச் சொல்லுவார். தானே ஓவ்வொரு இரவும் உங்களையும், வேறு சில நண்பர்களையும் அழைத்துக் கொண்டு வெளியே சென்று எனது பணத்தைச் செலவு செய்வார். இப்படித்தான் எனது

பணமெல்லாம் கரைந்து போயிற்று'

'அவர் உங்களுக்கு எதுவுமே தருவதில்லையா?'

'ஓ! அதையேன் கேட்கிறீர்கள், ஒவ்வோரிரவும் கதவிடுக்கு வழியாக அரைகிறவுண் நாணயத்தை எனக்குத் தருவார். அது தான் அந்த நாய்ப்பயல் எனக்குத் தரும் பங்கு'

'நீங்கள் மிகைப்படுத்திக் கற்பனை செய்கிறீர்கள்'

'கற்பனை செய்கிறேன்?' என்று எனது கைகளை உதறிக்கொண்டே கேட்டார். திடீரென நடுவீதியில் நின்று என்னைக் கூர்ந்து நோக்கினார். ஓ, அந்தக் கண்கள், என்னால் அந்தப் பார்வையைத் தாங்க முடியவில்லை.

'இல்லையில்லை, நான் அப்படிச் சொல்ல வரவில்லை. நான் உங்களை நம்புகிறேன் ஹரல்ட், நாமெல்லோரும் நண்பர்கள். நமக்குள்ளே சச்சரவிட்டுக்கொள்வதில் அர்த்தமேயில்லை. இந்தச் சிறிய பிரச்சினையெல்லாம் பெரிதுபடுத்தாமல் அப்படியே விட்டு விடுங்கள். அவை தாமாகவே தீர்ந்துவிடும். சரி, வாருங்கள் போவோம்'

ஹரல்ட் மூளைச் சமாதானப் படுத்தி அவ்விடத்தைவிட்டு அசையச் செய்யச் சிறிது நேரம் பிடித்தது. இறுதியில் எமது மதுச்சாலைக்குச் சென்றோம். அங்கு ஒரு மூலையில் அமர்ந்திருந்த டெமிற்றியஸ் எம்மை நோக்கிக் கையசைத்தார். நான் பணிவுடன் அவரை நோக்கிக் குனிந்து நிமிர்ந்தேன். ஹரல்ட் மூன் கையை உயர்த்தி வணக்கம் தெரிவித்தார்.

'நீங்கள் சிறிது பிந்திவிட்டீர்கள்' என்றார் டெமிற்றியஸ்.

'பஸ்ஸில் சிறிய தொல்லை யொன்று ஏற்பட்டுவிட்டது. நடத்துனர் எம்முடன் சச்சரவிட்டார். அவருக்கு வளமாகக் கொடுத்திருப்பேன்' என்று ஹரல்ட் மூன் கூறும்போது டெமிற்றியஸ் குறுக்கிட்டு

'நீங்கள் அவனைக் கொன்றிருக்க மாட்டீர்களென நம்புகிறேன்' என்றார் சிரித்துக் கொண்டே.

'இல்லை, ஆனால் அடுத்த முறை அவனை அறைந்து நொருக்கிவிடுகிறேன்'

'அப்படியா ஹரி?' என்று என்னைக் கேட்டார் டெமிற்றியஸ்.

'ஆம், ஹரல்ட் மிகவும் உணர்ச்சிவசப்பட்டுவிட்டார்' என்றேன். இதனைத்தவிர வேறு என்ன கூறுவதென எனக்குத் தெரியவில்லை. ஹரல்ட் மூன் இன்னும் அமைதியாகவில்லையென்பது அவருடைய முகத்திலிருந்து தெரிந்தது. நான் இந்த விசயத்தை மாற்றுவதற்காக ஓவிய விற்பனையைப் பற்றி டெமிற்றியசிடம் ஏதோ கூறினேன்.

'எனது கணிப்பு வீண்போகவில்லை' என்ற டெமிற்றியஸ் தொடர்ந்தார். 'ஹரல்ட் மூனின் திறமைகளை முதலில் அறிந்தவன் நான்தான். அப்போதெல்லாம் பலர் என்னை ஒரு வடிகட்டிய முட்டாளென்று எண்ணினார்கள். ஆனால் எனது கணிப்புப் பொய்க்கவில்லையென்பதை விரைவில் அவர்கள் உணரத்தான் போகிறார்கள். ஹரல்ட் மூன் ஒரு மேதையென்பதை

நான் அவர்களுக்கு உணர்த்தியே தீருவேன். இங்கிலாந்தின் திறமையான வெளியீட்டாளரான டெமிற்றியஸ் பப்படாபெளலஸ் எனப்படும் நான் அவரை ஒரு மாதையென்று கூறுகிறேன். நான் கூறுவதை ஒவ்வொருவரும் ஏற்றுக்கொண்டேயாகவேண்டும்'

ஹரல்ட் மூன் பியர்க் கிண்ணத்தைக் கீழே வைத்தார். மேசையைச் சுற்றிவந்து ஹரல்ட் மூன் டெமிற்றியஸின் அருகே அமர்ந்து கொண்டார். டெமிற்றியஸின் நலனில் அக்கரைகொண்டு அவருடைய சுகத்துக்கங்களை விசாரித்தார். அவரை ஒருவாரகால மாவது ஓய்வெடுத்துக் கொள்ளும்படி அறிவுறுத்தினார்.

டெமிற்றியஸ் மீது அடங்காக்கோபம் கொண்டிருந்தவர் திடீரென்று இப்படி அவருடன் ஒன்றி உருகிப் போனதைக் காண ஆச்சரியமாக இருந்தது. விசித்திரமான மனிதர், எவ்வளவு விரைவாக மாறிவிட்டார். நான் பியர் எடுத்துவர மேசைக்குச் சென்றேன். ஹரல்ட் மூன் கீழ்த் தளத்திற்கு இறங்கிச் சென்றார். அவர் திரும்பி வரும் வரை டெமிற்றியஸும், நானும் மது அருந்திக் கொண்டிருந்தோம். அவர் மேலே வந்தார். சுற்றிலும் ஒருமுறை நோக்கினார். தன்னைக் கூர்ந்து கவனித்த ஒருவரைப் பார்த்து முறைத்துக் கொண்டு

'நான் உன்னிடம் கடன் பட்டிருக்கிறேனென்று நினைக்கிறாயோ?' என்று கோபத்துடன் உறுமிக்கொண்டே கேட்டார். நாங்கள் திகைத்துப்போய் விட்டோம்.

(தொடரும்)

விடி வெள்ளிகள்

நாங்கள்
பணத்திற்காக
பண்பை இழக்கும்
பச்சோந்திகளல்ல—
மானத்தை விற்று
மகுடம் சூடும்
மமதைக் காரருமல்ல—
சீர்திருத்தம் பேசி
சீதனம் நாடும்
சீர் கெட்டவர்களும்ல்ல—
கண்ணியப் போர்வையில்
கலகம் செய்யும்
கடத்தல் பேர்வழிகளும்ல்ல—
எமதுடல்
உழைப்பை நல்கி
புதியதோர்
சகாப்தத்தின்
விடிவுக்காக
விண்ணிலே
பிரகாசிக்கும்
விடிவெள்ளிகள்.

'பூவரசி'

சிரமதானம்

கூலிகள் தெருவை சுத்தமாய்
கூட்டுகிறார்கள்
விடியும் வேளையில்
காரணம்
விடிந்ததும் மந்திரியும்,
எம். பீயும்
சிரமதானம் செய்ய,
'தெருவைக் கூட்டுவார்கள்!'

கரவை வான்மதி

“வெறும் உணர்ச்சிகள் பிரச்சினையைத் தீர்ப்பதில்லை”

‘செந்தாரகை’

கூதிரேசனுக்கு எதிலுமே புலன் செலுத்த முடியவில்லை. மனதை ஒரு நிலைப்படுத்தி பிரச்சினைகளை ஆராய்ந்து ஒரு முடிவிற்கு வர அவனால் முடியவில்லை.

அவன் மனத்தில்தான் எத்தனை பிரச்சினைகள்! அவன் மிகவும் உணர்ச்சி வசப்படுபவன்.

மழைக்குமுளைக்கும் காளான் போல், மனித மனத்தில் எப்படியோ வெறும் உணர்ச்சிகள் இடம்பிடித்து உன்மத்த நிலையை அடையச் செய்து அவனை அறிவுபூர்வமாகச் சிந்திப்பதைத் தடை செய்து விடுகின்றது.

‘எதனை முதல் செய்வது?’ என்று சற்றே சிந்தித்தால், எந்தப் பிரச்சினைக்குத்தான் முடிவு கிடைக்காது. மனித மனம் வளர வளரப் பிரச்சினைகளும் பல்பல உருவங்களில் தோன்றும்.

‘ம்... ம்... ம்...’ என்று கூதிரேசனின் மனைவி கண்ணம்மா வின் முனகல் அவனை என்வனவோ செய்தது.

அவள் அடிக்கடி விடும் மூச்சுக்கு ஏற்ப அவன் மார்பகங்கள் விம்மி விம்மித் தணிந்தன. அதில் அவளுக்கு ஒரு சுகம்.

பின் நாரியை தன் இரண்டு கைகளிலும் தாங்கி, அவள் கூதிரேசனை வாஞ்சையுடன் பார்த்தாள். அந்தப் பார்வையில் காணப்படும் துக்கம்—

‘இஞ்சாருங்கோ.....! இண்டைக்கு எனக்கு என்னவோ போலையிருக்கு..... அடிவயிறும் இறங்கியிருக்கு, குத்தும் சாடையாயிருக்கு..... இண்டைக்கு கட்டாயம் போகவேணுமே!.....’ இதைச் சொல்லி முடிக்க அவள் பட்டபாடு; அவள் விட்ட மூச்சுக்கள்தான் எத்தனை! அவளால் நிற்கவும் முடியவில்லை! இருக்கவும் முடியவில்லை.

‘ச்சே! என்ன அப்பிடிச் சொல்லுறாய்? இது என்ன முதலே... இரண்டாவது தானே! அது ஒண்டும் செய்யாது. இன்னும் ஒரு கிழமை இருக்குண்டு பெரிய டாக்டருக்குத் தரே சொல்லியிருக்கிறார். நீ என்ன ஊட்டால்.....’

‘இஞ்சாருங்கோ... அவர் சொன்னது சரிதான். ஆனா, எனக்கு அப்பிடித் தெரியவில்லையே.....’

‘நீ வீணாய் பயப்பிடுறாய்’

கட்டியிருந்த வேட்டியை சரிசெய்து சேட்டைக் கையிலெடுத்து, வெளியில் போக ஆயத்தமானான் கதிரேசன்.

‘இஞ்சே! கொஞ்சம் நிலுங்கோவென். நீங்க போகாவிட்டால் என்ன உயிரா போயிடும்!’

‘எங்களின்ரை உயிரே போன மாதிரித்தான்’

தனக்கு எதிரே வந்துகொண்டிருந்த அடுத்த வீட்டு அருணை சலத்தைப் பார்த்து, ‘அண்ணே நான் இஞ்சேயோ — அங்கேயோ எண்டிருக்கிறேன். இவர் ஆருக்கோ உயிர் கொடுக்கப் போகு ராராம்’ அந்தக் குரலில்தான் எவ்வளவு சோர்வு, விரக்தி!

‘என்ன கதிரேசா! அப்படியா? அது இன்னும் செத்துப் போகவில்லை. அன்று - தமிழைப் பாடி வாழ்ந்தார்கள் புலவர்கள்; இன்று தமிழைப் பழித்து தங்களை வளர்க்கிறார்கள், அரசியல்வாதிகள்’

கதிரேசன் அருணைசலத்தைப் பார்த்த பார்வை... கண்ணம்மா வை ஏதோ செய்தது.

தன் கணவன் குணமறிந்த அவள், ‘உதை ஏன்? எனக்கு ஒரு மாதிரியாய் இருக்கு. உங்க அம்மாவையும் காணவில்லை. நீங்க எண்டாலும் எனக்குப் பக்கத்திலே இருந்தா எனக்கு ஒரு தெம்பாய் இருக்கும்’ அவள் வேண்டுகோளில் பயமும், பவ்வியமும் கலந்து இணைந்தோடியது.

‘நான் என்ன டாக்குத் தரோ? இன்னும் கொஞ்ச நேரத்திலே அம்மா வந்திடும்...’

அவன் படலையைப் பிடித்துத் தள்ளின தள்ளலைக் காண அருணைசலம் அங்கில்லை.

‘சரி போயிட்டு கெதியாய் வாருங்கோ’ அவளால் விடைதான் கொடுக்க முடிந்தது. தங்கள் அதிருப்தியையும் திருப்தியாக்கும் வல்லமை பெண்களுக்குத்தான் உண்டு.

‘டார்லிங் நான் வாறேன்!’ கையை வெகு அழகாக அசைத்து அந்தப் பெரிய படகுக் காரில் வெகு அமரிக்கையாக ஏறி அமர்ந்திருந்தார்.

அந்த வீட்டு, இல்லை மாளிகையின் முன்னே, வித விதமான மினிச் சட்டைகள் அணிந்த ஐந்தாறு: அவர்களுக்கிடையில் தாவித் தாவி அன்ன நடைபயிலும் ஒரு சின்னக் குழந்தை.

‘யார் அந்த டார்லிங்?’ என்று கதிரேசனால் கேட்கத்தான் முடியுமா?

‘மேடையிலே தமிழும், மாளிகையிலே டார்லிங்கும் என்று கேட்க அவன் என்ன அவரின் எதிர் அரசியல்வாதியா! அவன் தமிழ்ப்பற்று மிகுந்த ஒரு வெறும் கார் சாரதி.

‘உன் பேர் கதிரேசன் தானே!.....’

கதிரேசன் புன்னகையுடன் தலையசைத்தான்.

‘கதிரேசா, கொஞ்சம் பாஸ்டா போ!’ என்று சொல்லி பின் சீட்டின் ஓரத்தில் ஒரு கையை நீட்டி, தலையைச் சாய்த்து, தன் மோவாயைத் தடவிக் கொண்டிருந்தார்.

‘அவர் சிந்தனை வயப்பட்டிருக்கின்றார்’ என்பதற்கு அந்தக் கோலம் ஒரு அத்தாட்சி போலும்.

சனக் கூட்டத்தை விலக்கிக் கொண்டு அவருடைய கார் மேடைக்கு அருகே போக, குறைந்தது இரண்டு நிமிடம் என்றாலும் பிடித்திருக்கும்.

வைத்த கண் வாங்காது, வைத்தபடியே சனக் கூட்டம் பார்த்தது.

அவரையா? அன்னம்போல் அழகாக நின்று கொண்டிருக்கும் அவரது காரையா?

தலையை ஒருபக்கம் சாய்த்து அதற்கு ஏற்ப கையை ஒரு அழகுடன் அசைத்து. அவர்கள் செய்த ஆரவார அணிவகுப்பு மரியாதையை ஏற்று மேடைக்குப் போனார்.

அவர் பேச எழுந்ததும் ஒரே ஆரவாரமும், கைதட்டலும்.

அவர் எழுந்து மைக்கை இடது கையினால் பிடித்து. 'அன்பர்களே!...' என்று ஆரம்பிக்கும் போது, அவர் காதோடு காதாக, 'உங்கள் மனைவிக்கு...' என்று ஏதோ சொல்லுவது — லவுட் ஸ்பீக்கரினும் சாடையாகக் கேட்டது.

'அன்பர்களே! இன்னும் சிறிது நேரத்தில் திரும்பி வந்து விடுவேன்' என்று சொல்லிவிட்டு, கட்டிய வேட்டி காலில் தடுக்க, மேடைக் கால் ஒன்றைப் பிடித்து எப்படியோ இறங்கி மிக வேகமாக காரை நோக்கிச் சென்றார்.

கூட்டத்தில் பெரும் பரபரப்பு.

காரின் பக்கத்தில் கால் கடுக்க நின்றுகொண்டிருக்கும் கதிரேசனைக் கூடக் கவனிக்காத அளவிற்கு அவர் மனத்தில்தான் என்ன பதட்டம்!

காரின் 'கோன்' — 'பீம்' என்று பயங்கரமாக அலறியது.

'நான் இங்கேதான் நிற்கிறேன்' என்று சொல்லிக்கொண்டு அவர் முன்னே வந்து நின்றான்.

'எடு காரை விடு ஹாஸ் பிட்டலுக்கு!'

காரை கதிரேசன் ஸ்டாட் செய்யமுன்பே 'பாஸ்டா போகட்டும்' என்று சொல்லிவிட்டு காருக்குள் இருப்புக் கொள்ள முடியாது, அங்கும் இங்கும் அசைந்துகொண்டிருந்தார்.

கார், பாதையை விழுங்கும் வேகம்!

'கிளிக்' என்ற சத்தத்துடன் திறந்த கார் கதவு, 'படார்' என்று மோதி எதிரொலித்தது.

அவரைத் தொடர்ந்து, கதிரேசனும் ஓடிக்கொண்டிருந்தான் ஆஸ்பத்திரிக்குள்.

ஒரு கேள்வி முறை ஒன்று மேயில்லை.

ஆஸ்பத்திரியின் காவல்காரர்கள் எழும்பி நின்றனர்.

பதவியின் பலமா? இல்லை... பத்தினி கொண்டுவந்த பல இலட்சங்களின் பலமா?

ஒன்று மாத்திரம் உண்மை. அவருக்கும் ஆஸ்பத்திரி நிர்வாகத்திற்கும் தொடர்பேயில்லை.

பிரசவ வாட்.....

அக்கம் பக்கத்திலுள்ள கட்டில்காரர்கள் எட்டிப்பார்க்க — கட்டிலுக்குக் கீழே ஒரு சீவன் பிரசவ வேதனையினால் துடிதுடிக்க —

'ஓ! அபசகுனம் போலை. நாடு கிடக்கிற கிடையிலே இதுவும் ஒரு கேடு' என்று கோபம் கலந்த கேலியுடன் சொல்லிய வாறு, பிரசவ வாட்டின் ஒரு அறைக்கு முன்னே நின்றார்.

அங்கே —

அவர் மனைவி ஓயிலாக மற்றக் கட்டில்களின் பார்வையிலிருந்து தப்பிப்பதற்காக சுற்றி வரஸ்கிறினினால் மறைக்கப்பட்ட ஒரு கட்டிலில் அமர்ந்து அழகாக ஒரு சிரிப்பைச் சிந்தியவாறு,

'டாக்டர் ஏதோ கேட்டார்' என்றான்.

தன் கண் இமைகளை நெற்றிக்கு மேல் உயர்த்தி, 'என்ன' என்று கேட்காமல் கேட்டார்.

'இத்துடன் 'இனவ்வாம்' என்று சொல்லிவிட்டு சிரித்தாள்: முகத்தில் மருந்துக்குக்கூட நாணமில்லை: நாணம் என்ன கடைச்சரக்கா?

'எனக்கு இது ஏழாவது என்று ஞாபகமுட்டுகின்றாயா?' ஓல்ரைட்'

அவர் வாய்விட்டுச் சிரித்தார்.

அப்பிடி என்றால் இது பகிடி போலும்.

இனிமேல் தான் அங்கு நிற்பது சரியில்லை என்ற உணர்வுடன் திரும்பிய கதிரேசன் அங்கே கண்ட காட்சி.....

அவன் மனைவி கண்ணம்மா பிரசவ வேதனையில் அனலில் இட்ட புழுப்போலத் துடிதுடித்துக் கொண்டிருந்தாள்.

வெறும் கட்டாம் தரையில் கிழிந்த பாயில் கிடக்கும் அவள் வேதனையில், கைக்குள் அகப்பட்ட பாயை மேலும் கிழித்துக் கொண்டிருந்தாள்.

'இன்னும் கொஞ்சம் பொறு. அந்த 'அம்மா' போனவுடன் உன்னைப் பழையபடி அங்கு கொண்டு போறம்' என்று ஒருத்தி சொல்லிக்கொண்டிருக்கும்போது—

'அ மா!' என்ற அவள் அலறல் ஆஸ்பத்திரியைக் கிழித்து எதிரொலித்தது.

'வா, டார்லிங்க' என்று சொல்லிக்கொண்டு வந்த தன் கார் முதலாளியைப் பார்த்து, என்ன சொல்லுவது என்று தெரியாமது, நன்றியுள்ள நாய்போல் அவரைப் பின் தொடர்ந்தான். அவர்கள் காருக்குள் ஏறினர்.

'எடு காரை' என்று அவர் சொல்ல 'ஐயா! என் மனைவி

பிரசவ வாட்டில்.....' என்று அவன் சொல்லி முடிக்கு முன்பு, அவனை இடைமறித்து—

'என்ன கதிரேசா! நீ என்ன டாக்டரா? அது அது அதன் பாட்டில் நடக்கும். எல்லாம் கடவுள் செயல். நாம் கடவுளின் கருவிகள்' என்று ஒரு பெரிய தத்துவத்தையே உதிர்த்தவர் போல் பெருமிதத்துடன் தன் மனைவியின்.....

'என்ன அசிங்கம்' என்று கதிரேசன் சொல்லவில்லை.

பின் பக்கத்தில் வரும் வாகனத்தைப் பார்க்க வைத்திருக்கும், அவன் நெற்றிக்கு முன்னே இருக்கும் கண்ணாடியை மறுபக்கம் திருப்பினான்.

முகத்தில் - உணர்ச்சி; அதனைப் புரிய தலைக்குள் கொஞ்சமாயினும் இருக்க வேண்டும்.

'கதிரேசா! 'தமிழ், தமிழினம்' இதுதான் என் வாழ்வின் இலட்சியம். தமிழினத்தின் உணர்ச்சி செத்துக் கொண்டிருக்கிறது. செத்துக்கொண்டிருக்கும் தமிழினத்திற்கு உணர்ச்சியூட்ட வேண்டும்.....'

அவர் பேச்சு தொடர்ந்தது. அவர் மனைவியின் அன்பின் வருடலைக் காண கண்ணாடி இல்லை.

'செத்துக் கொண்டிருக்கும் தமிழினத்திற்கு உணர்ச்சியூட்ட முன்பு, செத்துக்கொண்டிருக்கும் என் மனைவிக்கு நான் உணர்ச்சியூட்டவேண்டும்' என்று அவன் திருப்பிச் சொல்லவில்லை.

அவன் தமிழகை இருந்தாலும், அவன் ஒரு சாதாரண தொழிலாளிதானே!

கார் அவர் வீட்டில் போய் நின்றது.

'ஐயா! இந்தாருங்கோ கார் திறப்பு!'

'கூட்டத்திற்குப் போக வேண்டும்' என்ற அவர் குரல் காதில் விழுந்ததாகத் தெரியவில்லை.

ஸ்பெயினில் ஒரு சோக நாடகம்

(பிராங்கோ இறப்பதற்கு சற்று முன்னர் எழுதப்பட்டது)

பூரி ஷூகோவ்

ஸ்பெயினில் பிராங்கோவின் சர்வாதிகாரத்துக்கெதிராகக் கிளர்ந்தெழுந்த ஐந்து பாசிஸ்ட் எதிர்ப்புப் போராளிகள் செப்டம்பர் 27-ம் நாள் விடிகாலையில் சுட்டுக் கொல்லப்பட்டனர்.

இந்த ஐவரின் புதைகுழிகளையும் தாங்க முடியாத அன்னை பூமியின் துயரமின்னும் தாளவில்லை.

இப்புதை குழிகளின் மேல் இன்னமும் புல்லுக்கூட முளைக்கவில்லை.

ஐந்து போராளிகளும் அன்னையார் கண்களில் பெருக்கெடுத்த கண்ணீர் இன்னமும் வற்றவில்லை.

ஆனால் வெஞ்சினம் மிக்க இந்நாட்களில் தமது அரசாங்கங்களினால் 'ஆலோசனைக்காக' ஸ்பெயினிலிருந்து திரும்பியழைக்கப்பட்ட மேற்கு நாடுகள் சிலவற்றின் தூதர்கள் மட்டிட்டுக் குத்திரும்பிவிட்டார்கள்.

அங்கும், இங்கும், எங்குமே ஆர்ப்பாட்டங்கள்; கண்டன ஊர்வலங்கள். மதில்கள், சுவர்களிலெல்லாம் 'பிராங்கோ ஒரு கொலைகாரன்' என்ற சுவோகங்கள்.

ஸ்பெயினில் தொடர்ந்து நடைபெறும் பாசிஸ்ட் அட்டேழியங்கள் குறித்த செய்திகளைப் பத்திரிகைகள் இன்னமும் வெளியிட்டுக் கொண்டிருக்கின்றன.

ப்ராடோ மாளிகையில், ஓட்டி உலர்ந்து போயிருக்கும்

83 வயதுடைய கௌடிலோ, ஐந்து இளைஞர்களைச் சுட்டுக் கொன்ற பின்னர் அமெரிக்காவுக்குக் குத்தகைக்குக் கொடுத்த ராணுவத் தளங்களின் மூலம் லாபமாக எத்தனை கோடி டாலர்கள் கிடைக்கும் என்பதைத் தனது நோய்வாய்ப்பட்ட கரங்களினால் விரல் விட்டு எண்ணிக் கொண்டிருக்கிறான்.

என்ன நடைபெறுகிறது என்பதை யாராலும் கிரகித்துக் கொள்ள முடியவில்லை; முன்னைய காலத்திலென்றால் பின்வருமாறு கூறப்படும்: 'ஓ..... என்ன காலம்! என்ன வழக்கம்!'

இது வழக்கமில்லை. பதிலாக முழுக்க முழுக்க நெறி கெட்ட செயல். இழிவான வெட்டம் கெட்ட செயல். மக்கள் முகம் சுளித்தபடி கூறுவார்கள்: 'செய்வதற்கொன்றுமில்லை. தேசிய நலனை முன்னிட்டு பிராங்கோவை நாம் நம்பத்தான் வேண்டும். ஏனெனில் ஸ்பெயினின் சகல அதிகாரங்களும் அவரிடம் தானுள்ளது. அவர் கொடுமை மிக்கவர் என்பது உண்மைதான். ஆனால் அவரைக் கட்டுப்படுத்த முடியாது'

இத்தகைய கூற்றுக்களைக் கேட்டு எனது ரத்தம் உறைந்து போவதுண்டு. வரலாற்றிலிருந்து மக்கள் ஏராளமான படிப்பினைகளைப் பெறவில்லையா? கௌடிலோ அதிகாரத்தை கைப்பற்றியபோது 1000,000 ஸ்பானியர்களைப் பலியெடுத்த 1939ன்

துயர நிகழ்வுகளை மக்கள் மறந்து விட்டார்களா?

உள்நாட்டு யுத்தத்தின் ஆரம்பக் கட்டம். பிரெஞ்சு எல்லைக்கருகில் உள்ள இருள் என்ற சிறிய நகரொன்றில் அசமத்துவமிக்க யுத்தம் ஒன்று நடைபெறுகிறது. குடியரசைப் பாதுகாப்பதற்காக ரத்தம் சொட்டச் சொட்ட மக்கள், பிராங்கோவின் கலகக்காரரை எதிர்த்துப் போராடுகிறார்கள். குறைவான ஆயுதங்களைக் கொண்டு போராடும் மக்கள்: அவர்களுக்கண்மையில் எல்லைக் கப்பால் சட்டபூர்வமான அரசாங்கத்தினால் வாங்கப்பட்ட ஆயுதங்களை ஏற்றிய ரெயில் வண்டி ஒன்று நிற்கிறது. மக்கள் அதை எடுக்க முடியாத நிலை. பிரெஞ்சு சுங்க அதிகாரிகள் ரெயில் வண்டியை எல்லையைத் தாண்ட அனுமதிக்கவில்லை; இது தலையிடக் கொள்கையாம்.

ஏன் இந்தத் தலையிடக் கொள்கை? 1975 அக்டோபர் 6-ந் திகதிய பிரெஞ்சு சஞ்சிகை ஒன்று இதற்குப் பதிலளிக்கிறது: 'நீங்கள் ஸ்பெயினில் தலையிட்டால் ஹிட்லர் உங்கள் மீது யுத்தப் பிரகடனம் செய்வான். பின்னர் எம்மீது குறை கூற வேண்டாம்' என்று பிரிட்டன், அன்று பிரான்ஸின் பிரதமராக விருந்த வியோன் ப்ருமை எச்சரிக்கை செய்தது'

தலையிடக் கொள்கை! குர்னிக்காவைத் தரைமட்டமாக்குவதற்கும் பலமிக்க தனது விமானப்படையை பிரான் மீது ஏவி விட ஹிட்லரையும், கலகக்காரருக்கு உதவியாக 700,000 படை வீரர்களையும் அதிகாரிகளையும் ஸ்பெயினுக்கு அனுப்ப முசோலினியையும் இந்தத் தலையிடக் கொள்கை எதுவும் செய்யவில்லை. 1938-ல் நவம்பர் 19-ல் இன்னுமொரு கடைகெட்ட

செயல் நடைபெற்றது. கலகக்காரர் மத்தியிலிருந்த ஹிட்லரின் தூதர் பேர்லினுக்குப் பின்வரும் தந்திச் செய்தியை அனுப்பினார். 'பிராங்கோ தம்மிடம் 20 லட்சம் சிவப்பர்களது பெயர் பட்டியல் இருப்பதாகக் கூறியுள்ளார். இவர்கள் அனைவரும் பல்வேறு குற்றங்களுக்காக (i) கண்டு பிடிக்கப்பட்டுத் தண்டிக்கப்படுவார்கள்'

இறுதியில் பிராங்கோ 1939 ஜூலையில் அதிகாரத்தைக் கைப்பற்றினார். முசோலினியின் வெளிநாட்டமைச்சரான அவனது மருமகன் சியானோ, மாட்ரிட்டுக்கு விஜயம் செய்தபோது தமது டயரியில் பின்வருமாறு எழுதினார்:

'இங்கு ஏராளமானவர்கள் தூக்கிவிடப்பட்டனர். மாட்ரிட்டில் மட்டும் 200 முதல் 250 வரை, பார்செலொனாவில்-150, செவில்லியில் - 80 தினசரி படுகொலை செய்யப்பட்டனர்.

கௌடிலோ, கொலை செய்யப்பட வேண்டியவர்களது பட்டியலை மிகக் கவனமாக ஆராய்ந்து அனுப்பினார். இவர்களைச் சுட்டுக் கொல்வது மட்டும் போதாது, சித்திரவதை செய்து கொலைசெய்ய வேண்டும். இதுதான் அவனது வேட்கை.

இவ்வாறு தான் ஐரோப்பிய ரணம் ஏற்பட்டது. இன்றுவரை அதிலிருந்து சீழ் வடிந்து கொண்டிருக்கிறது. நாற்பது வருடங்களாகி விட்டன! கௌடிலோ, பத்து வட்சத்துக்கு மேற்பட்ட தனது தேசத்தவர்களை இதுவரை படுகொலை செய்துள்ளான். இன்னும் தனது வேட்டையை நடாத்தி வருகிறான். ஜூலியானோ கிரிமாவை நினைத்துப் பாருங்கள். பேர்கொனில் படுகொலை செய்யப்பட்ட ஆறு பாஸ்கு இனத்தவர்களை நினைத்துப் பாருங்கள். மிக அண்மையில்

படுகொலை செய்யப்பட்ட இந்த ஐந்து வீரர்களை நினைத்துப் பாடுங்கள்.

கௌடிலோ, காய்ந்து வளைந்து நெளிந்துள்ள தனது கைவிரல்களினால் அதிகாரத்தை இன்னமும் இறுகப் பற்றியிருக்கிறான். ஐரோப்பிய மண்ணில் புண்ணை ஏற்படுத்திய லட்சோப லட்சம் குற்றங்களுக்கான பொறுப்பும் அவனுடன் பிணைந்து கிடக்கிறது.

கயிறு எத்தனை நீளமாக இருந்தாலும் அதற்கு ஒரு முடிவு வருவது உறுதி! இதை ஸ்பெயினில் தொடர்ந்து போராட்டம் நடைபெறுவது — இப்போராட்டம் கடந்த அரை நூற்றாண்டு களாக நடைபெற்று வருவது நிரூபிக்கிறது.

ஸ்பெயினில், தமது கொள்கைக்காக உயிர் துறந்தவர்களை எண்ணித் துக்கம் கொண்டாடும் வேளையில், இராணுவத் தளங்களுக்கான பேரப் பேச்சுக்கள் முடிவடைந்துள்ள வேளையில் இக் கேடுகெட்ட செயல்களைச் செய்த கொடுங்கோலன் கௌடிலோவுக்குக் கோபத்தை ஏற்படுத்தாதிருப்பதற்காகத் தமது தூதர்களை அவசரம் அவசரமாக மட்டிட்டுக்குத் திருப்பி அனுப்புவார்கள் அனுப்பப்படும். கௌடிலோ செய்தவை பொருத்தமானதாக இவர்களுக்குப் பட்டிருக்கலாம். இவர்கள் தமது படுகொலைக்கு முன்னர் ஜுவான் பரடெஸ் எழுதிய வாசகங்களைப் பார்க்கட்டும்:

'தோழர்களை! போராட்டம் தொடர்ந்து நடைபெறட்டும். ஒரு பொம்மை விசாரணை மன்றம் எனக்குத் தண்டனை விதித்துள்ளது. ஒரு கையளவு வெடிக் கெட்ட மனிதர்கள்

சிலர் சகல மக்களின், ஸ்பானிய மக்களின் வாழ்வையும் சாவையும் நிர்ணயிப்பது என்பது சகிக்க முடியாத ஒன்று. ஸ்பானிய மக்களுக்கும் சர்வதேச ஒருமைப்பாடுமிக்க சகல மக்களுக்கும் ஒரு முடிவு கிடைப்பது உறுதி. மக்களது ஒருமைப்பாடு நீழீழி வாழ்க'

ஜுவான் பரடெஸ் தனது சாவை வீரத்துடன் அணைத்துக் கொண்டார். அவர் தமது கண்களைக் கட்ட அனுமதிக்கவில்லை. கொலைகாரர் தமது ரைப்பினை நீட்டியபோது 'சுந்திர ஸ்பெயின் நீழீழி வாழ்க!' என்று அவர்களது முகத்துக்கெதிரே கோஷமிட்டார். பின்னர் பாஸ்கு இனத்தவரது தேசிய கீதத்தைப் பாட ஆரம்பித்தார். போர் வீரர்களின் கைகளில் ரைப்பின்கள் அதிர்ந்தன. அந்த இளைஞனது உடம்பை பதினொரு குண்டுகள் துளைத்தெடுத்தன. அவன் இன்னமும் உயிரோடு பரடிக் கொண்டிருந்தான். ஒரு அதிகாரி ஓடிவந்து ஜுவான் பரடெஸின் தலையில் சுட்டுத் தண்டனையை நிறைவேற்றினார்.

லட்சக்கணக்கான மக்களைக் கொன்றெழுழித்த பின்னர் அண்மையில் ஐந்து வீரர்கள் படுகொலை செய்யப்பட்டது கௌடிலோவுக்கு எம்மாதிரம்? ஆனால் இன்னும் நூற்றுக்கணக்கான புரட்சியாளரை அனைல் கொல்ல முடியும். ஆனால் பொதுமக்களில் ஒருவரையாவது கொல்லுவதென்பது அசாத்தியம்.

ஜுவான் பரடெஸ் தனது மரணத் தறுவாயில் கூறியது போன்று 'ஸ்பானிய மக்களுக்கும் சர்வதேச ஒருமைப்பாடுமிக்க சகல மக்களுக்கும் ஒரு முடிவு கிடைப்பது உறுதி.'

உலகம்

எங்கள்

கைகளுக்கும்.....

சீக்கிரத்தில் கதைகள்

பகல் சாப்பாட்டுக்குப்பின் போய்ச் சேர்ந்த நாளைந்து இளைஞர்களுக்கும் மூன்று மணிபோல் சமீம் மாஸ்டர் வீட்டிலிருந்து வெளிக்கிட்டபோது, அவர்களின் முகங்களிலெல்லாம் என்றையில்லாத மகிழ்ச்சி.

‘இனித்தான்டா எங்களுக்கு நல்லகாலம் பெறக்கப்போகுது’

‘இல்வப்பா இப்பதான் நல்லகாலம் எங்களதே தேடி வந்தீக்கி’

‘எங்களுக்கெனத்தியெண்டா தெரிம்? எல்லம் அந்த சமீம் மாஸ்டராலதான்’

தங்களது மனமகிழ்ச்சிக்கும் சிந்தனைக்கும் ஏற்ற விதத்தில் பாராட்டுதலும் கருத்தும் வெளியிட்டவாறு அவர்கள் நடந்து கொண்டிருந்தார்கள்.

நஜீப் அவர்களிடமிருந்து விடைபெற்றுக் கொண்டு தான் வேலைசெய்யும் மில்லை நோக்கி நடக்கத் தொடங்கினான். அவன் கடந்த ஐந்து வருடங்களாக— அதாவது எப்போது பள்ளிப் படிப்புக்கு முற்றுப்புள்ளி வைத்தானோ, அடுத்த நாள் முதல்— அங்குதான் முற்றுப் பெறாத வசனமாக வேலை செய்து வருகிறான்.

ஆனால் அவனது மற்ற நண்பர்களுக்கோ நிலையான வேலையென்று எதுவுமில்லை. அவ்வப்போது எங்காவது, ஏதாவது எதிர்பார்க்காமல் கிடைப்பதுதான். அதை ஊரவர்களின் பாஷையில் சொன்னால் ‘வேலபாழ்’ கூட்டந்தான்! தேர்தல் காலங்களிலும் பரபரப்பான வேலைகளின்போதும், ஏன் சில நேரம் கோஷ்டிச் சண்டைகளுக்கும் கூட சிலர் அவர்களைப் பயன்படுத்துவதுண்டு. மற்றப்படி அவர்களின் வாலிபம் வீணாகிக் கொண்டிருப்பதையும் எதிர்காலம் சூன்யமாக விரிந்திருப்பதையும் எண்ணிப் பார்ப்பவர்கள் ஒருவருமே இல்லாத நிலைமைதான்.

அன்று, ஒரு நாள் மாலை நேரம் ஸல்மான் நானாவின் தேரீர்க் கடையருகில் நின்று கொண்டிருந்த நஜீப், முதுகில் விழுந்த தட்டால் திரும்பிப் பார்த்தபோது, அங்கே சிரித்தவாறு நின்றுகொண்டிருந்தார் சமீம் மாஸ்டர்!

‘என்ன நஜீப் எந்தநாளும் இப்படியே நின்று கொண்டிருந்தாச் சரிவருமா? ராவக்கி எங்கு கட ஆக்சுளெல்லம் வாறங்க. நீங்களும் ஊட்டுப் பொக்கத்துக்கு வாங்கொ’

‘எனத்துக்கன் ஸேர்’

‘சும்மா எல்லாரும் சேர்ந்து கதம்போம்’ என்றவாறு விடை பெற்றார்.

அன்று இரவு அவர் எல்லா விடயங்களையும் விளக்கித் தெளிவுபடுத்தியபோது தங்களில் மாத்திரமல்ல; ஏழை மக்களினமீதும் அவர்களது எதிர்காலம் பற்றியும் சமீப மாஸ்டர் கொண்டிருந்த அக்கறையும் ஆர்வமும் அவர்களனைவரையும் உண்மையில் வியப்படையச் செய்து விட்டது.

இறுதியாக விண்ணப்பப் படிவங்களையெல்லாம் நிரப்பி ஒவ்வொருவரிடமும் கையெழுத்து வேண்டிக்கொண்டு மற்ற ஏற்பாடுகளையெல்லாம் தானே செய்து முடிப்பதாக வாக்களித்து மூன்றே மாதங்கள் தான் சென்றிருக்கும்.....

இன்று அதன் பிரதிபலன் வெற்றியாக முடிந்திருக்கிறது. இனி வீதியிலும் சந்தியிலுமாக அந்த இளைஞர்கள் அலைந்து கொண்டிருக்க வேண்டியதில்லை. அவர்களது உடல் வலிமை இருங்கல்..... பிடுங்களற்ற உழைப்பின் மொத்த உருவமாக பலன் தரும் காலம் வந்துவிட்டது.

‘எனத்தியன் நஜீப் ஒங்களுக்கெல்லம் சரிப்பெய்த்து போல’ அவன் கடைப்படியில் கால்வைக்கும்போதே இப்படியொரு கேள்வியென்றால் விஷயம் சாடையாகப் பொசிந்திருக்கத்தானே வேண்டும்?

அவன் ‘டக்’ கென்று சேட்பொக்கற்றைத் தொட்டுப் பார்த்தான். கடிதம் இரண்டாக மடிக்கப்பட்டபடி பத்திரமாக இருந்தது.

முதலாளியிடம் போய்திறப்பை எடுத்துக்கொண்டு

கடைக்குப் பின்புறமாக அமைக்கப்பட்டுள்ள அரிசி மோலுக்குள் சென்றான். அங்கே என்றும் போல் அரிசி தீட்டுவதற்காக ஒரு பட்டாளமே வந்து காத்துக் கொண்டிருந்தது.

ஐந்தே நிமிடத்துக்குள் எல்லாம் சரிபார்த்து இஷ்டாட்கொடுத்துவிட ‘டக்கு... டக்கு... டக்கு’ என்று வேலைக்குத் தயாராகிவிட்டது.

‘ஆ... தாரன் மொதலாவது வந்த?’

‘நான்..... நான்’ பல குரல்கள்.

‘ஓத்தரும் சத்தம்போட வாண. எனைத்தெரீம் தாரெண்டு இங்க வா’ இப்படிக்கத்திக்குழறி நிலைமையைச் சமாளித்து, ஒழுங்கை ஏற்படுத்துவது அலனுக்குப் பழக்கமாய்ப் போய் விட்டது. கூப்பிட்டபடியே அந்தச் சிறுமி வந்து தயாராய் நின்றான்.

‘எத்தன கூப்பன்டேன்?’

‘எட்டு’

அரிசிப் பையைத் தூக்கி, கூம்பு வடிவக் கொள்களத்தில் போட்டு, மற்ற அமைப்புக்களை இழுத்து அழுத்திச் சரிப்படுத்தி வாளியைத் தூக்கிவைக்க, தூவுமாப்போல் தீட்டப்பட்ட அரிசி மெல்லிய ‘சரஸ்’ ஸென்ற சத்தத்தோடு வாளியுள் வந்து விழத் தொடங்கியது. கையைக் குவித்துக் கொஞ்சத்தை எடுத்துப் பார்த்து, மீண்டும் சரிப்படுத்தி.... ஏழெட்டு நிமிடத்துக்குள் அவ்வளவும் தீட்டப்பட்டாகிவிட்டது. வாளியைத் தூக்கி பைக்குள் அரிசியைக் கொட்டி அனுப்பிவிட்டு.....

‘ஹ... அடுத்தாள்... எத்தின கூப்பன்டேன்’

அரிசி கொள்களத்தில் போடப்படுகிறது.

‘டக்கு... டக்கு... டக்கு...’

இங்கு மகத்தான ஐந்தாவது வருடம் அவனுக்கு! இந்த வருடம்தான் பத்து ரூபாய் சம்பள உயர்வோடு, மாதச் சம்பளமாக மொத்தம் எழுபத்தி ஐந்து ரூபா என்ற கணக்கு. ஆனால் இதுவரை அப்படியொரு தொகையை அவன் பெற்றுக் கொண்டதாகச் சரித்திரமில்லை. ஏனென்றால் அதே கடையால் தான் அவன் தேவையான சில்லறைச் சாமான்களை அவ்வப்போது வாங்கிக் கொள்கிறான். அந்தச் சுழிவுகளெல்லாம் போக முதலாளி கொடுப்பதை அவன் மறுபேச்சின்றுப் பெற்றுக்கொள்வான்.

‘ஆ... அடுத்தாள்’

இடையிடையே மறுபக்கத்தில் கொட்டப்படும் தவிடு காற்றால் அங்குமிங்கும் பரவுதலைப் பெருக்கல், தவிடு நிறைத்து வைத்துள்ள மூடைகளைச் சணல் கயிற்றால் கட்டல் இத்தியாதி வேலைகளையும் அவன் கவனிக்கத் தவறுவதில்லை. எல்லாம் பழக்கப் பயிற்சிதான்.

‘டக்கு... டக்கு... டக்கு...’

ஆறுமணி நெருங்கும்போது எல்லா வேலைகளையும் முடித்தா கிவிட்டான். இன்னும் இரண்டே நாட்களுக்குத்தான் இங்கே வேலை என்பதை நினைக்கும்போது அவனுக்கு ஒருமாதிரியாகவிருந்தது.

கிணற்றடிக்குப்போய் முகம் கைகளைக் கழுவிக்கொண்டு, கதவை இழுத்தடைத்துத் திறப்பெடுத்துக்கொண்டு கடைக்குள் பிரவேசித்தான். அங்கே முதலாளியுடன் இன்னொருவர் ஏதோ

பிஸ்னஸ் விஷயமாகத்தான் போலும் கதைத்துக்கொண்டிருந்தார்.

திறப்பைக் கொடுப்பது மாத் திரந்தானென்றால் பிரச்சினை யில்லை. தான் இங்கிருந்து விலக வேண்டியிருப்பதையும் அதனால் கணக்கு வழக்கை நேரகாலத் தோடு முடித்துக்கொள்வது வசதியென்றதாலும் அதைப்பற்றி யெல்லாம் கொஞ்சம் ஆறுதலாகக் கதைப்பதற்காக ஒரு பக்கமாக ஒதுங்கி நின்றான்.

‘ஒரு பிஸ்னஸைச் செய்யவா, இல்லாட்டி காணி பூமிய வெச்சிக்கொண்டிடுக்கவா... எல்லாத்திலைமே இவனியல் கையடிச்சிக் கொண்டுதானே ஈக்கியானியல்’ மேசையில் கையடித்து, முதலாளி மற்றவருடன் உணர்ச்சி வசப்பட்டுக் கதைத்தபோது, இரண்டு வாரங்கட்கு முன்பொருநாள் முதலாளிக்கும் சக்கூர் காக்காவுக்குமிடையே நடைபெற்ற உரையாடல் அவன் மனதில் விரிந்தது.

‘மொதலாளி காணி உச்சவரம்ப இன்னம் கொறக்கச் செல்லி செல எம்மீமார் கேக்கப் போறும்...’ ‘பேப்பநம் கையுமாக வந்த சக்கூர்தான் இப்படிச் சொன்னான். அவன்தான் அக்கடையின் கணக்குப் பிள்ளையும்கூட!

‘எனத்த... எனத்த... இன்னம் கொறக்கப் போறமா?’ முதலாளி எகிறித் துடித்தபடி பரபரப்படைந்தார்.

‘இல்லை இல்லை அப்பிடிச் செல எம்மீமார் கேக்கப் போறங்களாம். எதின்யோ சங்கங்களும் கேட்டிடுக்காம்’ என்று கொஞ்சம் மெல்லிதமாகச் சொன்னபடி பேப்பரை மேசையில் போட்

டான். அதைப் படித்து விளங்கிக்கொள்ளும் மனநிலை அவருக்கிருக்கவில்லை.

‘அவனியள்ள தலைவ இடிபுழ சொரசொரெண்டு என்ட இருநூத்துப் சொச்சம் ஏக்கர எடுத்துப் போட்டானியளே. அது போதாத்துக்கு இன்னம் கொறக்கவாமா...’

‘போற போக்கென்டா ஒருப்போக்காத்தானீக்கி’— இது சக்கூர் காக்கா.

‘ஓ... அஞ்சாயிரத்துக்கு மல்பட்ட மொதலாளிமாரட காணியள்ள கைவெச்சிக்கானியள். இவங்களுள்லாம் திரும்பி நின்டா மறுபேணம் தூசேம் தேடேலாத போக்குத்தான் பொருவாங்ச’ குளுரைத்தபடி அன்றைய வியாபாரத்தில் இறங்கினார் முதலாளி.

‘என நஜீபு நின்டுக்கோணிக்கிய?’

முதலாளியின் குரல் கேட்டு நினைவுத் தடத்தை உதறிவிட்டுப் பார்த்தபோது, ஏற்கெனவே கதைத்துக் கொண்டிருந்தவர் வெளியேறிக் கொண்டிருந்தார்.

‘நான் இன்னம் ரெண்டு நாளக்கித்தான் இங்க ஈந்துபடும் மொதலாளி. அதச்செல்லத்தான் நின்ட... கணக்கு வழக்கேம்...’ அவனுக்குச் சொல்லி முடிக்கக்கூட கிடைக்கவில்லை. அதற்கிடையில்...

‘எனத்த வெளக்கமாச்செல்லு’ கண்களைச் சுருக்கிவாயை விரித்துக்கொண்டு நின்றார்.

நான் இங்கிந்து வெலகப் போற’ சுருக்கமாகவே சொல்லிவைத்தான்.

‘என கொறவு ஒனக்கிங்க

நடந்தீக்கி? அஞ்சி வருஷமா புள்ளபோலீந்துட்டு...’

‘கொறவு ஒண்டுமில்ல மொதலாளி... எனக்கு அம்பிலிப் பிட்டலவ காணி கெடச்சீக்கி. அங்க பொகோணும். அதச் சொட்டந்தான்’ அவனையறியாமலேயே கைவிரல்கள் பொக்கற்றுக்கு மேலால் கடிதத்தைத் தடவிப் பார்த்தன.

‘ஆ... இதை செய்தி... ஒனக்குமட்டுமா... இல்லாட்டி...’

‘இல்ல இன்னம் எங்கட அசல்ல ஏழெட்டுப் பேருக்கும் கெடச்சீக்கி’ இடைவெளியை நிரப்பிவிட்டான்.

‘ஹம்... மனிசர் மாஞ்சாதி வாழிய பொகமா அது... காட்டுக்குள்ளேம் மேட்டுக்குள்ளேம் பெய்த்துக் கஷ்டப்பட நீங்களியள் எங்கசெஞ்ச பாவமோ தெரிய’ அவர் அனுதாபப்பட்டார்.

‘நாங்க மட்டுமல்ல... ஒவ்வொரு பொக்கத்தினீந்தும் இன்னம் இருபதிருபத்தஞ்சி பேருமட்டு’

‘ஹம்... அந்தக் காட்டுக்குள்ள பெய்த்துக் கண்டவன் நின்டவனோடெயல்லம் பொழங்கினு... எனக்கொண்டு செல்லேலும் கொஞ்ச நாளேல் அல்லா, ரஸூல மறந்து பெய்த்திருவீங்க’ மதபத்தி குறைந்து போய்விடுமேயென்ற இரண்டாவது அனுதாபம்! இங்கே அதை நிலைநாட்ட ஏதோவெல்லாம் சாதித்துக் கிழித்தவர்போல...!

‘அப்ப என சொலிய நீ பொகவா யோசின?’ அனுதாபம்— அதன் உள்ளீடான புத்திமதி. இவற்றுக்குப் பின்னாலாவது மனமாற்றங்கள் உண்டா என்ற பரீட்சையோ?

*இந்த நாலஞ்சி வருஷமா எனத்தியன் நான் மிச்சப்படுத்தினன். வயஸூக்குப் பெய்த்தீக்கிய உம்மா, வர்ப்பா மாரப் பாக்கோணும்..... ஊடு வாசல ஒங்காக்கோணும். இதெல்லம் யோசிக்கிய நேத்தக்கி... எனக்கெண்டு கெடக்கியத்த உட்டுப் போடியது மட்டதனம்' தனது யதார்த்த நிலைமையைப் பிரஸ்தாபித்தான்.

நீ போறத்தப்பத்தி எனக் கொண்டுமில்ல... ஒன்ட கணக்கு வழக்க நாளக்கே பாத்து முடிச்சிப்போடியன். ஆணை நீங்களியள் போற எடத்தியயென்டா ஒன்டும் சரிவராது. நான் நெனக்கிய அதெல்லம் கோமேந்தால பறிச்செடுத்த காணியளாய்க்கும் பிரிச்சுக்குடுக்கிய. அது மத்த மனிசர்ட நெருப்பு. அதில ஆண்டவன் பரக்கத்தயா குடுப்பான் மற்றவர்களைச் சுரண்டி அபகரிக்கும்போது வராத ஆண்டவனின் நினைவு. தங்களுக்கு பாதகமாக ஏதாவது நடக்கும்போதுதான் இந்தக் கூட்டத்துக்கு ஞாபகம் வருகிறதுபோலும்!

மூக்குக் கண்ணாடியைக் கழற்றி மேசையில் வைத்துவிட்டு பெருமூச்சு விட்டவாறு சாய்ந்து யோசிக்கத் தொடங்கினார்.

'சரி பெய்த்திட்டு நாளக்கி வா'

அவன் வெளிக்கிட்டு நடந்தான்.

ஐம்பதைம்பதாக நெருங்கியவர்களுக்கெல்லாம் எழுதி முடித்தபின்னரும் இருநூறுக்கு மேற்பட்ட ஏக்கர் நிலத்தை இழந்த வேளை அவரை என்னவதை வதைக்கிறது.....?

'மச்சான் நஜீப் இப்பவா வாராய்?? என்று கேட்டவாறு

திக்கவல்லை சிறப்பிதழ்

சமீப ஆண்டுகளில் சமூத்து இலக்கியப் பரப்பில் ஒரு புதிய தாக்கத்தை ஏற்படுத்திவரும் திக்கவல்லை பற்றிய சகல தகவல்களையும் அறிந்து புரிந்து கொள் இச் சிறப்பிதழ் இலக்கிய நெஞ்சங்களுக்கு உதவுகுகூடும்.

விரைவில் எதிர்பாருங்கள்

மூன்று நண்பர்கள் வந்து சேர்ந்துகொண்டார்கள்.

தங்களுக்கென்று எதுவுமே இல்லாதிருந்த ஏழை இளைஞர்கள் இன்னும் இரண்டே நாட்களில் கொஞ்ச நிலத்துக்கேனும் சொந்தக்காரர்களாக போகின்ற வீரியம் அவர்களது நடையிலே தெரிந்தது.

'சீக்கரம் வாங்கப்பா ராஸிக் கேம் பாத்துக் கூட்டிக்கொண்டு மாஸ்டரப் பாக்கப்போம்' அவர்கள் அவசர அவசரமாக மெல்லிய இருளைக் கிழித்துக்கொண்டு நடந்து கொண்டிருந்தார்கள்.

'நாங்க ஏழயள். ஓடலால கஷ்டப்படுகியவங்க. இப்ப எங்கட காலந்தான் தொடங்கீக்கி. நாங்க பின்னுக்காகாம ஒத்து மயா முன்னுக்குப்போன இந்த உலகத்தையே புடிச்சிரேலும்' இன்று பகல் வேளையில் சமீம் மாஸ்டர் சொன்னது நஜீபின் காதுகளில் எதிரொலித்துக் கொண்டிருந்தது. ★

தேசியத் தமிழ் நாடக விழா - 1975

சித்தார்த்தன்

சென்ற மாதம் 21-ஆம் திகதி தொடக்கம் 27-ஆம் திகதி வரை இலங்கைக் கலாசார பேரவையின் கீழ் இயங்கும் தமிழ் நாடகக் குழுவினர் கொழும்பு லும்பினி அரங்கில் 1975-ஆம் ஆண்டுக்கான தேசியத் தமிழ் நாடக விழாவினை நடத்தினர். ஐந்து நவீன நாடகங்களும் மூன்று மரபு வழி நாடகங்களும் இவ் விழாவிலே பங்கு கொண்டன.

விழாவில் பங்கு கொண்ட ஐந்து நவீன நாடகங்களும் சமூக நாடகங்களாகவே இருந்தன. பொதுவாக எல்லா நாடகங்களுமே ஈழத் தமிழர் மத்தியில் காணப்படும் சமூகப் பிரச்சனைகளையே அடித்தளமாகக் கொண்டிருந்தன. அப்பிரச்சனைகளுக்கு ஏதோ ஒருவகையில் மார்க்கங்கள் பிழையாயி ந்தாலும் தீர்வு காணவும் முயன்றிருந்தன. இந்தளவில் கலைக்கூரிய சமுதாயப் பணிபற்றிய பிரக்ஞை தமிழ் நாடகத் தயாரிப்பாளரிடம் காணப்பட்டமை தமிழ் நாடகப் பார்வையாளர்களுக்குத் திருப்தியளிப்பதாயிருந்தது.

ஆனால் மரபு வழி நாடகங்கள் பழைய முறைப்படியே அமைந்திருந்தன. நவீன உள்ளடக்கம் மரபு வழி நாடகங்களிலே பரிசோதனை செய்யப்படுகின்ற இக்காலகட்டத்தில் மரபு வழி நாடகங்கள் பழைய கதைகளான சத்தியவானையும், சத்திரமதியையும், சுர்ணனையும்

கொண்டே உருவாக்கப்பட்டிருந்தமை பலருக்கு ஏமாற்றத்தையும் அளித்தது.

முதலாம் நாள் நா. சுந்தரலிங்கத்தின் 'விழிப்பு' நாடகம் இடம் பெற்றது. கழேயம், அபசரம் போன்ற சிறப்பான நாடகங்களைத் தமிழ் நாடக உலகுக்கு அளித்தவர் சுந்தரலிங்கம். விழாவில் பங்கு கொண்ட ஏனைய நாடகங்களினின்றும் கரத்திலும், குணத்திலும் தனித்துவச் சிறப்பினை இந் நாடகம் கொண்டிருந்தது. இந் நாடகமே சிறந்த நாடகமாகவும் தெரியப்பட்டது.

சமூகத்தில் பொதுவாக ஏற்பட்டு வரும் விழிப்பு உணர்வே இந் நாடகத்தின் அடித்தளமாகும். வேலையில்லாப்பிரச்சனையை மையக் கருவாகக் கொண்டிருந்த இந் நாடகத்தில் வேலையில்லாப்பிரச்சனை தனி மனிதப் பிரச்சனையினின்றும் சமுதாயப் பிரச்சனையாக்கப்பட்டு உழைக்கும் வர்க்கத்தினருடன் வேலையற்றோரும் ஏனையோரும் இணைந்து போராடுவதன் மூலமே இப்பிரச்சனைக்குத் தீர்வு காண முடியும் என்று வழியும் காட்டப்பட்டிருந்தது.

அடுத்து இடம் பெற்ற நாடகம் மாத்தளைக் கார்த்திகேசுவின் 'போராட்டம்' நாடகமாகும். தொழிற் சங்கங்களினாலும், முதலாளிகளின் ஏமாற்றுப் பேச்சினாலும் பிளவுண்டு கிடந்த தோட்டத்து உழைக்கும்

மக்கள் சிங்கள — தமிழர் பேத மின்றி வர்க்க போதம் பெற்று ஒரு கொடியின் கீழ் திரண்டு தம் உரிமைகளைப் பெறத் தராமே தலைமை தாங்குவதை இந்நாடகம் சித்தரித்தது. பிரச்சனையை நேரடியாகவே அணுகிய இந்நாடகத்தில் உள்ளடக்கச் சிறப்பு இருந்தபோதும் உருவச் செம்மையும் நாடகத் தன்மையும் அமையாதது ஒரு பெரும் குறை. வெறும் கோஷங்கள் மாத்திரம் கலையாகிவிட முடியாது. அதற்குரிய உருவத்தினை — கலை அம்சத்தினையும் அவை பெறவேண்டும். எனினும் தோட்டத் தொழிலாளர் பிரச்சனை முதன் முதலாக இந்த நோக்கில் மேடையேறியமை பாராட்டுக்குரியதே.

அடுத்து, கலைச்செல்வனின் 'சிறுக்கியும் பொறுக்கியும்' என்ற நாடகம். கலைச்செல்வன் ஐனரஞ்சுகமான நாடகத் தயாரிப்பாளர். எனினும் அவருடைய இந்நாடகம் அவருடைய வழக்கமான நாடகங்களினின்றும் வேறுபட்டு, சமூகப்பிரச்சனையொன்றைத் துணிவுடன் அலசும் நாடகமாக அமைந்திருந்தது.

தோட்டப் பகுதியிலிருந்து வாழ வழியற்று தலைநகருக்கு வரும் ஒரு குடும்பப் பெண் விபசாரியாவதை இந்நாடகம் சித்தரித்தது. கொழும்பு வாழ் சேரி மக்களின் வாழ்க்கை தத்ருமாக மேடையிற் காட்டப்பட்டமையைப் பலரும் ரசித்தனர். எனினும் நாடகம் தமிழ் சினிமாப் பாணியில் திரும்பி — தோட்டத்துப் பெண்ணின் சீரழிவுக்கான காரணம் சமூகம் அல்ல அவளே என்று பிரச்சனைக்கான தீர்வு மலின்படுத்தப் பட்டிருந்தமை இந்நாடகத்தின் பாரிய குறையாகும். ஏறக்குறைய 45-க்கு மேற்பட்ட நடிகர்களை இந்நாடகத்தில் வெகு திறமையுடன்

மேடையேற்றிய கலைச் செல்வன் நாடக அமைப்பிலும், கருவிலும், பாத்திர வார்ப்பிலும் கவனம் செலுத்துவாராயின் தமிழ் நாடக உலகுக்கு அவரால் பல சிறந்த நாடகங்களை அளிக்க முடியும்.

அடுத்து இடம்பெற்ற நாடகம் பெளசல் அமிரின் 'தோட்டத்து இராணி'. கொழும்பிலே தோட்டங்கள் என்று அழைக்கப்படும் ஒருவகையான சேரிப் பகுதியில் வாழும் மக்களின் வாழ்க்கையைப் பற்றியது இந்நாடகம். இந்நாடகத்தின் மையப் பிரச்சனை எது என்று தெளிவாகக் காட்டப்படவில்லை. வீடில்லாப் பிரச்சனையே இதன் அடித்தளம் என எடுப்பினும் நாடக அமைப்பு அம்மையத் கருவை நோக்கிச் செல்லவில்லை. பாத்திர வார்ப்புகளே இந்நாடகத்தின் சிறப்பம்சமாகும். இயல்பான மேடை அமைப்பும் இதன் சிறப்பம்சமாகும். சிறந்த மேடை அமைப்புக்கான பரிசை இந்நாடகம் பெற்றது. சென்ற ஆண்டு நடைபெற்ற நாடகவிழாவில் சிறந்த தயாரிப்பாளர் பரிசைப் பெற்றவர் இதன் தயாரிப்பாளர் நாடகவடிவமைப்பில் — உருவச் செம்மையில் உள்ளடக்கத்தில் இவர் இன்னும் கூடிய கவனம் செலுத்துவாராயின் இவரிடமிருந்தும் தமிழ் நாடக உலகு பயன்பெறும்.

அடுத்து, 'அப்ப'ரின் 'இனி என்ன கலியாணம்' இடம்பெற்றது. யாழ்ப்பாணத்து மத்திய தரவர்க்கத்தினரின் போலிக்குணாசியங்களைக் கிண்டல் பண்ணும் வகையில் அமைந்திருந்தது என்பதைவிட இதைப்பற்றிச் சிறப்பாகச் சொல்ல எதுவும் இல்லை. வழக்கமான வசன நாடக அமைப்பைக் கொண்டிருந்த இந்நாடகம் ஏனைய சீரி

யல் நாடகங்களினின்று வேறு பட்டதாகவும், பார்வையாளர்களை வாய்விட்டுச் சிரிக்கவைப்பதாகவும் அமைந்திருந்தது.

அடுத்து இடம்பெற்ற மூன்று நாடகங்களும் மரபு வழி நாடகங்களாகும். ஒன்று பாஷையூர் வளர்பிறை நாடக மன்றம் அளித்த 'திர்க்க சுமங்கலி' என்ற சத்தியவான் சாவித்திரிகதை. அடுத்து அல்லாப் மனோகரா நாடக மன்றத்தினர் அளித்த 'அரிச்சந்திரா மயான காண்டம்'. மற்றது வங்காலை வான்மதி நாடக மன்றம் அளித்த 'கர்ணன் கருணை' என்கின்ற நாடகம். முந்திய இரண்டு நாடகங்களும் யாழ்ப்பாணத்து அண்ணாவி முறையிலமைந்த பாட்டு நாடகங்களாகும். கர்ணன் கருணை மன்னார் நாட்டுக் கூத்து முறையிலமைந்த ஆட்ட நாடகமாகும். கர்ணன் கருணை நாடக அமைப்பிலும், பாத்திரவார்ப்பிலும், ஆட்டமுறையிலும் சிறப்பாக இருந்தது. மரபு வழி நாடகங்களுக்கான சிறப்பு நாடகப்பரிசைக் கர்ணன் கருணையே பெற்றது. இதைத் தயாரித்த லித்தவர் தொ. மக்லிமை லம்பு அவர்கள்.

மரபுவழி நாடகத் தயாரிப்பாளர்கள் மரபு வழி ஆட்டம், பாட்டு முறைகளைக் கெட்டித்தனமுடனும், அழகுடனும் கையாண்டு நவீன உள்ளடக்கம் பொருந்திய நாடகங்களைத் தயாரிக்க வேண்டும். அல்லாவிடில் எழுது மரபுவழிக் கலைவடிவங்கள் வெறும் நூதன காட்சிப் பெருளாகவே இருந்துவிடும்.

முழு நாடகங்களையும் இம் முறை தமிழ் மக்கள் மட்டுமன்றிச் சிங்களக் கலை அன்பர்களும் வந்திருந்து பார்த்து இரசித்தமையும், இதுவரையும்போல்

வெறும் கதிரைகளுக்கு நாடகம் காட்டாமல் இம்முறை நிரம்பி வழிந்த மக்களுக்குத் தயாரிப்பாளர் நாடகம் காட்டியமையும் இவ்வாண்டு நாடக விழாவின் சிறப்பம்சங்களாகும்.

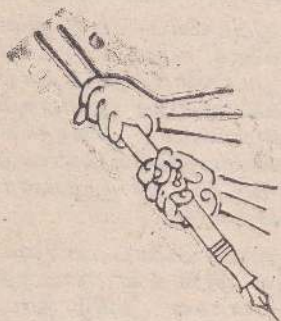
மேடையேறிய அத்தனை நாடகங்களையும் ஒன்று சேர்ப்பார்த்தபோது எழுந்த எனது சில சிந்தனையையும் இங்கு குறிப்பிடல் அவசியம். நாடகங்கள் அனைத்தும் சாதாரண மக்களின் பிரச்சினைகளையே அலசிஉளும் நாடகம் பார்க்க வந்தவர்கள் கொழும்பின் படித்த வர்க்கத்தினரேயாகும். இந் நாடகங்கள் குறிப்பிட்ட அச்சிலருக்காகத்தான் நடத்தப்படுகின்றதோ என்ற ஒரு ஐயப்பாடு எனக்குள்.

பொதுமக்களைப் பற்றிய பிரச்சனைகளைக் கூறும் நாடகங்கள் பொதுமக்கள் மத்தியிற் செல்வவேண்டும். எனவே இனிவரும் நாடக விழாக்களைத் தலைநகரில் அன்றி மக்கள் மத்தியில் கொண்டு செல்ல தமிழ் நாடகக் குழுவினர் முன்வர வேண்டும்.

இந் நாடகங்களைப் பார்வையிட்ட பல சிங்கள நாடகத் தயாரிப்பாளர்கள் தமிழ் நாடகத்துறையின் வளர்ச்சியை வெருவாகப் பாராட்டினர். இவ்வகையில் சிங்கள — தமிழ் நாடகக் கலைஞர்களிடையே உறவினை ஏற்படுத்தவும், சிங்கள நாடகங்களைத் தமிழ் மொழியிலும் தமிழ் நாடகங்களைச் சிங்கள மொழியிலும் மொழிபெயர்க்கவும் கலாசாரப் பேரவை முன்வரவேண்டும். இதன் மூலம் இரு இனத்தினரும் ஒருவரிடமிருந்து ஒருவர் கற்றுக் கொள்ள முடியும். இதனால் சிறந்த ஈழத்து நாடக மரபு ஒன்று உருவாகவும் வாய்ப்புண்டு. ★

காத்திரமான கேள்விகளைக் கேளுங்கள். கேள்விகள் புதுமையாக அமையட்டும். கண்டிப்பாகச் சினிமாக்கேள்விக்குப் பதில் சொல்லப்பட மாட்டாது. அஞ்சலட்டையில் எழுதுங்கள். மல்லிகை சம்பந்தப்பட்டதானாலும் கூட—அதன் குறை நிறைகளைச் சுட்டிக் காட்டும்—கேள்விகள் விரும்பப்படும். ஈழத்து எழுத்தாளர்களைப் பற்றி நீங்கள் என்ன அறிய விரும்புகின்றீர்கள் என்பன பற்றியும் கேள்வி அமையலாம். கேள்விகள் யார் மனதையும் நோகவைக்கக் கூடாது. நகைச்சுவை மிளிர்க் கூடியதாக இருக்கலாம். மல்லிகையின் கேள்விக் களம் பலரால் சுவைத்துப் படிக்கப்படுகின்றது என்பது யதார்த்த உண்மை. எனவே கேள்வி கேட்பவர்கள் பொறுப்பாகக் கேட்க வேண்டும். சுவையான கேள்விகள் இப் பகுதிக்குச் சுவையூட்டக் கூடும். கூட்டங்களிலும், சம்பாஷணைகளிலும் என்னைக் கேள்வி கேட்க நினைப்பவர்கள் இந்தப் பகுதியை நன்கு பயன்படுத்தலாம்.

டொமினிக் ஜீவா

ஃ தூண்டில்....

★ கவிஞர் செல்லையா, கவிஞர் யாழ்ப்பாணன், கவிஞர் நாகராசன் இவர்களின் தகுதிகள் திறமைகளைப் பற்றிச் சொல்லுங்கள்.

சாவகச்சேரி. மு. இராசையா

மூவரும் மூன்று விதங்களில் கவிஞர்களாக மிளிர்ந்தவர்கள். தகுதிகள், திறமைகள் பற்றிப் பட்டென்று கூறிவிட இயலாது. இவர்கள் மூவரும் நூல்கள் வெளியிட்டுள்ளனர். அந்தக் கவிதைப் புத்தகங்களை விமர்

சிக்க முடிந்தால்தான் இவர்களினது உண்மையான இலக்கியத்திறமைகளைப் பற்றி ஆய்வு செய்யலாம். அதற்கேற்ற இடமல்ல இது. முடியுமானால் விமரிசகர்கள் இந்த ஆய்வு வேலையைச் செய்யலாம்.

★ யாழ்ப்பாணப் பிரதேசத்தில் திடீரெனப் பல மூக்குக் கண்ணாடி வியாபார நிலையங்கள் பெருகி வருகின்றனவே! காரணம் தெரியுமா உங்களுக்கு?

செல்வி எஸ்-வசந்தி
வண்ணார்பண்ணை.

யாழ்ப்பாணத்தில் இருந்து வெளிவரும் ஒரு தினசரியைத் தொடர்ந்து படித்ததின் பெறுபேறு என்றொரு வதந்தி இந்தப் பக்கத்தில் அடிபடுகின்றது.

★ கவிஞர் கண்ணதாசனும் மதம் பற்றி எழுதுகிறார். காஞ்சிப் பெரியவரும் மதம் பற்றிசொல்கிறார். இருவருடைய எழுத்துக்களிலும் நீங்கள் காண்பது என்ன?

க. கணபதிப்பிள்ளை
பருத்தித்துறை.

காஞ்சிப் பெரியவரின் கட்டுரைகளைத் தொடர்ந்து படித்து வரும் நாள், கண்ணதாசன் கட்டுரைகளையும் படித்துள்ளேன். புது மதவாதியான கவிஞரின் கட்டுரைகளில் கருத்துக்கள் கூடுகட்டி மிளிர்கின்றது என்னமோ உண்மைதான். ஆனால் என்னைப் பொறுத்தவரை அதில் ஆகம் சுத்தம் தொணிக்கவில்லை. பெரியவரிடம் அவர் நம்பும் நம்பிக்கை கூடர் விடுகின்றது. பெரியவரைப் பற்றி எனக்கொரு சந்தேகம். பச்சை ஆபாச இதழ்களில் தான் அவர் நம்பும் ஆன்மீகக் கருத்துக்கள் வெளிவருகின்றன. இதற்கு அவரும் உடன்பாடே என்பதே எனது சந்தேகம்.

★ முருகபூபதி, சாந்தன் ஆகியோருடைய கதைத் தொகுதிகள் வெளிவந்துள்ளனவாம். இவைகளைப் பெற என்ன செய்ய வேண்டும். இவர்களின் முகவரி என்ன. நீங்கள் இக் கதைகளைப் படித்தீர்களா?

கண்டி. தே. முத்துக்கிருஷ்ணன்

இவைகளைப் பெற இந்த இதழிலேயே விளம்பரம் வந்துள்ளது. அதைப் பாருங்கள். 4 ரூபா அனுப்பிப் பெற்றுக் கொள்ளலாம். இத் தொகுதிகளின் சகல

கதைகளையுமே நான் ஓய்வாகப் படித்து விட்டேன். இதில் பெரும்பான்மையான கதைகள் மல்லிகையில் வெளிவந்தவை. அது ஒன்றே காணுதா?

★ மொழி பெயர்ப்பாளர்கள் சிருஷ்டியாளர்களாக மாறுவதில்லையே ஏன்?

காரைநகர். பி. கந்தவனம்

மொழி பெயர்ப்பு சிருஷ்டியாற்றல் உள்ளவர்களை வெறும் இயந்திரமாக்கிவிடும். மொழி நடையைச் சிதைத்து, தனித்துவத்தை மழுங்கடித்துவிடும். அப்புறம் இயந்திர கதியில் செயலாற்றுபவர்களிடமிருந்து நாம் எப்படிப் படைப்பு இலக்கியங்களை எதிர்பார்க்க முடியும்?

★ சினிமா சம்பந்தமாக கேள்விகள் வேண்டாம் என்று சொல்லுகிறீர்கள். சரி தான். நீங்கள் பார்த்து ரசித்த சினிமா படம் என்ன?

எஸ். சோமசுந்தரம்
வசாவிலான்.

கொச்சைத் தனமான கேள்விகள் தான் வேண்டாம் என்றேன். 'கிறேஸி போய்ஸ் இன்ஸ்பெய்ன்' என்ற படமே நான் சமீபத்தில் பார்த்து ரசித்த படமாகும்.

★ நீங்கள் படித்து மறக்கமுடியாத நினைவுகளாய் நிற்கும் பிறநாட்டு மொழிபெயர்ப்பு நாவல்கள் ஏதும் உண்டா?

சா. இந்திரதாஸன்
வெள்ளவத்தை.

'சாவுக்குச் சவால்' என்னொரு ரஷ்ய நாவல். விபத்தால் இரண்டு கைகளையும் இழந்த காதலிக்கப்பட்ட ஓர் இளைஞன் வாயினால் பென்ஸில் பிடித்து

எழுதிய ஒரு மகா காவியம். திரு. ஏ. ஜே. கனகரெட்டு இந் நாவலைப் பற்றிச் சில மாதங்களுக்கு முன் ஒரு விமர்சனத்தை மல்விகையில் எழுதியுள்ளார் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

★ 'நந்தி' எழுதித் தினகரனில் வெளிவந்த நாவல் பற்றி உங்களது அபிப்பிராயம் என்ன?

ரெலிவி சி. வசந்தகுமாரி
யேவல்லை.

நான் எப்பொழுதுமே தொடர் நாவல்களைப் படிப்பதில்லை. தொடராகப் படித்து விட்டு இலக்கியக் கணியப்பீடு செய்வது சிரமம். கூடிய சீக்கிரம் அது நூலுருப் பெறும் என எதிர் பார்க்கின்றேன். அதன் பின்னர் அதைப்பற்றிய எனது அபிப்பிராயத்தை எழுதுகின்றேன்.

★ இந்திரா பார்த்தசாரதி நாவல்கள் பற்றி உங்களுடைய உண்மையான எண்ணம் என்ன?

அனுராதபுரம். கே. ஏ. நடராஜா
உண்மையைச் சொல்லட்டுமா? அவரது நாவல்களைத் தமிழில் மொழி பெயர்க்க வேண்டும். அப்பொழுதுதான் தமிழர்கள் அதைப் படித்து விளங்கிக் கொள்வார்கள்.

★ வரலாற்றில் தனிமனிதனின் பாத்திரத்தைப் பற்றி என்ன கருதுகிறீர்கள்?

காலி. த. இரத்தினசிங்கம்

வரலாற்றை உருவாக்குபவர்களே மக்கள்தான்! இதில் இரண்டாவது கருத்து என்னிடம் இல்லை. அதே சமயம் சில தனி மனிதர்களின் தியாகங்கள், போராட்டங்கள், பங்களிப்புகள்

வரலாற்றில் முக்கிய இடத்தைப் பெறுவதுண்டு. மக்கள்தான் வரலாற்றின் கதாநாயகர்கள் என ஒப்புக் கொண்டால், தனிமனிதர்களின் முக்கியத்துவத்தையும் வரலாற்றுக் கட்டத்தில் என்னால் ஒப்புக் கொள்ள முடியும்.

★ இலங்கை வானொலி வர்த்தக சேவை பற்றி உங்கள் அபிப்பிராயம் என்ன? அதில் சினிமாப் பாடல்களுக்குக் கொடுக்கும் வியாக்கியானங்களும் எப்படியானவை?

சுழிபுரம். வ. தருமலிங்கம்

வானொலி வர்த்தக சேவையாகப் பெரிய லாபத்தை சுட்டி வருகின்றது என்பது முதல் உண்மை. லாபம் சம்பாதிப்பது மாத்திரம் நோக்கமானால் இது அரசாங்கத்துக்குப் பெரிய வெற்றி. ஆனால் தரம் வெறும் டப்பா! தமிழ் நாட்டுப் பாமர ரஸிகர்கள் ரஸிக்கிறார்களாம். அதே சமயம் நமது ரஸிகத் தரத்தையும் இதை வைத்தே தமிழகத்தினர் தவறாகப் புரிந்து விடக் கூடும். அது வேறு: நமது தரம் வேறு. இதையும் விடக் கொடுமை என்னவென்றால் மூன்றாம் தர, நாலாம் தரச் சினிமாப் பாடலுக்கு நமது அறிவிப்பாளர் கொடுக்கும் விளக்கவுரைகள், தேசிய அவமானம் மாத்திரமல்ல தேசிய வெட்கக் கேடு!

★ மல்விகையில் ஏன் கவிதைகள் பிரகரிப்பதை நிறுத்தி விட்டீர்கள்?

ஏரூரூர் - 1. ஏரூர் மைனா

வெறும் வார்த்தைக் கூட்டங்கள் கவிதைகள் அல்ல. நல்ல கவிதைகள் நிச்சயம் இடம் பெறும்.

நவநாகரிக அம்சங்கள் *

புதுமையான டிசைன்கள் *

அருமையான வண்ணங்கள் *

சுல விதமான

உடைத் தேவைகளுக்கும்

எம்மை நாடுங்கள்.

லிங்கம்ஸ் சில்க் ஹவுஸ்

18, மொடல் மார்க்கட்
யாழ்ப்பாணம்.

தனித்துவம் மிக்க
சிறுகதைகளைக் கொண்ட
தொகுப்பு:

சாந்தன் எழுதிய

ஒரே ஒரு ஊரிலே...

ரூபா 4-50க்கு தபாற் கட்டளை அல்லது காசுக்கட்டளை அனுப்பிப் பின்வரும் முகவரியில் பெற்றுக்கொள்ளலாம்

ஐ. சாந்தன்
அண்ணாமலை வீதி,
சதுமலை,
மானிப்பாய்.

புதிய குழலில்
புதிய தலைமுறையைச்
சேர்ந்த எழுத்தாளர்

லெ. முருகபூபதி எழுதிய

சுமையின் பங்காளிகள்
(சிறுகதைத் தொகுதி)

தொடர்பு கொள்ள:-

நீர்கொழும்பு இலக்கிய வட்டம்
20, சூரியா வீதி,
நீர்கொழும்பு.

Registered as a Newspaper in Sri Lanka

**கலன்டர்களில், டயறிகளில் சிறந்தவை
மெய்கண்டான்**

1976-ம் வருடத்து கலன்டர்-டயறிகளின் விலைகள்

- ☉ மெய்கண்டான் திருக்குறட் கலன்டர் No.11 7-75
- ☉ மெய்கண்டான் தினப் பஞ்சாங்கக் கலன்டர் 5-75
(குறைந்த விலையை நோக்கும் பாவனையாளர்களுக்கு ஒரு வரப்பிரசாதம்)
- ☉ மெய்கண்டான் சிங்கள பஞ்சாங்கக் கலன்டர் 5-75
- ☉ மெய்கண்டான் மாத (பஞ்சாங்க) கலன்டர் 2-50
- ☉ மெய்கண்டான் முஸ்லிம் மாத கலன்டர் 3-75
- ☉ மெய்கண்டான் ரேபிள் கலன்டர் (சாதாரண ஸ்பான்ட்) 15-75
- ☉ மெய்கண்டான் மாதக் கலன்டர் 18" x 23" (பெரியது) 7-75
- ☉ மெய்கண்டான் மாதக் கலன்டர் (நடுத்தரம்) 3-75
- ☉ மெய்கண்டான் ஒரு தேதிக் கலன்டர் 2-50

இன்னும் பலவகையான கலன்டர்கள் உண்டு

மெய்கண்டான்

பிளாஸ்டிக் - பேர்ஸ் டயறிகள்

	பிளாஸ்டிக்	பேர்ஸ்
☉ மெய்கண்டான் அதிகாரிகள் டயறி	18-95	34-95
☉ மெய்கண்டான் நியமன டயறி	17-95	24-75
☉ மெய்கண்டான் டெஸ்க் டயறி	12-50	19-75
☉ மெய்கண்டான் வலற் டயறி	12-50	19-75
☉ மெய்கண்டான் அலுவகல டயறி	11-00	18-75
☉ மெய்கண்டான் பிஸ்னஸ் 'A' டயறி	10-00	15-75
☉ மெய்கண்டான் பிஸ்னஸ் 'B' டயறி	7-95	12-75
☉ மெய்கண்டான் இங்கிலிஸ் டயறி	4-95	8-25
☉ மெய்கண்டான் இங்கிலிஸ் டயறி	3-95	7-25
☉ மெய்கண்டான் ஜெம் டயறி	3-95	7-25
☉ மெய்கண்டான் பேர்ஸ் டயறி	4-50	7-95

இவைகளில் தமிழ், சிங்கள டயறிகளும் உண்டு

விபரங்களுக்கு :

மெய்கண்டான் அச்சகம் லிமிட்டெட்

கொழும்பு

யாழ்ப்பாணம்

254 A, காங்கேசன்துறை வீதி, யாழ்ப்பாணம் முகவரியில் வசிப்பவரும் ஆசிரியரும் வெளிநாடுவருமான பொயிலிசு - டீவா அவர்களால் மல்கலக சாதனங்களுடன் யாழ்ப்பாணம் ஸ்ரீலங்கா அச்சகத்திலும், அட்டை யாழ் மாநகர பலநேசக்ச்சக் கூட்டுறவுச் சங்க கூட்டுறவு அச்சகத்திலும் அச்சிடப்பெற்றது.